สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสาร
ส่งเสริมการลงทุน
INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

ปีที่ 24 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2556 • www.boi.go.th

SUBCON THAILAND 2013
16-18 พฤษภาคม 2556

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 24 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2556 www.boi.go.th

กนอ. เตรียมพร้อมเข้าสู่...
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

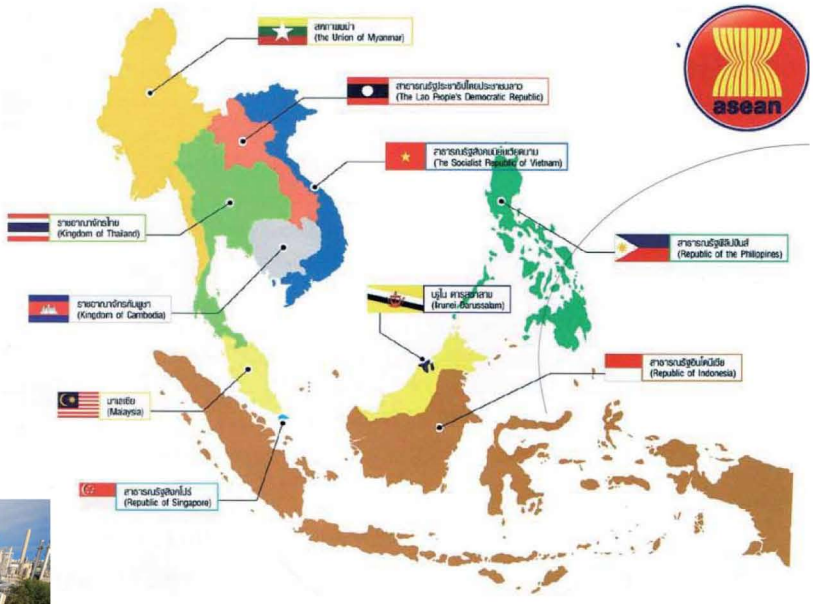

กนอ. กำลังย่างก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ เมื่อประเทศไทยต้องหลอมเป็นหนึ่งในประชาคมอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ในปี 2558 กนอ.จึงมีการจัดตั้ง บริษัทที่ดำเนินการในรูปแบบเอกชนเพื่อกลไกในการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นธุรกิจที่ กนอ.มีความชำนาญ คือ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับภาคอุตสาหกรรมรวมทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้อง สามารถรองรับการเชื่อมโยงธุรกิจภายในภูมิภาคและเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการไทยในการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ลงทุนในประเทศไทย
มั่นใจนิคมอุตสาหกรรม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
โทร: 66-2253-0561 โทรสาร: 66-2253-2965
investment.1@ieat.mail.go.th, ieat@ieat.go.th
www.ieat.go.th, www.ieatsolution.net

Professional Trainings and Seminars
Public Training and In house Training

บริการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาอย่างมืออาชีพ ด้วยหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะด้าน
ถ่ายทอดโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

แผนกบริการฝึกอบรมและสัมมนา สมาคมสโมสรนักลงทุน

เลขที่ 1 อาคารทีเอ็มบีแอนด์ทีไอ ชั้น 12, 16 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2936 1429 ต่อ 205-208 โทรสาร 0 2936 1441-2
E-mail : is-investor@ic.or.th website : http://www.ic.or.th

วารสารส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL
ปีที่ 24 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2556

สารบัญ CONTENTS

บีโอไอ กับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม

- การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมโดย หน่วย BUILD 6
- การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของไทย 9
- ซับคอน ไทยแลนด์ 2013 โอกาสทางธุรกิจที่น่าลงทุน 14

เปิดโลก AEC

- ความท้าทายด้านเศรษฐกิจการลงทุนของเวียดนาม 18
- อินโดนีเซีย พี่ใหญ่ทางเศรษฐกิจและตลาดแห่งอาเซี่ยน 28

อุตสาหกรรมเด่น ปี 2556 (ต่อ)

- วิเคราะห์ 4 อุตสาหกรรมเป้าหมายไทย และก้าวต่อไปในอนาคต 34
- ปีทอง สองห้าห้าห้ากับการส่งเสริมการลงทุนในภูมิภาค 40

จับกระแสโลก

- ลี เมียงบัค อดีตผู้นำเกาหลีใต้ที่ก้าวจากซีอีโอ 46

บทความพิเศษ

- ศูนย์ต้นคิด ต่อยอดธุรกิจสิ่งทอไทย 52
- ภาพรวมการส่งเสริมการลงทุน ปี 2555 60
- เมื่อการส่งเสริมการลงทุนเข้าสู่เส้นทางแห่งการปรับเปลี่ยน (ตอนที่ 1) 68

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

- โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 74

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : www.osos.boi.go.th โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

บก.แถลง

มีนาคม 2556

กองบรรณาธิการ

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 24 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2556

เจ้าของ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

นายอุดม	วงศ์วิวัฒน์ไชย	เลขาธิการฯ
นางหิรัญญา	สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์	พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวดวงใจ	อัศวจินตจิตร์	รองเลขาธิการฯ
นายโชคดี	แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ
นางวาสนา	มุทุตานนท์	รองเลขาธิการฯ และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์	เฉยสอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร	วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันทา	อักขระกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวธิดานันท์	เทียนถวาย	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์	คณาสวัสดิ์
ดร.บงกช	อนุโรจน์
นางสาวพรรณี	เชิงสุทธา
นายสุทธิเกตติ์	ทัดพิทักษ์กุล
นางสาววันเพ็ญ	หรูจิตตวิวัฒน์
นางสุภาดา	เครือเนตร
นางสาวทรงสิริมุข	ตันติเวสส
นางสาวปิยะวรรณ	ขยันมาก
นายอิสระ	อมรกิจบำรุง
นางสาวฐนิตา	ศิริทรัพย์
นายธรรมรัตน์	รัตนพันธ์
นางสาวณภัทร	ทัพพันธุ์
นางสาววรรณนิภา	พิกพไชยสิทธิ์
นางสาวช่อแก้ว	ประสงค์สม
นางสาวอุทัยวรรณ	เดชณรงค์
นางสาววริสรา	พึ่งทองหล่อ
นางสาวธนาวดี	คุวสานนท์
นางสาวยอดกมล	สุธีรพจน์
นางสาวนันทนาฏ	กฤษณจินดา
นายธีระพงษ์	อติชาตนานนท์
นางสาวสุวิดา	ธัญวงษ์
นายสถาปนา	พรหมบุญ
นางสาววันทนา	ทาทาล
นายวุฒิชัย	ภิสัชเพ็ญ
นางสาวรัชนีกร	ไพยเชำนาญ

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน
ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8188 และ 6196
โทรสาร : 0 2553 8222 และ 0 2553 8316
อีเมล : head@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่
บริษัท มายไชน์อี จำกัด
34 ซอยเพชรเกษม 79 แยก 16
แขวงหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160

ปี 2558 ประเทศสมาชิกอาเซี่ยนทั้ง 10 ประเทศซึ่งประกอบไปด้วยไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน ฟิลิปปินส์ และ อินโดนีเซีย จะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน หรือ **ASEAN Economic Community (AEC)** อย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซี่ยน จำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนตัวเอง เพื่อรับมือกับการก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน ด้วยเช่นกัน ซึ่งหากนับเวลาต่อจากนี้แล้วเหลือเวลาอีกเพียง 2 ปีเท่านั้น และเมื่อถึงเวลานั้นประเทศไทยจะก้าวไปแข่งขันกับเพื่อนบ้านในอาเซี่ยนได้อย่างไร บีโอไอได้มีส่วนในการดำเนินงานเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมที่เป็นส่วนสำคัญของของเศรษฐกิจของประเทศ ก้าวไปได้อย่างไรนั้น

ในเล่มได้มีบทความที่แสดงให้เห็นถึงนโยบาย ที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเพื่อการเติบโตของธุรกิจในภูมิภาค ความสำเร็จและศักยภาพของอุตสาหกรรมไทย การวางแผนเพื่อเตรียมรับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ พร้อมบทความที่เกี่ยวกับการเปิดโลกของ AEC ที่เกี่ยวกับประเทศอินโดนีเซีย และเวียดนาม

แล้วพบกันฉบับหน้าค่ะ

รัชนีกร ไพยชำนาญ

การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม
โดย หน่วย BUILD

การพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนหรือการรับช่วงผลิต นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมภายในประเทศ จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยสามารถพึ่งพาตนเอง ได้มากกว่าการอาศัยการนำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งในด้านเทคโนโลยีการผลิตและชิ้นส่วนวัตถุดิบ

นอกจากนี้การเติบโตและความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมสนับสนุน จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ ช่วยลดการนำเข้าวัตถุดิบและชิ้นส่วนจากต่างประเทศ ลดการขาดดุลทางการค้าและเพิ่มการแสวงหาเงินตราต่างประเทศ รวมถึงก่อให้เกิดการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีการพัฒนาฝีมือแรงงานและเกิดการจ้างงานแรงงานเพิ่มขึ้น

การพัฒนาอุตสาหกรรม
สนับสนุนหรือการรับช่วงผลิต เป็นปัจจัยสำคัญ
ต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความแข็งแกร่ง
ของอุตสาหกรรมในประเทศ
จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยง
อุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง

บีโอไอ จึงได้จัดตั้งหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD - BOI Unit for Industrial Linkage Development) เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2535 เพื่อทำหน้าที่ในการพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ให้เกิดการใช้ชิ้นส่วนอุตสาหกรรมจากผู้ผลิตในประเทศไทย ซึ่งนอกจากจะช่วยให้โอกาสทางการตลาดแก่ผู้ประกอบการขนาดเล็กของไทยแล้ว ยังเป็นการลดต้นทุนการผลิตให้แก่ผู้ผลิตรายใหญ่จากการใช้ชิ้นส่วนจากผู้ผลิตในประเทศ เนื่องจากลดค่าใช้จ่ายในการจัดการเพื่อจัดหาและนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศอีกด้วย

ปัจจุบัน หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจให้กับบริษัทที่ต้องการใช้ชิ้นส่วนอุตสาหกรรมหรือผู้ซื้อ ได้พบปะเจรจากับบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรม หรือผู้ขายผ่านกิจกรรมต่างๆ จนเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ในกลุ่มของผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุน ส่งผลให้เกิดการซื้อขายชิ้นส่วนอุตสาหกรรมผ่านการจัดกิจกรรมของหน่วย BUILD เพิ่มขึ้นทุกๆ ปี

การใช้ชิ้นส่วนจากผู้ผลิตในประเทศไทย นอกจากจะช่วยสร้างโอกาสแก่ผู้ประกอบการขนาดเล็กของไทยแล้ว ยังเป็นการลดต้นทุนการผลิตให้แก่ผู้ผลิตรายใหญ่ จากการใช้ชิ้นส่วนจากผู้ผลิตในประเทศ เนื่องจากลดค่าใช้จ่ายในการจัดการเพื่อจัดหาและนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ

กิจกรรมต่างๆ ที่หน่วย BUILD ดำเนินการเพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมในประเทศไทยและเพื่อกระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถในการผลิตของผู้ผลิตไทย มีดังนี้

1. ผู้ซื้อพบผู้ขาย (VMC - Vendor Meet Customer) กิจกรรมจัดนำคณะผู้ผลิตชิ้นส่วนจำนวนมาก ไปพบผู้ซื้อที่โรงงานของบริษัทผู้ซื้อ เป็นโอกาสให้ผู้ที่ใช้ชิ้นส่วนของผู้ซื้อได้เจรจาในรายละเอียดโดยตรงกับผู้ขายที่มักมีความชำนาญในการผลิตชิ้นส่วนนั้นๆ เฉพาะด้าน และผู้ขายจะช่วยเสนอชิ้นส่วนที่มีคุณภาพดี เหมาะสมกับการใช้งานของผู้ซื้อแต่มีราคาที่เหมาะสม กิจกรรมนี้จะทำให้ผู้ซื้อประหยัดเวลาในการจัดหาผู้ขายตามที่ต้องการ โดยประหยัดเวลาและได้ในราคาที่ถูกลงกว่าการที่พบกับผู้ขายที่มาพบทีละบริษัทตามปกติที่เคยดำเนินการ ซึ่งกิจกรรมนี้ หน่วย BUILD จัดมาแล้ว 216 ครั้ง

2. ตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วนอุตสาหกรรม (BUILD Market Place) กิจกรรมที่นัดหมายให้ผู้ต้องการซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมหรือผู้ซื้อ นำชิ้นส่วนที่ต้องการซื้อมาแสดงต่อผู้ขายและนำเสนอนโยบายการจัดซื้อแก่คณะผู้ผลิตชิ้นส่วน - ผู้ขายในห้องประชุมที่หน่วย BUILD กำหนด ซึ่งมักจัดในงานแสดงสินค้าเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่สำคัญๆ ในประเทศไทย จัดมาแล้ว 105 ครั้ง

3. บริการจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) หน่วย BUILD จะช่วยสนับสนุนนักลงทุน ทั้งจากในประเทศไทยและจากต่างประเทศ ที่ต้องการผู้ประกอบการในประเทศไทยตามที่ต้องการ เช่น การหาผู้ทำการผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมเพื่อใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ การหาคู่พันธมิตรทางธุรกิจเพื่อร่วมลงทุน หรือร่วมมือทางเทคโนโลยีการผลิต เป็นต้น

4. สัมมนาให้ความรู้เพื่อกระตุ้นการพัฒนาสามารถในการแข่งขัน การสัมมนาให้ความรู้แนวทางในการปรับปรุงการบริหาร การผลิตจากวิทยากรที่มีความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง จะได้มีความสามารถเป็นไปตามที่บริษัทผู้ซื้อต่างๆ ต้องการเกิดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมกันได้

5. บริการสืบค้นข้อมูลผู้ผลิตชิ้นส่วนออนไลน์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หน่วย BUILD ได้ทำการพัฒนาฐานข้อมูลอุตสาหกรรมสนับสนุนอาเซี่ยน (ASEAN Supporting Industry Database - ASID) www.asidnet.org ที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุน สามารถนำข้อมูลของตนมาลงไว้ในฐานข้อมูลนี้ ซึ่งมีรายละเอียดข้อมูลที่ลงลึกแสดงถึงความสามารถในการผลิต ที่ผู้ซื้อใช้คัดกรองเบื้องต้นได้ ซึ่งให้บริการต่อผู้ซื้อและผู้ขายฟรีบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต ให้บริการทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง ปัจจุบันมีฐานข้อมูลสมาชิกใน 10 ประเทศอาเซี่ยน กว่า 20,000 บริษัท

6. จัดงานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมการรับช่วงการผลิต จากความสำเร็จในกิจกรรมเชื่อมโยงมากว่า 15 ปี หน่วย BUILD จึงริเริ่มจัดงานแสดงสินค้า ซับคอน ไทยแลนด์ ซึ่งเป็นงานที่รวบรวมผู้ผลิตและบริการชิ้นส่วนอุตสาหกรรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นงานแรกในประเทศไทย โดยจัดเป็นประจำทุกปี เริ่มจัดครั้งแรกเมื่อปี 2550 และครั้งล่าสุดในระหว่างวันที่ 17 - 19 พฤษภาคม 2555 ซึ่งได้จัดมาแล้วรวม 6 ครั้ง

7. จัดนำผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมไทยร่วมงานชิ้นส่วนอุตสาหกรรมในระดับนานาชาติ (Internationalization) โดยหน่วย BUILD จะจัดหาพื้นที่แสดงสินค้าในต่างประเทศ ทำให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนมีค่าใช้จ่ายการร่วมออกงานลดลงอย่างมาก ถึงร้อยละ 60 - 90 ทำให้มีโอกาสได้เชื่อมโยงการผลิตกับลูกค้าในต่างประเทศ ขยายฐานลูกค้าไปต่างประเทศการผลิตให้ลูกค้าต่างประเทศนี้ทำให้มีโอกาสได้รับรู้หรือรับถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ จากลูกค้า รวมถึงการไปร่วมงานในต่างประเทศจะมีโอกาสเห็นผลิตภัณฑ์สินค้าเดียวกับที่ตนผลิตภายในงาน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบใช้ปรับปรุงความสามารถในการผลิตของตนให้สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

จากความสำเร็จในกิจกรรมเชื่อมโยง

มากกว่า 15 ปี หน่วย BUILD
จึงริเริ่มจัดงานแสดงสินค้า Subcon Thailand
ซึ่งเป็นงานที่รวบรวมผู้ผลิตและบริการชิ้นส่วน
อุตสาหกรรมและอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการผลิตผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมเป็นงานแรกในประเทศไทย

หลังจากดำเนินกิจกรรมเชื่อมโยงอุตสาหกรรมในรูปแบบต่างๆ มาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี ช่วยก่อให้เกิดมูลค่าการซื้อขายชิ้นส่วนอุตสาหกรรมจากผู้ผลิตในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ประกอบการไทยหลายรายมีการขยายกิจการ และมีการลงทุนเพิ่มขึ้น แต่การพัฒนาของผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะการทำการวิจัยและพัฒนาเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่จะทำให้มีเทคโนโลยีการผลิตของตนและสามารถแข่งขันได้ หน่วย BUILD จึงมีแผนที่ผลักดันให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการไทยและสถาบันการศึกษาหรือหน่วยวิจัยต่างๆ เพื่อให้เกิดการวิจัยและพัฒนาในผู้ประกอบการไทยเพิ่มมากขึ้น

ผู้ประกอบการและผู้ที่ต้องการจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมต่างๆ จากผู้ผลิตในประเทศไทย และผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ข้างต้น สามารถติดต่อได้ที่หน่วย BUILD ที่ตั้งอยู่ภายในบีโอไอ โทร 0 2553 8111 กด 7 โทรสาร 0 2553 8325 เว็บไซต์ build.boi.go.th อีเมล : build@boi.go.th

บุษยาพร วิริยะศิริ

การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของไทย

จากการส่งเสริมการลงทุนอย่างจริงจัง ทำให้ปัจจุบันอุตสาหกรรมของไทยได้พัฒนาไปมาก การผลิตผลิตภัณฑ์ภายในประเทศแต่เดิมนั้น ยังต้องมีการนำเข้าสินค้าที่เป็นวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนยานยนต์และชิ้นส่วนโลหะต่างๆ ปัจจุบันถือได้ว่าอุตสาหกรรมสนับสนุนของไทย ได้รับการพัฒนาจนถึงขั้นสามารถผลิตชิ้นส่วนสำคัญๆ ทั้งเพื่อการใช้ในประเทศและเพื่อการส่งออก

และการแข่งขันจากต่างประเทศมีแนวโน้มที่รุนแรงมากขึ้น เนื่องจากการผลิตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ยืดหยุ่นมากขึ้น เพราะมีความสะดวกในการโยกย้ายฐานการผลิตไปสู่ประเทศใหม่ๆ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องกับปัจจัยที่ผู้ผลิตจากประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำใช้พิจารณาในการตัดสินใจย้ายฐานการผลิตจึงได้ทำให้อุตสาหกรรมของไทยต้องขยายฐานการผลิตทั้งในเชิงกว้าง คือ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และเชิงลึก คือ การผลิตผลิตภัณฑ์ต้นน้ำเพิ่มขึ้น และเพื่อให้อุตสาหกรรมเติบโตได้อย่างมั่นคงนั้น จะต้องมีการร่วมมือเพื่อให้ต้นทุนการผลิตสามารถแข่งขันได้

การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ช่วยขยายฐานการผลิต

การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเพื่อการขยายฐานการผลิต จึงเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน ช่วยสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในประเทศเพิ่มขึ้น จากจัดตั้งหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม หรือ BUILD (BOI Unit Industrial Linkage Development) ของบีโอไอเพื่อสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมตามยุทธศาสตร์ที่ได้วางไว้ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิต โดยเฉพาะผู้ผลิตชิ้นส่วน และอุตสาหกรรมสนับสนุนในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการจับคู่ธุรกิจระหว่างบริษัทผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปกับผู้ผลิตชิ้นส่วนขนาดกลางและขนาดเล็ก เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การเติบโตอย่างแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมสนับสนุน อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศอีกทางหนึ่ง

กลุ่มเป้าหมายที่มุ่งเน้นในการจัดกิจกรรมคือ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมยานยนต์ การดำเนินงานของ BUILD คือ การส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุนในประเทศไทย โดยให้ข้อมูลการผลิตชิ้นส่วนและการรับช่วงการผลิต เป็นการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมการผลิตของผู้ผลิตชิ้นส่วน และอุตสาหกรรมสนับสนุนสำหรับอุตสาหกรรมทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีวิสัยทัศน์ คือ มุ่งมั่นส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้อุตสาหกรรมสนับสนุนของไทยมีศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

พันธกิจหลักของหน่วย BUILD ได้แก่ พัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมการรับช่วงการผลิตไทย โดยสร้างเครือข่ายการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบและครบวงจร ผลักดันให้เกิดการใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศมากขึ้นเพื่อทดแทนการนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในอุตสาหกรรมไทย

แนวโน้มธุรกิจโลกเปลี่ยนแปลง

ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย จะมีบทบาทต่อเศรษฐกิจและการลงทุนของโลกมากขึ้น และ AEC จะทำให้อาเซี่ยนเป็นแหล่งรองรับการลงทุนที่สำคัญมาก ซึ่งมีแนวโน้มที่การแย่งชิงการลงทุนจากคู่แข่งในภูมิภาคจะรุนแรงขึ้น

ขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสการขยายธุรกิจ ที่มีฐานการตลาดมากขึ้น นักลงทุนรายใหญ่มีความจำเป็นต้องออกมาลงทุนในอาเซี่ยนมากขึ้น จึงนับว่าต่อไปเป็นโอกาสการขยายตัวของการดำเนินการทางธุรกิจในทุกด้าน การพัฒนาเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด มีการลงทุนในทุกภาคส่วนสูงขึ้น และจะเกิดธุรกิจใหม่ๆ ที่ขยายตัวรวดเร็ว จึงต้องเร่งขยายบทบาทของหน่วย BUILD ในการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ เพื่อตามโลกธุรกิจที่มีความเปลี่ยนแปลงให้ทัน

ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มศักยภาพและแก้ไขปัญหาอุตสาหกรรมพื้นฐาน การวิจัยพัฒนาปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี เครื่องจักร ประหยัดพลังงาน ระบบ IT การพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน ให้เกิดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation)

สำหรับกิจกรรมของหน่วย BUILD นั้นได้มีการจัดกิจกรรมหลักหลายกิจกรรม ได้แก่

กิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย การเข้าเยี่ยมชมโรงงานซึ่งเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้รับทราบนโยบายการจัดซื้อชิ้นส่วนจากผู้ผลิตรายใหญ่ อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตชิ้นส่วน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตขนาดกลางและขนาดเล็ก ได้พัฒนาความรู้และทักษะในการผลิตชิ้นส่วน โดยการแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ

ขณะเดียวกันก็ทำให้มีโอกาสพบปะผู้ซื้อโดยตรง ทำให้เกิดการพบปะโดยตรงกับผู้ซื้อหรือผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ และผู้ขายหรือผู้ผลิตชิ้นส่วน

กิจกรรมพัฒนาฐานข้อมูล Online

การจัดทำฐานข้อมูลผู้สนับสนุน เป็นการเก็บข้อมูลด้านการตลาด คือ ความต้องการชิ้นส่วนหรือผลิตภัณฑ์ของผู้ซื้อขนาดใหญ่ ทั้งในและต่างประเทศที่แจ้งให้ทาง BUILD ทราบถึงตัวรายการของชิ้นส่วนหรือผลิตภัณฑ์ที่ต้องการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต(Internet) โดยมีฐานข้อมูลผู้ผลิต คือ ASID (ASEAN Supporting Industry Database) ปัจจุบันฐานข้อมูลดังกล่าว ได้พัฒนาเป็นฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการที่ต้องการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์มีโอกาสในการส่งชิ้นส่วนหรือผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดโลกมากยิ่งขึ้น

กิจกรรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อรณรงค์รับช่วงการผลิต (ตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วน) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ในเชิงธุรกิจจากการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้ใช้บริการของ BUILD โดยมีตัวแทนของบริษัทขนาดใหญ่ ที่เป็นผู้จัดซื้อชิ้นส่วนเป็นผู้บรรยาย ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับฟังรายละเอียดของการผลิตของโรงงานโดยสังเขป และมูลค่าการจัดซื้อ นโยบายการจัดซื้อ หรือการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์กิจกรรมการอบรมบุคลากรด้านการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม

กิจกรรมการฝึกอบรม ที่ครอบคลุมถึงการพัฒนายกระดับผลิตภาพการจัดการทางการผลิตการขนส่ง โดยคาดหวังให้บุคลากรที่ผ่านการอบรมนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปขยายผล โดยดำเนินการร่วมกับองค์กรภายนอก เช่น สมาคมรับช่วงการผลิตชิ้นส่วน หรือสถาบันรับรองมาตรฐาน ไอ เอส โอ กิจกรรมการจัดการแสดงผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนอุตสาหกรรม มีเป้าหมายเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ความสามารถ และเพิ่มศักยภาพการผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมสนับสนุนของผู้ประกอบการ

กิจกรรมการจัดงาน ซับคอน ไทยแลนด์ ซึ่งจัดปีละครั้งในช่วงเดือนพฤษภาคมโดยมีกลุ่มเป้าหมายของผู้ชมงานคือตัวแทนของสำนักงานจัดซื้อชิ้นส่วนระดับนานาชาติ กิจกรรมการสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ร่วมงานแสดงชิ้นส่วนในต่างประเทศ สนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ในการแสดงชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ในต่างประเทศ โดยทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานของบีโอไอในต่างประเทศเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนได้พบกับผู้ซื้อ ผู้ผลิต และรับฟังนโยบายการจัดซื้อชิ้นส่วนของผู้ประกอบการรายใหญ่ทั่วโลก

การจัดงานครั้งที่ผ่านมามีผู้เข้าชมงานที่เป็นผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมเพิ่มจำนวนมากขึ้น โดยมีผู้ผลิตชิ้นส่วนชั้นนำกว่า 250 ราย จาก 9 ประเทศร่วมจัดงานแสดงชิ้นส่วนกว่า 2,500 รายการ รวมถึงผู้เข้าร่วมชมงานจากประเทศต่างๆ ถึง 15 ประเทศ ได้แก่ คณะทูตพิเศษจากประเทศญี่ปุ่น ยุโรปและเอเชียที่เดินทางมาร่วมโปรแกรมการจับคู่ธุรกิจเป็นการเฉพาะ องค์การส่งเสริมการค้าของญี่ปุ่น (เจโทร) ผู้ประกอบการจากเมืองคะนะงะวะ ประเทศญี่ปุ่น สมาคมส่งเสริมการรับช่วงการผลิตไทย และจากโครงการการยกระดับขีดความสามารถอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ โดยมีผู้เข้าชมงานที่เป็นผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมจำนวน 21,868 ราย เป็นผู้ซื้อจากต่างประเทศถึงร้อยละ 45

รวมทั้งเป็นหน่วยงานกลางในการประสานการเข้าเยี่ยมชมโรงงานผู้ผลิตเพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs ได้เห็นภาพรวมขั้นตอนการผลิต และมีโอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิตการดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ สามารถช่วยยกระดับผลิตภาพของผู้ผลิตซึ่งเป็น SMEs ให้สูงขึ้น เพราะเมื่อผู้ผลิตรู้ความต้องการหรือรายละเอียด ในการจัดซื้อของผู้ซื้อรายใหญ่ก็ย่อมสามารถ นำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวางแผนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ และหากผู้ผลิตสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานของชิ้นส่วนที่ผู้ซื้อรายใหญ่ต้องการ การพัฒนาชิ้นส่วนในรูปแบบชิ้นส่วนนำร่อง (Prototype) สำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ จะเกิดตามมาทำให้ได้รับการถ่ายทอดความรู้และทักษะ

BUILD กับการยกระดับผลิตภาพ

BUILD ช่วยยกระดับมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์จากผลกำไรต่อหน่วยที่สูงขึ้น เพราะผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ จะมีส่วนต่างของผลกำไรสูงกว่าผลิตภัณฑ์รุ่นเก่า นอกเหนือจากนี้ BUILD ยังทำหน้าที่สนับสนุนเรื่องข้อมูลจากผู้ซื้อทั่วโลกผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยอาศัยฐานข้อมูลผู้ผลิตในระดับนานาชาติ อย่างเช่น ASID ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้บริการได้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่มีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมออีกทั้งช่วยลดการเก็บรักษาวัตถุดิบหรือสินค้าคงคลังลง ทำให้ผลิตภาพสูงขึ้น

จึงนับได้ว่าบีโอไอ ได้มีส่วนอย่างมากในการทำให้เกิดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมในประเทศและในภูมิภาค ซึ่งหากผู้ประกอบการท่านใดสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วย BUILD อาจเริ่มจากการเข้าร่วมชมงานซับคอน ไทยแลนด์ 2013 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 16 - 18 พฤษภาคม 2556 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทคสามารถศึกษารายละเอียดที่เว็บไซต์ www.subconthailand.com

งานซับคอน ไทยแลนด์

ซับคอน ไทยแลนด์ งานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิตเพื่อการจัดซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคอาเซี่ยน

เมื่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยนเริ่มอย่างเป็นทางการในปี 2558 ประเทศไทยจะเป็นฐานการผลิตสำคัญในภูมิภาคอาเซี่ยน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน จึงเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ที่มองหาเทคโนโลยีที่ทันสมัย ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยงานครั้งนี้คาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมงานที่เป็นบริษัทชั้นนำทั่วโลกกว่า 1,200 รายจาก 35 ประเทศทั่วโลก

งานซับคอน ไทยแลนด์ ได้จัดต่อเนื่องมาเป็นครั้งที่ 7 และประสบความสำเร็จ จนได้รับการยอมรับว่าเป็นงานแสดงเทคโนโลยีเครื่องจักรกลและอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิต เพื่อการจัดซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมสำคัญระดับภูมิภาคอาเซี่ยน

"บริษัทเข้าร่วมงานซับคอน ไทยแลนด์ เพราะสามารถช่วยให้เราได้พบกับผู้ซื้อใหม่ๆ ที่มองหาสินค้าที่มีความละเอียดและแม่นยำสูง ซึ่งตอนนี้กลุ่มลูกค้าของบริษัทมีทั้งจากต่างประเทศและในประเทศไทย นอกจากนี้เราได้เข้าร่วมกิจกรรมการจับคู่ทางธุรกิจที่จัดขึ้นในงานเพราะเป็นการช่วยให้ผู้ซื้อและผู้ผลิตชิ้นส่วนได้พบกันง่ายยิ่งขึ้น เป็นช่องทางทำให้เรามีโอกาสเจรจาธุรกิจกับผู้ซื้อรายใหม่ที่น่าสนใจได้"

Mr.Ken Mekari / Manager
Nissin Electric (Thailand) Co., Ltd.

"เราเป็นบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และมีรายได้เพิ่มขึ้นเท่าตัวทุกปี ตลอดเวลา 5 ปี โดยงานซับคอน ไทยแลนด์ เป็นเวทีที่ทำให้เราได้พบปะกับลูกค้าใหม่ ๆ ทั้งในและต่างประเทศ แล้วยังสามารถสร้างและขยายตลาดเพิ่มขึ้น โดยลูกค้าเราอยู่ในภูมิภาคเอเชียเช่น ประเทศญี่ปุ่น ที่อยู่ในอุตสาหกรรมเกี่ยวกับอุปกรณ์ทางการแพทย์ ยานอวกาศ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ต้องการจำนวนการผลิตน้อย แต่มีความซับซ้อนและใช้เทคนิคขั้นสูงในการผลิต"

Mr. Claus Mandel / Plant Manager
Holm Machinery

"งานซับคอน ไทยแลนด์ 2013 ซึ่งจัดเป็นครั้งที่ 7 นี้จะยกระดับงานให้เป็นงานสำคัญระดับนานาชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคอาเซียนเพื่อตอบรับการเปิด AEC ในปี 2558 ที่จะถึงนี้ นอกจากการประสานงานเชิญผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมชั้นนำโดยสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนทั้ง 13 ศูนย์ของบีโอไอทั่วโลก หนึ่งในกลยุทธ์สำคัญที่ทำอย่างต่อเนื่อง คือ การเชิญผู้ประกอบการต่างชาติ และงานในครั้งนี้ได้เชิญบริษัทประเทศในภูมิภาคอาเซียนเข้ามาร่วมออกงาน และร่วมทำการจับคู่ธุรกิจกับผู้แสดงงานซับคอน ไทยแลนด์ อีกด้วย"

นายนฤชา ฤชุพันธุ์ ผู้อำนวยการหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ซับคอน ไทยแลนด์ 2013 เป็นหนึ่งในงานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิต เพื่อการจัดซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 7 คาดว่าจะมีผู้ผลิตชิ้นส่วนชั้นนำกว่า 300 รายจากในประเทศไทย อาเซียนและประเทศในภูมิภาคอื่น ๆ มาร่วมนำเสนอชิ้นส่วนอุตสาหกรรมและบริการระดับคุณภาพ โดยมุ่งหวังให้งานซับคอน ไทยแลนด์ เป็นเวทีที่สร้างโอกาสทางธุรกิจและเป็นแนวทางในการเปิดลู่ช่องทางการตลาดใหม่ๆ

งานครั้งที่ผ่านมาเกิดธุรกรรมกว่า 6.3 พันล้านบาท จากผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมชั้นนำของโลกและผู้ผลิตระดับ Tier 1 และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการจัดซื้อชิ้นส่วน กว่า 20,000 รายจาก 15 ประเทศทั่วโลก และคาดว่าจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นในงานซับคอน ไทยแลนด์ 2013 นี้

กิจกรรมสำคัญในงาน

งานแสดงสินค้า ส่วนการจัดแสดงชิ้นส่วนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิตจากไทยและต่างประเทศ

กิจกรรมการจับคู่ทางธุรกิจ เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อและผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศและต่างประเทศชั้นนำได้นัดหมายล่วงหน้าและเจรจาธุรกิจแบบเข้มข้นรายบริษัทในงาน

Buyer's Village ผู้ซื้อส่วนชั้นนำเสนอความต้องการชิ้นส่วนและนโยบายการจัดซื้อของตนให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วนได้รับทราบ

Buyer Presentations บรรยายพิเศษจากผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมระดับโลก ร่วมให้คำแนะนำและข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและนโยบายการจัดซื้อภายในงาน

Industrial Clinic บริการให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

โครงการความร่วมมือจากภาคการศึกษาไปยังภาคธุรกิจ (A to B) กิจกรรมที่จะเชื่อมโยงสถาบันการศึกษาและหน่วยงานด้านการวิจัยเข้ากับอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อพัฒนาบุคลากรที่มีศักยภาพและทักษะเพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาด

การสัมมนา จะได้พบกับหัวข้อการสัมมนาที่หลากหลายและน่าสนใจ อาทิ เทคนิคการเพิ่มผลิตผล การบริหารเรื่องการเงินและการลงทุน นโยบายการจัดซื้อจากผู้ซื้อระดับประเทศนานาชาติ ตลอดจนการบริหารประสิทธิภาพในการจัดซื้อ

รัชนีกร ไพยชำนาญ

ซับคอน ไทยแลนด์ 2013
โอกาสทางธุรกิจที่น่าลงทุน

งานซับคอน ไทยแลนด์ 2013 จัดขึ้นทุกปีเป็นปีที่ 7 เป็นทั้งเวทีแสดงศักยภาพอุตสาหกรรมชิ้นส่วนของไทยและเป็นจุดนัดพบทางธุรกิจของผู้ซื้อและผู้ขายชิ้นส่วน ได้พบปะเจรจาธุรกิจ มีผู้ผลิตชั้นนำระดับโลกกว่า 14 ประเทศเข้าร่วมงาน

งานซับคอน ไทยแลนด์ เป็นงานแสดงอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิตเพื่อการจัดซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรม ได้จัดขึ้นครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม 2550 ครอบคลุมพื้นที่ 6,000 ตารางเมตรของอาคาร 105 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา กรุงเทพฯ ซึ่งครั้งนั้นประสบความสำเร็จอย่างงดงาม เรียกได้ว่าเป็นงานแสดงสำหรับอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิตระดับนานาชาติอย่างแท้จริง เป็นเวทีที่ผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมกว่า 300 ราย มีโอกาสพบกับผู้ซื้อจาก 14 ประเทศทั่วโลก และการจัดงานซับคอน ไทยแลนด์ครั้งต่อมา ในทุกๆ ปี มีผู้เข้าแสดงชิ้นส่วนอุตสาหกรรมและผู้เข้าชมงานทั้งในและจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นทุกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเข้าร่วมกิจกรรมภายในงานของผู้ผลิตและผู้บริหารชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นนักลงทุนและผู้ซื้อชิ้นส่วนกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยงานซับคอน ไทยแลนด์จึงเติบโตไปพร้อมกับเศรษฐกิจของไทยที่กำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ในงานมีกิจกรรมที่น่าสนใจและเกิดประโยชน์กับทั้งผู้เข้าร่วมออกงานและผู้เข้าชมงานมากมาย เช่น กิจกรรมการจับคู่ธุรกิจ เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อและผู้ผลิตชิ้นส่วนได้มีโอกาสนัดหมายกันล่วงหน้า และเจรจาธุรกิจแบบเข้มข้นรายบริษัทภายในงาน ซึ่งในปีที่ผ่านมา 2555 มีผู้ผลิตชั้นนำระดับโลกกว่า 13 ประเทศเข้าร่วมด้วย อาทิ Mercedes Benz, Toyota, Isuzu, Suzuki, Samsung, Whirlpool, Hutchison และยังมีบริษัทจากประเทศญี่ปุ่นโดยการนำของ บีโอไอที่ประจำอยู่ ณ กรุงโตเกียว และเมืองโอซาก้า เข้าร่วมกิจกรรมของงานอีกกว่า 1,000 ราย

นอกจากนี้ ในงานยังมีการจัด Buyer's Village สำหรับบริษัทผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรม เพื่อจัดแสดงชิ้นงานที่ต้องการจัดซื้อ หมุนเวียนเข้าร่วม 10 บริษัทต่อวัน พร้อมทั้งมีเวทีในส่วนของ Buyer's Presentations สำหรับให้บริษัทผู้ซื้อได้นำเสนอนโยบายการจัดซื้อ พร้อมทั้งเป็นความรู้ให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วน ได้มีโอกาสรับฟังเพื่อนำไปพัฒนาศักยภาพของตนเอง ให้ตรงตามความต้องการของผู้ซื้อ และในงานยังพบกับหัวข้อสัมมนาที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น โอกาสในการลงทุนธุรกิจ การผลิตรูปแบบใหม่ จนถึงกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจรูปแบบต่างๆ ที่ทางผู้จัดงานได้เชิญหน่วยงานผู้มีความเชี่ยวชาญส่งวิทยากรหมุนเวียนกันมาร่วมบรรยายให้ความรู้

และที่ขาดมิได้ ของงานซับคอน ไทยแลนด์ ยังมีโครงการความร่วมมือภาคการศึกษากับภาคธุรกิจ (A2B) / R&D Matching ร่วมกันจัดกิจกรรมเชื่อมโยงสถาบันการศึกษาและหน่วยงานด้านการวิจัยเข้ากับภาคอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาด นำผลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ สู่เชิงพาณิชย์ จากกิจกรรมที่หลากหลายดังกล่าวข้างต้นทำให้งานซับคอน ไทยแลนด์ 2013 เป็นงานที่มีความสำคัญงานหนึ่งที่ไม่ควรพลาด!

กิจกรรมการจับคู่ธุรกิจ

เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อและผู้ผลิตชิ้นส่วน
ได้มีโอกาสนัดหมายกันล่วงหน้า
และเจรจาธุรกิจแบบเข้มข้น
รายบริษัทภายในงาน
ซึ่งในปี 2555 มีผู้ผลิตชั้นนำระดับโลก
กว่า 13 ประเทศมาเข้าร่วมงานด้วย

สรุปผลการจัดงานในปี 2555 ที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมออกงาน 260 ราย และผู้เข้าชมงานประมาณกว่า 21,000 ราย บริษัทผู้ซื้อเข้าร่วมจากทั่วโลกกว่า 265 บริษัท จาก 13 ประเทศ มีผลการจับคู่เจรจาทางธุรกิจรวมจำนวน 3,473 คู่ โดยร้อยละ 75 ของจำนวนคู่เจรจาทางธุรกิจทั้งหมด มีแนวโน้มที่คาดว่าจะสามารถซื้อขายสินค้าได้มูลค่าประมาณ 6,300 กว่าล้านบาท

นอกจากจะเป็นเวทีในการซื้อขายชิ้นส่วนอุตสาหกรรมแล้ว งานซับคอน ไทยแลนด์ยังเป็นกิจกรรมที่ตอกย้ำการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศไทย โดยมีบีโอไอในฐานะหน่วยงานภาครัฐที่ช่วยจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยให้แก่นักลงทุนต่างชาติ ทำให้นักลงทุนมีมั่นใจในการลงทุนและได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ จนเป็นที่ประทับใจของนักลงทุนต่างชาติทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมในงานดังกล่าว

หน่วย BUILD มีกำหนดจะจัดงานซับคอน ไทยแลนด์ 2013 ในระหว่างวันที่ 16 - 18 พฤษภาคม 2556 โดยตั้งเป้าหมายมีผู้เข้าร่วมออกงาน 300 ราย บริษัทผู้ซื้อเข้าร่วมกว่า 300 บริษัท มีจำนวนคู่เจรจาธุรกิจกว่า 4,000 คู่ เกิดมูลค่าการเชื่อมโยงกว่า 7,000 ล้านบาท และเกิดการเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษากับภาคอุตสาหกรรม (R&D Matching) จำนวน 50 คู่

งานซับคอน ไทยแลนด์สามารถสร้างชื่อเสียงในฐานะงานแสดงที่มีศักยภาพสำหรับผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมและผู้ผลิตชิ้นส่วน โดยผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มจะได้พบกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ซับคอน ไทยแลนด์ ครั้งที่ 7 มีเป้าหมาย

ผู้เข้าร่วมออกบูธ 300 ราย
บริษัทผู้ซื้อเข้าร่วมกว่า 300 บริษัท
มีจำนวนคู่เจรจาธุรกิจ
กว่า 4,000 คู่
เกิดมูลค่าการเชื่อมโยง
กว่า 7,000 ล้านบาท

คุณนฤชา ฤชุพันธ์ ผู้อำนวยการหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

"โดยหน้าที่ของหน่วยงาน BUILD มีภารกิจหลัก ในการเชื่อมโยงผู้ประกอบการสนับสนุนของไทย ให้มีโอกาสทางธุรกิจกับนักลงทุนต่างชาติ ผู้ผลิตรายใหญ่ และผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น โดยเรามองไปถึงเป้าหมายหลักในการทำงาน 2 เรื่อง คือการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันให้ผู้ประกอบการและหาตลาดใหม่ๆ ให้ผู้ประกอบการ ต้องยอมรับว่ากิจกรรมพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการมีเครื่องมือที่จำกัด โดยส่วนใหญ่เป็นการจัดสัมมนาให้ความรู้รวมถึงการเชื่อมโยงเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้ผู้ประกอบการส่วนการหาตลาดใหม่ๆ ให้ผู้ประกอบการเรามีกิจกรรมที่ทำเป็นประจำคือ ผู้ซื้อพบผู้ขาย (VMC) ไปยังทั่วประเทศและนอกจากนี้ยังมีการนำผู้ประกอบการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ"

เมื่อเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยน (เออีซี) กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนจะได้รับหรือเสียประโยชน์อย่างไร

"นับว่าเป็นความท้าทายในหลายๆ อุตสาหกรรมเพื่อเมื่อเปิดเออีซีจะเกิดการแข่งขันกันอย่างชัดเจน ซึ่งมีทั้งอุตสาหกรรมที่เสียเปรียบและได้เปรียบ ที่เสียเปรียบน่าจะเป็นด้านการสื่อสาร สิ่งทอ และโลจิสติกส์ ส่วนที่ได้เปรียบแน่นอนก็คือ ชิ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องจักร เพราะตลาดจะกว้างขึ้นมีโอกาสมากขึ้น แต่ผู้ประกอบการต้องกลับมามองว่าจะทำอย่างไรจึงจะรักษาความเป็นผู้นำในตลาด และรักษาฐานลูกค้าไว้ได้ เช่น การแสวงหาพันธมิตรจากต่างชาติเพื่อการขยายฐานลูกค้าและการแลกเปลี่ยนความรู้ รวมถึงมองหาเทคโนโลยีเครื่องจักร และระบบอัตโนมัติที่สามารถเข้ามาช่วยในการลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้มากขึ้น

งานซับคอน ไทยแลนด์ จัดในช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกๆ ปี จะเป็นหนึ่งในกิจกรรมสำคัญของหน่วย BUILD โดยงานซับคอน ไทยแลนด์ 2013 เป็นการจัดร่วมกันเป็นปีที่ 7 ความสำเร็จของงานไม่ว่าจะเป็นตัวเลขผู้เข้าชมงาน ผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรม การจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายชิ้นส่วน รวมถึงธุรกรรมที่เกิดขึ้นในงานและหลังงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนภาพการเติบโตอย่างชัดเจน จนถือว่าเป็นงานสำคัญระดับภูมิภาคอาเซี่ยนที่นำเสนอศักยภาพ ของผู้ประกอบการไทย และเป็นงานเดี่ยวที่รวมผู้ผลิตชิ้นส่วนสนับสนุนในอาเซี่ยน และผู้ซื้อชิ้นส่วนจากทั่วโลกไว้มากที่สุด"

สัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมงาน
คุณชนาธิป สุรชัยสิทธิกุล
ตำแหน่ง นายกสมาคมส่งเสริมการรับช่วงการผลิตไทย (Thai Subcontracting Promotion Association)

"งานซับคอน ไทยแลนด์ ถือได้ว่าเป็นเวทีการแสดงสินค้าและเจรจาธุรกิจที่ดี และตรงกลุ่มเป้าหมายที่สุดงานหนึ่ง ของผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน ซึ่งได้จัดมาอย่างต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 7 แล้ว และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เริ่มแรกอาจจะมุ่งเน้นไปที่กลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มาลงทุนในประเทศไทยเป็นหลัก เป็นการแสดง

ให้อุตสาหกรรมต่างๆเหล่านี้ได้ทราบ และได้พบกับผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมต่างๆจากทั่วประเทศ เป็นการอำนวยความสะดวกแก่อุตสาหกรรมให้สามารถ เข้าถึงผู้ผลิตชิ้นส่วนได้อย่างรวดเร็ว ลดการนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ ขณะเดียวกันงานนี้ก็เป็นเวทีแจ้งเกิดของผู้ผลิตชิ้นส่วนซึ่งส่วนใหญ่เป็น SMEs ของไทย ได้มีโอกาสแสดงศักยภาพในการผลิตของตน เป็นการช่วยสนับสนุนช่องทางการตลาดไปสู่ตลาดสินค้าคุณภาพ และ OEM ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาของผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทยอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ในงานเองทางหน่วย BUILD ของบีโอไอ ก็ยังมีจัดกิจกรรมอื่นๆที่เป็นประโยชน์เช่น ตลาดกลางชิ้นส่วน กิจกรรมจับคู่ธุรกิจกับนักธุรกิจจากประเทศชั้นนำต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยได้มีโอกาสพบปะกับนักธุรกิจที่มีอุตสาหกรรมที่เหมือนหรือเกี่ยวข้องกันได้รู้จักกัน เป็นโอกาสที่จะได้ร่วมกันพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซี่ยนอีกด้วย”

คุณพัฒนศักดิ์ แสนสมรส

ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ บริษัท พี ควอลิตี้ แมชชีน พาร์ท จำกัด

“งานนี้ได้โชว์ศักยภาพประเทศไทย ในการรวมผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิตไทย ที่มีศักยภาพในการผลิตตั้งแต่ต้นจนถึงปลายน้ำไว้อย่างครบถ้วน รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเจรจาทางด้านเทคโนโลยีต่างๆ ระหว่างผู้ผลิต ผู้ซื้อ ผู้ขาย และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของลูกค้าได้อย่างลงตัว เกิดการเชื่อมโยงพันธมิตรอุตสาหกรรมในกลุ่มต่างๆที่เข้ามาร่วมแสดงสินค้าภายในงาน ซับคอน ไทยแลนด์ ด้วยกัน รวมถึงต่อยอดธุรกิจทุกๆ อุตสาหกรรมได้อย่างมีศักยภาพยิ่งขึ้น มีการขยายกลุ่มลูกค้าได้มากขึ้น มาว่าจะเป็นภายในประเทศและจากต่างประเทศ และเป็นการเปิดโอกาสให้กับอุตสาหกรรมในประเทศไทย เป็นประตูสู่ AEC ในอนาคตอันใกล้ รวมถึงได้เปิดวิสัยทัศน์และมุมมองทางการตลาดที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงสู่สากล”

คุณสมโภชน์ โมกมี

ตำแหน่งประธานบริหาร บริษัท สยามสกรู โบลท แอนด์ นัท จำกัด

“บริษัทฯได้ร่วมออกงานซับคอน ไทยแลนด์ มาโดยตลอดเพราะเป็นงานที่ทำให้เราได้มีโอกาสพบกับผู้ที่ต้องการซื้อจากทุกภาคกลุ่มอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศโดยตรง จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เราสามารถพัฒนาการเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง”

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

ความท้าทายด้านเศรษฐกิจการลงทุนของเวียดนาม

รัฐบาลเวียดนามได้ปฏิรูปเศรษฐกิจครั้งใหญ่เมื่อ 25 ปีที่แล้ว ตามนโยบายดอยเหมย (Doi Moi) จากเดิมที่เป็นระบบวางแผนส่วนกลางที่ล้มเหลวในการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อก้าวไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบการตลาด การพัฒนาเศรษฐกิจของเวียดนามในทิศทางใหม่ประสบผลสำเร็จอย่างมาก ส่งผลให้ประเทศได้พัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว

นายเหงียนวันลิญ ผู้ปฏิรูปนโยบายเศรษฐกิจของเวียดนาม

อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2555 นายกรัฐมนตรี เหวียน เติ๋น ยวุ๋ง ของเวียดนาม ได้แถลงรายงานเศรษฐกิจต่อที่ประชุมรัฐสภา ระหว่างพิธีเปิดสมัยประชุม ยอมรับว่าได้บริหารราชการด้านเศรษฐกิจผิดพลาด ซึ่งเป็นข่าวใหญ่ไปทั่วโลก

ประเทศเผชิญวิกฤติครั้งใหญ่

เมื่อ 25 ปีที่ผ่านมา คือ ปี 2529 เวียดนามได้ประสบวิกฤติครั้งสำคัญ เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ที่เรียกว่า **“ข้าวยากหมากแพง”** กล่าวคือ การเติบโตทางเศรษฐกิจชะงักงัน ขณะเดียวกันอัตราเงินเฟ้อสูงมาก โดยเฉพาะในปี 2529 อัตราเงินเฟ้อสูงมากถึงร้อยละ 775

ยิ่งไปกว่านั้น นายเล ด๋วน เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นผู้นำอันดับ 1 ของประเทศ โดยดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคยาวนานมาตั้งแต่ปี 2503 ได้ถึงแก่อสัญกรรมเมื่อเดือนกรกฎาคม 2529 ซึ่งนับว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญมาก

อนึ่ง ความจริงแล้วแม้นายเลด๋วนแทบจะไม่เป็นที่รู้จักในต่างประเทศแต่อย่างใด แต่ความจริงแล้วนับเป็นผู้กุมอำนาจการปกครองประเทศเวียดนามอย่างสิ้นเชิง นับตั้งแต่นายโฮจิมินห์เสียชีวิตลงเมื่อปี 2512 หรืออาจจะก่อนหน้าที่นายโฮจิมินห์เสียชีวิตด้วยซ้ำ เนื่องจากบทบาทของโฮจิมินห์นั้นจะเป็นไปในทางสัญลักษณ์เท่านั้น โดยมอบหมายให้นายเลด๋วนดูแลในทางปฏิบัติแทบทั้งหมด

บทบาทของโฮจิมินห์นั้น
จะเป็นไปในทางสัญลักษณ์เท่านั้น
โดยมอบหมายให้นายเลด๋วนดูแล
ในทางปฏิบัติแทบทั้งหมด

ส่วนนายฟามวันดง ซึ่งคนไทยรู้จักกันดี ถึงแม้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของเวียดนามเป็นเวลายาวนานมากกว่า 30 ปี หรือนายพลโวเหงียนเกียป ซึ่งควบตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมติดต่อกันมายาวนานเช่นกัน แต่ความจริงแล้วกลับไม่มีอำนาจในมืออย่างแท้จริงแต่อย่างใด

นโยบายดอยเหมย ตัดสินความเป็นความตายของประเทศ

ภายหลังนายเลด่วนถึงแก่อสัญกรรม ได้มีการแต่งตั้งให้นายเจื่อง จิงห์ (Truong Chinh) ประธานาธิบดี ให้มาดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์อีกตำแหน่งหนึ่งในระยะเวลาสั้นๆ เนื่องจากเขาสุขภาพไม่ค่อยดีนัก

ต่อมาในการประชุมสมัชชาแห่งพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามเมื่อเดือนธันวาคม 2529 ได้ตัดสินใจครั้งสำคัญเกี่ยวกับความเป็นความตายของประเทศ รวมถึงตัดสินความเป็นความตายของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามด้วย ว่าจะยังได้รับความนิยมจากชาวเวียดนามให้ปกครองประเทศหรือไม่ โดยได้เลือกให้นายเหงียนวันลิญ ขึ้นเป็นเลขาธิการพรรคคนใหม่

พร้อมกันนี้ เวียดนามได้ประกาศแผนปฏิรูปเศรษฐกิจครั้งใหญ่ในนาม **“ดอยเหมย”** (Doi Moi) ขึ้น ซึ่งต่อมาได้กำหนดคำขวัญซึ่งได้สะท้อนความสำคัญของวิสาหกิจเอกชนต่อความแข็งแกร่งของประเทศว่า **“ประชาชนร่ำรวย ประชาชาติแข็งแกร่ง”** (A Rich People, a Strong Nation)

แผนปฏิรูปดอยเหมยได้กำหนดปรับเปลี่ยนจากระบบวางแผนส่วนกลางมาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบการตลาด ยกเลิกระบบนารวมและกระจายพื้นที่เกษตรกรรมมายังเกษตรกร ยกเลิกการควบคุมราคาสินค้าเกษตร อนุญาตให้ชาวนาขายพืชผลทางการเกษตรในตลาด ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนและการลงทุนจากต่างประเทศ ลดบทบาทรัฐวิสาหกิจ

สำหรับนายเหงียนวันลิญ ความจริงแล้วไม่สามารถจะเข้ากับนายเลด่วนได้ โดยอดีตเคยถูกให้ออกจากคณะกรรมการกรมการเมือง (Politburo) ของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม เนื่องจากไปขัดใจกับนายเลด่วน สำหรับเดิม 11 ปีก่อนหน้านี้ คือ เมื่อเดือนเมษายน 2518 เคยเป็นหัวหน้าเวียดกงในเวียดนามใต้ เชี่ยวชาญในด้านปลุกระดมมวลชน โดยเฉพาะจัดโครงสร้างองค์กรพรรคคอมมิวนิสต์ในเวียดนามใต้ มากกว่าในด้านการทำสงคราม ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบปลุกระดมมวลชน เพื่อช่วยเหลือกองทัพประชาชนเวียดนามในการทำสงครามยึดกรุงไซ่ง่อน

เขาต้องเปลี่ยนบทบาทมาเป็นปลุกระดมมวลชนให้เห็นชอบกับแผนปฏิรูปเศรษฐกิจครั้งสำคัญนี้ เนื่องจากการปรับเปลี่ยนนโยบายนับว่าเป็นเรื่องเสี่ยงอย่างมาก ยังมีพวกหัวเก่าที่ยึดมั่นกับลัทธิคอมมิวนิสต์จำนวนมาก ซึ่งต่อต้านการปฏิรูปเศรษฐกิจ

ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ

ภายหลังจากเปิดประเทศได้ 1 ปี ในการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2530 ได้ผ่านกฎหมายการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นครั้งแรก เพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ จากนั้นมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เป็นระยะๆ

ต่อมาในปี 2535 มีการปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับยอมรับเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนบุคคล และในปี 2535 เช่นเดียวกันได้แก้ไขกฎหมายลงทุนเพื่อให้สิทธิและประโยชน์มากขึ้น ยอมให้ต่างชาติลงทุนในธุรกิจก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การให้เสียภาษีเท่าเทียมกันระหว่างธุรกิจร่วมทุนและธุรกิจต่างชาติถือหุ้นทั้งสิ้น

ทำเนียบประธานาธิบดีเวียดนามใต้เก่า ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์

ต่อมาปี 2539 ได้แก้ไขกฎหมายเพื่อยอมให้ลงทุนในรูปแบบใหม่ เช่น การลงทุนตามสัญญา BOT (Build - Operate - Transfer), BTO (Build - Transfer - Operate), Build - Transfer (BT) ฯลฯ ต่อมาในปี 2543 ได้แก้ไขกฎหมายเพื่อยอมรับสิทธิของนักลงทุนต่างชาติในการควบและซื้อกิจการ สิทธิในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการลงทุน

ปรับลดกำลังทหารเพื่อนำเงินมาพัฒนาประเทศ

การปรับเปลี่ยนนโยบายครั้งนั้น รวมถึงต่อมาเวียดนามได้ถอนทหารออกจากกัมพูชาเพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพื่อแก้ไขปัญหาถูกโดดเดี่ยวในด้านการเมืองระหว่างประเทศ ได้ทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจเวียดนามดีขึ้นมากอย่างผิดหูผิดตา ภายใต้ระบอบเศรษฐกิจที่เป็นส่วนผสมปนเประหว่างลัทธิทุนนิยมตามความคิดของนายอดัม สมิธ และลัทธิสังคมนิยมตามความคิดของนายคาร์ล มาร์ก โดยมีร้านค้าโชห่วยและธุรกิจขนาดเล็กผุดขึ้นมากมาย อัตราเติบโตทางเศรษฐกิจซึ่งก่อนหน้านี้ซึ่งอยู่ในอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ 1 ต่อปี ได้เพิ่มเป็นร้อยละ 4.3 ต่อปี ในช่วงปี 2529 - 2534 อัตราเงินเฟ้อลดลงอย่างรวดเร็วจากร้อยละ 775 ในปี 2529 เหลือร้อยละ 67.5 ในปี 2534 ทำให้สัดส่วนคนยากจนลดลงและคนชั้นกลางเพิ่มขึ้น

ขณะเดียวกันกำลังทหารซึ่งเดิมเคยได้รับการจัดอันดับว่ามีความแข็งแกร่งทางการทหารมากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากสหรัฐฯ และสหภาพโซเวียดเท่านั้น โดยในช่วงนั้นมีทหารมากกว่า 1 ล้านคน รวมถึงอาวุธทันสมัยมากมายซึ่งได้รับจากสหรัฐฯ ทิ้งอาวุธให้เป็นจำนวนมาก แต่ได้ปรับลดกำลังทหารลงเหลือ 480,000 คน โดยกองทัพเวียดนามอยู่ภายใต้รัฐบาลและพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเต็มที่ ทำให้ในระยะที่ผ่านมาเวียดนามยังไม่เคยเกิดการปฏิวัติรัฐประหารแต่อย่างใด

ปูพรมแดงต้อนรับสหรัฐฯ

สำหรับสหรัฐฯ ที่เคยเป็นศัตรูคู่อาฆาต ปัจจุบันกลายเป็นคู่ค้าสำคัญและนักลงทุนรายใหญ่ในเวียดนาม อนึ่ง นับว่าแปลกแต่จริงที่ว่านายโฮจิมินห์ได้มีวิสัยทัศน์เช่นนี้มาแล้ว 45 ปีก่อนหน้านี้ โดยได้เคยกล่าวต่อประชาชนสหรัฐฯ เมื่อกลางทศวรรษที่ 1960 ว่า **"เราจะปูพรมแดงสำหรับพวกคุณให้ถอนทหารออกจากเวียดนาม (อย่างมีไมตรีจิต) และเมื่อสงครามสิ้นสุดลง เราจะเชื้อเชิญและต้อนรับพวกคุณให้กลับมาเวียดนามอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากพวกคุณมีเทคโนโลยี และเราต้องการความช่วยเหลือจากพวกคุณ"**

กองทัพเวียดนามซึ่งเดิมถือว่าเกรียงไกรอันดับ 3 ของโลก มีทหารมากกว่า 1 ล้านคน แต่ปัจจุบันได้ปรับลดลงเหลือ 480,000 คน

ช่วงวันท้ายๆ ของสงครามช่วงก่อนไซ่ง่อนแตก กองทัพประชาชนได้ปล่อยให้เครื่องเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพสหรัฐฯ อพยพคนสหรัฐฯ และคนเวียดนามใต้ออกนอกประเทศอย่างสะดวก โดยไม่ได้ยิงจรวดหรือปืนต่อสู้อากาศยานไปยังเฮลิคอปเตอร์เหล่านั้น แม้แต่นัดเดียว นับเป็นการวางพรมแดงให้สหรัฐฯ ถอนตัวจากเวียดนาม

ปัจจุบันเวียดนามได้วางพรมแดงต้อนรับนักลงทุนสหรัฐฯ ให้มาลงทุนในเวียดนาม โดยสหรัฐฯ และเวียดนามได้ประกาศสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอีกครั้งหนึ่งเมื่อปี 2538 ในระยะหลังความสัมพันธ์ทั้ง 2 ประเทศใกล้ชิดกันมากอย่างไม่น่าเชื่อ โดยเวียดนามต้องการให้สหรัฐฯ มาถ่วงดุลกับจีนที่แม้จะมีอุดมการณ์ทางการเมืองในระบอบคอมมิวนิสต์เหมือนกัน แต่มีความขัดแย้งในด้านดินแดน ขณะเดียวกันสหรัฐฯ ก็ต้องการเวียดนามเป็นพันธมิตรในการปิดล้อมจีน

เวียดนามสามารถใช้ประโยชน์จากเครือข่ายคนเวียดนามโพ้นทะเล (ชาวเวียดนามที่อพยพไปอยู่ต่างประเทศในยุคสงครามเย็น) โดยเฉพาะที่ Orange County ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย มีชาวเวียดนามอาศัยอยู่มากมายถึง 250,000 คน ชาวเวียดนามในต่างประเทศมีการศึกษาระดับสูง โดยเฉพาะในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทำให้บริษัทสหรัฐฯ สนใจไปจัดตั้งกิจการในเวียดนาม เนื่องจากสะดวกที่จะส่งคนสหรัฐฯ เชื้อสายเวียดนามไปบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถพูดภาษาท้องถิ่นและเข้าใจถึงขนบธรรมเนียมประเพณีของเวียดนาม

ขณะเดียวกันรัฐบาลเวียดนามได้จัดตั้งองค์กรแนวร่วมประชาชาติเวียดนาม ส่งเสริมให้คนเวียดนามกลับคืนสู่มาตุภูมิเพื่อช่วยกันพัฒนาประเทศ ซึ่งจะมีประโยชน์ในแง่ที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่จบการศึกษาระดับสูงและมีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี

รวมกฎหมายลงทุนเป็นฉบับเดียวกัน

ต่อมารัฐบาลประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาหมายเลข 164/2003/ND - CP ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2546 ใน Chapter II Article 9 ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในหลายด้าน จากเดิมบริษัทท้องถิ่นของเวียดนามเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราสูงถึงร้อยละ 32 ขณะที่บริษัทต่างชาติที่มาลงทุน เสียภาษีในอัตราต่ำกว่า คือเพียงร้อยละ 25 โดยพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ได้บัญญัติให้กิจการทุกประเภททั้งรัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชนท้องถิ่นและบริษัทต่างชาติ เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราเท่าเทียมกันคือร้อยละ 28 โดยมีผลตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นไป

จากนั้นเวียดนามได้ปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลือร้อยละ 25 โดยมีผลใช้บังคับนับตั้งแต่ปี 2552 เป็นต้นไป ล่าสุดภาคธุรกิจทั้งที่เป็นบริษัทเวียดนามและบริษัทต่างชาติ ได้เสนอให้รัฐบาลลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลงเหลือร้อยละ 20 ซึ่งนาย Vu Van Ninh รองนายกรัฐมนตรี ได้กล่าวเมื่อต้นเดือนธันวาคม 2555 ว่ารัฐบาลจะนำเสนอต่อสมัชชาแห่งชาติให้แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลในด้านต่างๆ รวมถึงปรับลดอัตราภาษีด้วย

โบสถ์ Notre Dame ซึ่งก่อสร้างมาเมื่อประมาณ 130 ปีมาแล้ว เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของนครโฮจิมินห์

อนึ่ง ภายหลังดำเนินธุรกิจมีกำไรและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว หากจะส่งเงินปันผลกลับออกไปนอกประเทศแก่ผู้ถือหุ้นต่างชาติ ไม่เสียภาษีอากรแต่อย่างใด เนื่องจากรัฐบาลเวียดนามได้ยกเลิกภาษีส่งกำไรกลับออกนอกประเทศนับตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา

รวมกฎหมายลงทุนในประเทศและต่างประเทศเข้าด้วยกัน

ต่อมาเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2548 รัฐสภาได้ผ่านกฎหมายลงทุนฉบับใหม่ โดยได้ยุบรวมกฎหมาย 2 ฉบับคือ กฎหมายการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและกฎหมายการลงทุนจากในประเทศ เพื่อรวมเป็นกฎหมายการลงทุนฉบับเดียวกัน โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 เป็นต้นไป

• สำหรับโครงการลงทุนตั้งแต่ 300 ล้านดองขึ้นไป หรืออยู่ในรายการที่มีเงื่อนไขการลงทุน จะต้องผ่านกระบวนการประเมิน ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนของคนเวียดนามหรือต่างชาติ

• โครงการที่สำคัญต่อประเทศ เช่น การก่อสร้างและการดำเนินการท่าอากาศยาน ท่าเรือ ฯลฯ โดยมีเงินลงทุนตั้งแต่ 1.5 ล้านล้านดองขึ้นไป หรือตั้งแต่ 75 ล้านเหรียญสหรัฐฯ จะต้องได้รับอนุมัติจากสำนักนายกรัฐมนตรี

• โครงการลงทุนที่มีเงินทุนต่ำกว่า 300 พันล้านดอง หรือประมาณ 15 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และไม่อยู่ในรายการมีเงื่อนไขการลงทุน จะ

ดำเนินการเพียงการจดทะเบียนและจะได้รับในอนุญาตลงทุน โดยการจดทะเบียนลงทุนใช้เวลาไม่เกิน 15 วัน

• โครงการหากลงทุนต่ำกว่า 1.5 ล้านล้านดอง จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประชาชนประจำจังหวัด หากตั้งในเขตอุตสาหกรรม เขตส่งออก หรือเขตอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารของพื้นที่แห่งนั้น

• ยกเลิกเงื่อนไขเพื่อให้เป็นไปตามกฎระเบียบขององค์การการค้าโลกก่อนการเข้าเป็นสมาชิกในปี 2550 กล่าวคือ ยกเลิกเงื่อนไขการใช้วัตถุดิบในประเทศ เงื่อนไขสัดส่วนการนำเข้าหรือส่งออก เงื่อนไขกำหนดกิจกรรมหรือมูลค่าใช้จ่ายด้านวิจัยและพัฒนา เงื่อนไขกำหนดที่ตั้งสำนักงานใหญ่ ฯลฯ

สำหรับกำหนดระยะเวลาการออกใบอนุญาตลงทุนกรณีมีการประเมินโครงการลงทุนไม่เกิน 45 วัน การพิจารณาอนุญาตลงทุนจะประเมินในประเด็นต่างๆ เช่น ความเข้มแข็งทางการเงิน ความสอดคล้องกับแผนแม่บทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประโยชน์ต่อรัฐบาลเวียดนามหรือพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม โดยเฉพาะการเพิ่มความสามารถในอุตสาหกรรมใหม่ เทคโนโลยีใหม่ หรือการขยายตลาด การสร้างงาน รายได้ของโครงการ เทคโนโลยีและความเชี่ยวชาญ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม แผนการใช้ที่ดินและการจ่ายค่าชดเชยการใช้ที่ดิน

นายเหวียน เติ่น ยวุ่ง นายกรัฐมนตรีเวียดนาม หารือข้อราชการกับนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีของไทย เมื่อกลางปี 2555

โรงแรมเมเลียที่กรุงฮานอย ซึ่งเป็นของกลุ่ม TCC ของไทย

ตามกฎหมายการลงทุนไม่ได้กำหนดว่าจะต้องมีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้นเท่าใด โดยโครงการจะต้องเสนอรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการและแผนธุรกิจ หากเจ้าหน้าที่ได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าส่วนการถือหุ้นดังกล่าว ไม่สามารถเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ จะขอให้เพิ่มส่วนผู้ถือหุ้น

รัฐบาลเวียดนามเผชิญการวิจารณ์

สำหรับนายเหวียน เติ่น ยวุ่ง ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนับตั้งแต่ปี 2549 เป็นต้นมา และต่อมาได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยที่สองเมื่อเดือนพฤษภาคม 2554 ได้ถูกมองว่าเป็นนายกรัฐมนตรีที่ทรงอำนาจมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา เพราะโดยปกติแล้วในอดีตอำนาจทางการเมืองของเวียดนาม จะอยู่ที่ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์

อนึ่ง โดยทั่วไปตำแหน่งเลขาธิการพรรคจะเป็นของคนที่มีพื้นเพทางภาคเหนือ ตำแหน่งประธานาธิบดีจะเป็นของคนภาคกลาง และตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจะเป็นของคนภาคใต้ โดยนายเหวียน เติ่น ยวุ่ง เป็นคนภาคใต้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมี

การปรับหรือสลับตำแหน่ง อย่างไรก็ตาม ตำแหน่งเลขาธิการพรรคจะต้องเป็นของคนภาคเหนือเสมอ เพราะตำแหน่งเลขาธิการพรรคเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจสูงสุดของพรรค ซึ่งพรรคมีศูนย์กลางอำนาจอยู่ที่กรุงฮานอย

เขาต้องเผชิญกับการโจมตีอย่างหนักทั้งบนดินและใต้ดิน ทั้งจากการโจมตีผ่านเว็บไซต์ ซึ่งมีอิทธิผลต่อทัศนคติของประชาชนอย่างมาก เนื่องจากชาวเวียดนาม 90 ล้านคน มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 34 ที่เชื่อมต่อออนไลน์กับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นับว่าเป็นสัดส่วนสูงกว่าของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ไทย อินโดนีเซีย ฯลฯ เสียอีก ประกอบกับรัฐบาลควบคุมการเสนอข่าวผ่านสื่อหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ ทำให้ประชาชนหันมาสนใจรับข่าวสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต

สำหรับประเด็นการโจมตี เป็นต้นว่า รัฐวิสาหกิจอู่ต่อเรือวีนาชิน ที่เผชิญวิกฤติจนเกือบล้มละลายเมื่อปลายปี 2553 มีหนี้สินนับแสนล้านบาท การจับกุมนายธนาคารที่ใกล้ชิดเมื่อเดือนสิงหาคม 2555 รวมถึงปัญหาเส้นสาย คือ บุตรหลานอายุยังน้อยของบรรดาผู้นำประเทศ ได้รับแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งระดับสูงทั้งหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทเอกชน

เดิมคาดหมายว่านายวุ่งอาจลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี อย่างไรก็ตาม ยังสามารถรักษาเก้าอี้เอาไว้ได้ เนื่องจากมีพันธมิตรจำนวนมากในรัฐสภา ประกอบกับไม่มีบุคคลที่เหมาะสมกว่าที่จะมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แม้ต้องลดบทบาทลงบ้าง เช่น โอนอำนาจบังคับบัญชาหน่วยงานปราบปรามคอรัปชั่น ที่จากเดิมขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี มาขึ้นกับคณะกรรมการกรมการเมืองหรือโปลิตบูโร โดยมีเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เป็นประธาน

เศรษฐกิจยังเติบโตค่อนข้างสูง

อนึ่ง แม้จะถูกโจมตีเกี่ยวกับความผิดพลาดในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ แต่โดยภาพรวมแล้วเศรษฐกิจเวียดนามไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คิด โดยคาดว่าตัวเลขในปี 2555 จะเติบโตในอัตราค่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 5.2 ไม่ได้ติดลบแต่อย่างใด แม้ว่าจะต่ำกว่าเดิมที่เคยกำหนดเป้าหมายไว้สูงถึงร้อยละ 6.5 ก็ตาม

แม้จะถูกโจมตี
เกี่ยวกับความผิดพลาด
ในการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ
แต่โดยภาพรวมแล้ว
เศรษฐกิจเวียดนามไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คิด

เศรษฐกิจเวียดนามยังมีแนวโน้มเติบโตสูงในอนาคต เนื่องจากมีประชากรเกือบ 95 ล้านคน เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ขยันขันแข็งในการทำงาน ใฝ่ศึกษาหาความรู้ และยังเป็นประเทศวัยหนุ่มสาว อายุกึ่งกลางของประชากร 28.2 ปี ขณะที่ประเทศไทยเริ่มเป็นวัยกลางคน อายุกึ่งกลางอยู่ที่ระดับ 34.7 ปี สำหรับในปี 2556 รัฐบาลเวียดนามตั้งเป้าหมายเติบโตทางเศรษฐกิจไว้ที่ระดับร้อยละ 5.5 ขณะที่ IMF คาดการณ์ปี 2556 ไว้ในระดับสูงกว่าคือ ร้อยละ 5.9

ส่งออกเติบโตสูง

การส่งออกในช่วง 10 เดือนแรก มีมูลค่าสูงถึง 93.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มมากถึงร้อยละ 18.9 โดยคาดว่าตัวเลขเต็มปี 2555 มูลค่าส่งออกน่าจะเพิ่มมากถึงร้อยละ 16.6 นับว่าสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ รวมถึงประเทศไทยด้วย ซึ่งปี 2555 มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราค่อนข้างต่ำ ขณะที่นำเข้าอยู่ที่ระดับ 93.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 6.7

การส่งออก

ในช่วง 10 เดือนแรก
มีมูลค่าสูงถึง
93.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ
เพิ่มมากถึงร้อยละ 18.9

จากตัวเลขด้านการค้าต่างประเทศที่ดีเยี่ยมทำให้เวียดนามซึ่งเดิมขาดดุลการค้าจำนวนมากติดต่อกันในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะปี 2554 ขาดดุลการค้ามากถึง 10 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ จะเปลี่ยนมาเป็นเกินดุลการค้าเล็กน้อยประมาณ 300 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2555

ขณะที่โครงสร้างสินค้าส่งออกปรับเปลี่ยนไปมากในระยะที่ผ่านมา จากเดิมในปี 2535 สัดส่วนการส่งออกสินค้าเบื้องต้น เช่น พืชผลทางการเกษตร สินแร่ ฯลฯ สูงถึงร้อยละ 80 ของมูลค่าส่งออกทั้งหมด ได้ลดลงเหลือร้อยละ 55 ในปี 2543 และลดลงอีกเหลือร้อยละ 35 ในปี 2553 ขณะที่สัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20 ในปี 2535 เป็นร้อยละ 45 ในปี 2543 และเป็นร้อยละ 65 ในปี 2553

อนึ่ง สัดส่วนการส่งออกที่เป็นของบริษัทที่เป็นการลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากเพียงร้อยละ 27 ของมูลค่าส่งออกทั้งหมดในปี 2538 เพิ่มเป็นร้อยละ 47 ในปี 2543 และร้อยละ 54.2 ในปี 2553

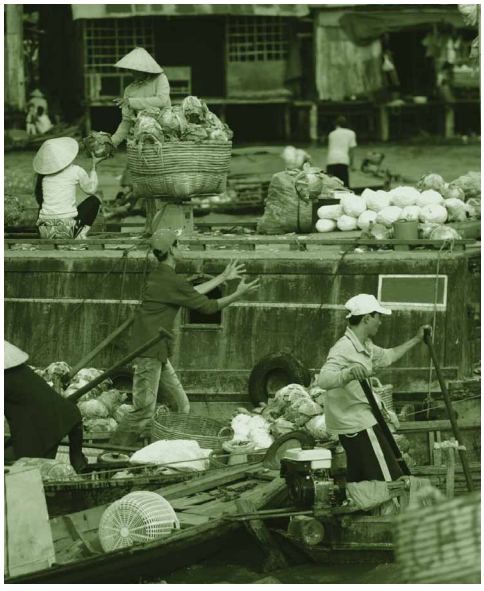

หนี้เสียปัญหาที่น่าวิตก

สำหรับปัญหาที่ยังน่าวิตก คือ หนี้เสียในระบบธนาคาร โดยจากสถิติของธนาคารกลางเวียดนาม พบว่าเพิ่มจากร้อยละ 6 ของยอดสินเชื่อทั้งหมดเมื่อสิ้นปี 2554 เป็นร้อยละ 8.6 - 10 ในช่วงกลางปี 2555 คิดเป็นมูลค่าประมาณ 10 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ยิ่งไปกว่านั้น หน่วยงานของต่างประเทศคาดว่าสัดส่วนหนี้เสียจริงน่าจะสูงกว่าตัวเลขทางการ คือ ประมาณร้อยละ 15 โดยในปี 2555 มีกิจการจำนวนมากปิดกิจการ ซึ่งความจริงแล้วเป็นทั้งวิกฤติและโอกาสของธุรกิจไทยที่จะเข้ามาซื้อกิจการหรือร่วมลงทุนในบริษัทเหล่านี้

มีกิจการจำนวนมาก
ปิดกิจการ ซึ่งความจริงแล้ว
เป็นโอกาสของธุรกิจไทย
ที่จะเข้ามาซื้อกิจการหรือร่วมลงทุน

อนึ่ง โครงสร้างของหนี้เสียของเวียดนามแตกต่างจากไทย โดยกรณีของไทยจะเป็นหนี้เสียของภาคเอกชน แต่กรณีของเวียดนามเป็นหนี้เสียของรัฐวิสาหกิจเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 70 ของทั้งหมด

ส่วนเงินเฟ้อซึ่งเดิมน่าวิตกกังวลเป็นอย่างมาก แม้มีแนวโน้มลดลงมากในระยะหลัง แต่ยังขึ้นๆ ลงๆ ยังไม่น่าไว้วางใจ โดยอาจจะพุ่งสูงขึ้นในอนาคต โดยในเดือนตุลาคม 2555 ตัวเลขเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งหนึ่งเป็นร้อยละ 7 แต่คาดว่าตัวเลขทั้งปีน่าจะไม่เกินเป้าหมายของรัฐบาลที่กำหนดไว้คือร้อยละ 8 แม้เป็นอัตราค่อนข้างสูงสำหรับประเทศอื่นๆ แต่เป็นที่ยอมรับได้ในเวียดนาม

FDI มีแนวโน้มชะลอตัว

สิ่งน่าวิตกอีกประการหนึ่ง คือ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีแนวโน้มลดลง จากเดิมในปี 2551 มีตัวเลขจดทะเบียนสูงถึง 71.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ จากนั้นลดลงอย่างต่อเนื่องเหลือเพียง 15.6 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2554 สำหรับช่วง 10 เดือนแรกของปี 2555 อยู่ที่ระดับ 10.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และตัวเลขทั้งปีน่าจะไม่ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ระดับ 15 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เนื่องจากการแข่งขันชักจูงการลงทุนจากคู่แข่งสำคัญ คือ ไทย อินโดนีเซีย และคู่แข่งสำคัญล่าสุด คือ พม่า

แม้รัฐบาลเวียดนามเน้นการลงทุนจากต่างประเทศในเชิงคุณภาพ ไม่เน้นเชิงปริมาณก็ตาม โดยกล่าวว่าจะลดการลงทุนในกิจการที่ใช้แรงงานเข้มข้นและเทคโนโลยีต่ำลง หันมาให้การส่งเสริมในกิจการที่มีเทคโนโลยีสูง กิจการวิจัยและพัฒนา ฯลฯ แต่จากตัวเลข FDI ที่ลดลงมาก ทำให้รัฐบาลยังต้องกังวล และอาจจะมีมาตรการเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมการลงทุนเป็นการเพิ่มเติม

สำหรับสถิติโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ((FDI) สะสม นับถึงเดือนมิถุนายน 2555 พบว่าญี่ปุ่นเป็นนักลงทุนรายใหญ่อันดับ 1 มูลค่ารวม 28,035 ล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.7 ของมูลค่า FDI ทั้งหมด รองลงมา คือ เกาหลีใต้ ไต้หวัน สิงคโปร์ หมู่เกาะเวอร์จิน ฮ่องกง มาเลเซีย สหรัฐฯ หมู่เกาะเคย์แมน และเนเธอร์แลนด์ ตามลำดับ ส่วนไทยไม่อยู่ในกลุ่มนักลงทุนรายใหญ่ 10 อันดับแรก

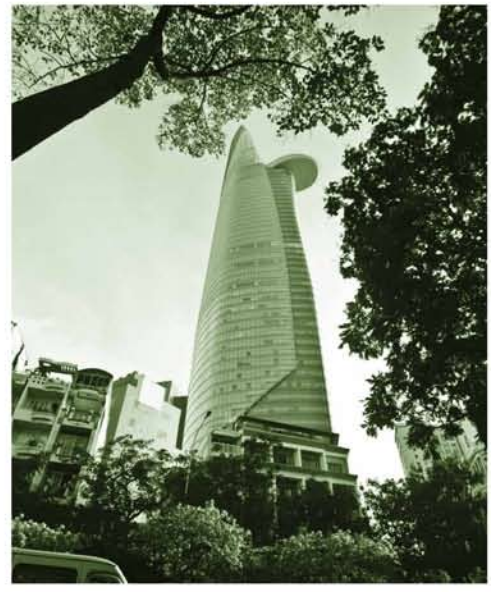

สถิติโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ((FDI) สะสม
มกราคม 2531 - มิถุนายน 2555

ประเทศ	จำนวน (โครงการ)	ทุนจดทะเบียนสะสม (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	สัดส่วน (ร้อยละ)
ญี่ปุ่น	1,681	28,035	13.7
เกาหลีใต้	3,050	24,143	11.8
ไต้หวัน	2,242	23,708	11.6
สิงคโปร์	1,053	23,123	11.3
หมู่เกาะเวอร์จิน	510	15,055	7.4
ฮ่องกง	672	11,824	5.8
มาเลเซีย	419	11,116	5.4
สหรัฐฯ	621	10,436	5.1
หมู่เกาะเคย์แมน	53	7,502	3.7
เนเธอร์แลนด์	168	5,924	2.9

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์

อินโดนีเซีย
พี่ใหญ่ทางเศรษฐกิจและตลาดแห่งอาเซี่ยน

จากคนป่วยสู่มหาอำนาจทางเศรษฐกิจ

เมื่อประมาณ 10 – 15 ปีมาแล้ว อินโดนีเซียเผชิญกับความวุ่นวายทางการเมืองอย่างมากภายหลังการโค่นล้มรัฐบาลของนายพลซูฮาร์โต รวมถึงปัญหาการก่อการร้ายกรณีการระเบิดที่เกาะบาหลีและการวางระเบิดโรงแรมแมริออต ในกรุงจาร์กาต้า ทำให้ได้รับฉายาว่าเป็น “คนป่วยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้”

ในช่วงนั้นมีการคาดหมายว่าประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งประกอบด้วยประชาชนหลายเชื้อชาติหลายศาสนา อาจจะแตกแยกออกเป็นหลายประเทศเหมือนกับที่เคยเกิดกับสหภาพโซเวียต แต่ภายหลังการรับตำแหน่งประธานาธิบดีของนายพลสุสิโล บัมบัง ยูโดโยโน พร้อมกับดำเนินนโยบายสมานฉันท์ภายใต้คำขวัญ 4 ประการ คือ ความมั่งคั่ง สันติภาพ ความยุติธรรม และประชาธิปไตย ได้ทำให้ประเทศกลับมาร่มเย็นเป็นสุขและเป็นปึกแผ่นอีกครั้งหนึ่งอย่างรวดเร็ว

ประธานาธิบดีของนายพลสุสิโล บัมบัง ยูโดโยโน ขณะเยี่ยมคารวะนายกรัฐมนตรี ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ของไทยเมื่อปลายปี 2555

ปัจจุบันอินโดนีเซียได้กลับมายิ่งใหญ่ทั้งในด้านความมั่นคงทางการเมืองและด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยล่าสุดเมื่อต้นเดือนธันวาคม 2554 ฟิทช์เรทติ้งส์ได้ปรับเพิ่มอันดับความน่าเชื่อถือของอินโดนีเซียขึ้น 1 ขั้น สู่ระดับ BBB- นับเป็นสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือแห่งแรกที่ให้อันดับความน่าเชื่อถือระดับ **"น่าลงทุน"** แก่อินโดนีเซียอันเป็นผลมาจากการที่เศรษฐกิจอินโดนีเซียปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาเกือบ 1 ทศวรรษ และสะท้อนถึงความแข็งแกร่งและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย สัดส่วนหนี้สาธารณะที่กำลังลดลงเรื่อยๆ และอยู่ในระดับต่ำ สภาพคล่องภายนอกประเทศที่แข็งแกร่ง รวมถึงนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่ดำเนินการอย่างสุขุมรอบคอบ

เศรษฐกิจอันดับ 16 ของโลก ประชากรอันดับ 4 ของโลก

อินโดนีเซียมีประชากรมากถึงเกือบ 242 ล้านคน เกือบ 4 เท่าของประเทศไทย นับเป็นประเทศที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 4 ของโลก รองจากจีน 1,300 ล้านคน อินเดีย 1,200 ล้านคน และสหรัฐฯ 310 ล้านคน ยิ่งไปกว่านั้น ยังเป็นประเทศวัยหนุ่มสาว อายุเฉลี่ย (Median) ของประชากรเพียงแค่ 28.5 ปี เปรียบเทียบกับไทยที่เป็นประเทศวัยกลางคน อายุเฉลี่ยของประชากรประมาณ 34.7 ปี และไทยกำลังจะเปลี่ยนเป็นประเทศสูงอายุในอนาคตอันใกล้นี้

เศรษฐกิจของอินโดนีเซียนับว่าใหญ่เป็นอันดับที่ 16 ของโลก และใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยบริษัทที่ปรึกษา McKinsey & Co ได้ทำการศึกษาเมื่อกลางปี 2555 และคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซียจะเติบโตอย่างรวดเร็วและใหญ่เป็นอันดับ 7 ของโลก ภายในปี 2573

ปัจจุบันเศรษฐกิจอินโดนีเซียได้ขยายตัวระดับสูง โดย GDP ในปี 2554 เติบโตในอัตราสูงถึงร้อยละ 6.5 ซึ่งยังเป็นประวัติการณ์ในรอบ 15 ปี ทั้งนี้ เศรษฐกิจโดยรวมในปี 2555 จากการพยากรณ์ของ IMF ล่าสุดเมื่อตุลาคม 2555 คาดว่าจะเติบโตประมาณร้อยละ 6 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.3 ในปี 2556 เนื่องจากเป็นประเทศที่มีตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่มาก พึ่งพาการส่งออกน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่ม AEC ส่วนธนาคารกลางของอินโดนีเซียคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจในอัตราสูงกว่า คือ จะเติบโตร้อยละ 6.3 ในปี 2555 และร้อยละ 6.3 – ร้อยละ 6.7 ในปี 2556

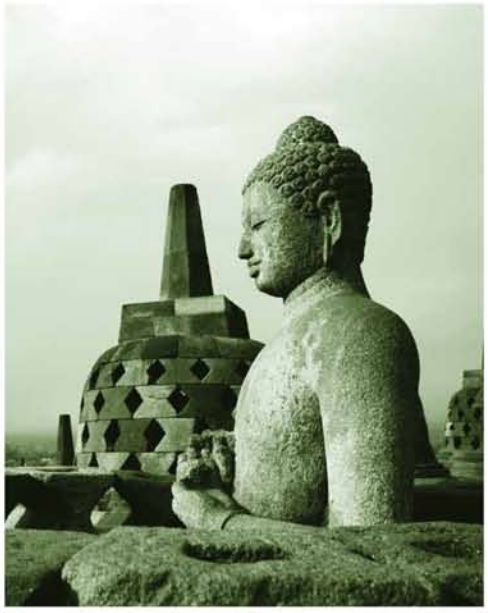

สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมายังอินโดนีเซีย ในปี 2554 มากถึง 19 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ สิงคโปร์เป็นนักลงทุนต่างชาติรายใหญ่ที่สุดลงทุนถึง 5.1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ญี่ปุ่นและสหรัฐฯ รองลงมาเป็นอันดับ 2 และอันดับ 3 มูลค่าการลงทุน 1.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เนเธอร์แลนด์ 1.4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เกาหลีใต้ 1.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับในปี 2555 มีการประมาณการเบื้องต้นว่าจะเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 15

ผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก

สำหรับการวิเคราะห์ของสถาบัน Credit Suisse เผยแพร่เมื่อกลางปี 2555 ว่าแม้สถานการณ์เศรษฐกิจโลกจะแย่มากเพียงใด GDP ของอินโดนีเซียน่าจะลดต่ำลงเพียงร้อยละ 1.2 เปรียบเทียบกับสิงคโปร์ ฮ่องกง และไต้หวัน ที่จะส่งผลกระทบมากถึงร้อยละ 9 เพราะอินโดนีเซียส่งออกสินค้าไปยุโรปสัดส่วนเพียงร้อยละ 3 และพึ่งพิงแหล่งเงินจากยุโรปเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม หากเศรษฐกิจโลกถดถอย จะส่งผลกระทบทางอ้อมต่อเศรษฐกิจอินโดนีเซียค่อนข้างมากเนื่องจากจะทำให้อุปสงค์ต่อสินค้าโภคภัณฑ์ลดลง กระทบต่อสินค้าส่งออกสำคัญของอินโดนีเซีย เช่น ถ่านหิน น้ำมันปาล์ม ยาง ฯลฯ

ปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนหลายครั้ง

อินโดนีเซียได้มีการปรับเปลี่ยนสิทธิ์ประโยชน์ทางด้านภาษีแก่นักลงทุนต่างชาติมาแล้วหลายครั้ง จนในปี 2550 ได้ออกกฎหมายการลงทุนฉบับใหม่ คือ Law on Investment หมายเลข 25/2007 เพื่อทดแทน 2 ฉบับ คือ กฎหมายลงทุนโดยนักลงทุนภายในประเทศ (Domestic Investment Law of 1968) และกฎหมายลงทุนของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Investment Law of 1967) ซึ่งนับว่าเป็นการปฏิรูปครั้งสำคัญด้านการลงทุนในด้านเปิดเสรีทางการลงทุนมากขึ้น โดยรายการใน Negative List ลดน้อยลงจากเดิม และปรับปรุงกฎระเบียบให้ชัดเจนและง่ายยิ่งขึ้นที่บริษัทจากต่างประเทศจะเข้ามาดำเนินธุรกิจ การคุ้มครองการลงทุน กฎหมายฉบับนี้ยังได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่การให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรด้วยตามมาตรา 18

ล่าสุดกระทรวงการคลังได้ออกประกาศกฎกระทรวงหมายเลข 130/PMK.011/2011 ว่าด้วยการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2554 โดยมีเป้าหมายส่งเสริมการลงทุน โดยเฉพาะโครงการลงทุนภายใต้แผนแม่บทเพื่อเร่งรัดและขยายการพัฒนาเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย (Master Plan for the Acceleration and Expansion of Economic Development of Indonesia - MP3EI) สรุปหลักเกณฑ์ได้ ดังนี้

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 - 10 ปี นับตั้งแต่เริ่มผลิตเชิงพาณิชย์ ภายหลังสิ้นสุดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สามารถอนุมัติลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลกึ่งหนึ่งอีกเป็นเวลา 2 ปี โดยภายหลังสิ้นสุด สามารถขยายเวลาได้อีกตามที่กระทรวงการคลังพิจารณาอนุมัติเป็นการเฉพาะ โดยจะต้องเป็นธุรกิจที่เสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งในส่วนมูลค่าเชิงยุทธศาสตร์และผลประโยชน์ของประเทศ

- กิจการอยู่ในข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เป็นต้นว่า เป็นอุตสาหกรรมที่มีการเชื่อมโยงอย่างกว้างขวางทั้งในส่วนต้นน้ำและปลายน้ำภายในห่วงโซ่อุปทาน โดยมีอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ 5 สาขา คือ โลหะพื้นฐาน โรงกลั่นน้ำมันหรือเคมีอินทรีย์พื้นฐานที่ได้รับมาจากปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมทรัพยากรหมุนเวียน และอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม

- หากเป็นการลงทุนนอกเหนือจาก 5 กลุ่มนี้ อาจพิจารณาให้การส่งเสริมหากกระทรวงการคลังได้พิจารณาเห็นว่าสนับสนุนอย่างมากต่อการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมของประเทศและสร้างคุณค่าทางยุทธศาสตร์แก่กิจกรรมทางธุรกิจ

- ลงทุนขั้นต่ำ 1,000,000 รูเปียส หรือประมาณ 3,600 ล้านบาท

- จะต้องฝากเงินขั้นต่ำร้อยละ 10 ของเงินลงทุนตามแผนที่วางไว้ในธนาคารที่ตั้งในอินโดนีเซีย โดยไม่สามารถถอนได้ก่อนที่โครงการจะลงทุนเป็นไปตามแผน

- ไม่เป็นบริษัทที่จดทะเบียนก่อนหน้า 1 ปี ก่อนออกกฎระเบียบนี้ กล่าวคือ จดทะเบียนบริษัทภายหลังวันที่ 15 สิงหาคม 2553

- จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อประธานกรรมการ BKPM หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งข้างต้น ประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับคำขอรับการส่งเสริมการลงทุน จากนั้นหน่วยงานทั้ง 2 แห่ง จะวิเคราะห์และเสนอแนะเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ที่จะให้แก่โครงการต่อกระทรวงการคลังภายในเวลาไม่เกิน 3 ปี นับจากวันออกประกาศ คือ ภายใน 15 สิงหาคม 2557

- คณะกรรมการ Verification Committee ซึ่งมีกรรมการประกอบจากตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงประสานงานเศรษฐกิจ กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม BKPM ฯลฯ ภายหลังได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว กระทรวงการคลังจะส่งหนังสือแจ้งอนุมัติสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรแก่นักลงทุน โดยอธิบดีกรมภาษีอากรอาจกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนการรายงานการลงทุน การกำหนดวันเริ่มผลิตเชิงพาณิชย์ ฯลฯ

ภายหลังจากประกาศกระทรวงการคลังข้างต้นทั้ง 2 หน่วยงาน ได้ออกประกาศเกี่ยวกับแนวทางและขั้นตอนการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2554 โดยกรณีของ BKPM ได้ออกประกาศหมายเลข 12/2011 ส่วนกระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศหมายเลข 93/M-IND/PER/11/2011

สำหรับกรณีของประกาศ BKPM หมายเลข 12/2011 ได้กำหนดว่าจะใช้เวลาไม่เกิน 14 วัน

ทำการ ในการพิจารณาคำขอรับการส่งเสริม โดยหากเห็นว่าโครงการควรได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จะส่งเรื่องพร้อมข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงการคลัง หากเห็นว่าไม่ควรได้รับการส่งเสริม จะทำจดหมายตอบผู้ขอรับการส่งเสริม ทั้งนี้ การพิจารณาว่าจะให้การส่งเสริมหรือไม่ จะพิจารณาในประเด็นต่างๆ เช่น มีโครงการที่ดำเนินการอยู่แล้วในอุตสาหกรรมนั้นๆ หรือไม่ สถานที่ตั้งโครงการอยู่ห่างไกลหรือไม่ ฯลฯ

ตลาดขนาดใหญ่มาก

อินโดนีเซียมีประชากรมากนับเป็นจุดแข็งในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศตลาดอุปกรณ์ทางการแพทย์ของอินโดนีเซียเติบโตในอัตราสูงกว่าของจีนและอินเดีย และคาดว่าจะขยายตัวมากเป็น 4 เท่าของปัจจุบัน ในช่วง 3 ปีข้างหน้า

การใช้ปูนซีเมนต์ในอินโดนีเซียมากถึง 48 ล้านตัน ในปี 2554 เปรียบเทียบกับไทย 30 ล้านตัน ในปีเดียวกัน โดยเป็นตลาดปูนซีเมนต์ใหญ่เป็นอันดับ 2 รองจากเวียดนาม และคาดว่าจะก้าวเป็นตลาดใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปี 2555 ปัจจุบันการลงทุนผลิตปูนซีเมนต์ในอินโดนีเซียได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากนักลงทุนท้องถิ่น นักลงทุนจีน รวมถึงเครือ SCG ของไทย ที่กำลังสนใจก่อสร้างโรงงานผลิตปูนซีเมนต์ขนาด 1.8 ล้านตัน/ปี ในเขตชวาตะวันตก

ขณะที่ยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์ในปี 2554 มากกว่า 8 ล้านคัน นับว่าใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยใหญ่เป็น 4 เท่าของไทยที่มียอดจำหน่าย 2 ล้านคัน ยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์ของอินโดนีเซียในปี 2555 ยังอยู่ระดับสูง แม้รัฐบาลจะออกมาตรการกำหนดให้วางเงินดาวน์ขั้นต่ำร้อยละ 25 เพื่อลดปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงิน

แนวโน้มเป็นตลาดรถยนต์ใหญ่ที่สุดในอาเซี่ยน

ตลาดรถยนต์อินโดนีเซียเติบโตอย่างรวดเร็วมาก จากการที่ไทยประสบอุทกภัยเมื่อปลายปี 2554 ทำให้ตลาดรถยนต์อินโดนีเซียในปี 2554 แซงหน้าไทยกลายเป็นตลาดรถยนต์ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กล่าวคือ ตลาดรถยนต์ของไทยในปี 2554 ลดลงเหลือเพียง 794,081 คัน ลดลงร้อยละ 0.8 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2553 ขณะที่ยอดจำหน่ายรถยนต์ในอินโดนีเซียในปี 2554 ยังเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดร้อยละ 16.4 เป็น 890,410 คัน

ในปี 2555 คาดว่าไทยน่าจะเป็นตลาดรถยนต์ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากไทยมีนโยบายรถคันแรก ประกอบกับความต้องการราคารถยนต์ภายหลังอุทกภัยยังคงสูง ทำให้ยอดจำหน่ายรถยนต์เพิ่มขึ้นเป็นมากกว่า 1.2 ล้านคัน ขณะที่รัฐบาลอินโดนีเซียเพิ่งออกประกาศเมื่อเดือนมิถุนายน 2555 กำหนดการขายรถยนต์เงินผ่อนต้องวางเงินดาวน์ขั้นต่ำร้อยละ 30 ทำให้ตลาดเติบโตในอัตราต่ำกว่าจึงคาดว่าปริมาณการประกอบรถยนต์จะเพิ่มขึ้นเป็น 1 ล้านคัน ในปี 2556

กระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซียพยากรณ์ว่าตลาดรถยนต์อินโดนีเซียจะขยายตัวเป็น 2 ล้านคัน ภายในปี 2563 แต่ปัญหาสำคัญมากในอนาคตของอินโดนีเซีย คือ รัฐบาลจะต้องเร่งก่อสร้างถนนให้เพียงพอกับจำนวนรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

กำหนดส่งเสริมผลิตรถยนต์ขนาดเล็ก

เดิมอินโดนีเซียเป็นฐานการผลิตรถยนต์แบบเอนกประสงค์และรถบรรทุกเป็นส่วนใหญ่ แต่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายจะพัฒนา Product Champion ตัวใหม่ คือ รถยนต์ขนาดเล็กราคาถูก ขณะเดียวกันมีมาตรฐานในด้านสิ่งแวดล้อมสูง (Low Cost Green Cow – LCGC) โดยมีเครื่องยนต์ขนาดไม่เกิน 1,200 ซีซี ราคาประมาณ 8,900 เหรียญสหรัฐฯ กำหนดเป้าหมายใช้ชิ้นส่วนในประเทศเป็นสัดส่วนอย่างต่ำร้อยละ 80

อุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วนในอินโดนีเซียได้รับความสนใจจากบริษัทต่างชาติเป็นอย่างมาก เช่น บริษัท นิสสันได้ลงทุน 12,000 ล้านบาท เพื่อขยายกำลังผลิตรถยนต์จากเดิม 50,000 เป็น 250,000 คัน/ปี และก่อตั้งโรงงานประกอบเครื่องยนต์แห่งใหม่ที่โรงงานทางตะวันตกของเกาะชวาในอินโดนีเซีย บริษัท GM ลงทุน 4,500 ล้านบาท ฟื้นฟูโรงงานประกอบรถยนต์เดิมในอินโดนีเซีย โดยจะมีกำลังผลิตเริ่มแรก 40,000 คัน/ ปี และในปี 2555 ฮอนด้าประกาศลงทุน 10,000 ล้านบาท ก่อสร้างโรงงานแห่งที่ 2 ในอินโดนีเซีย ใกล้กับโรงงานเดิม เพื่อเพิ่มกำลังผลิตในอินโดนีเซียจากเดิม 60,000 คัน/ปี เป็น 180,000 คัน/ปี

ส่วนบริษัท แอสตร้าและพิเรลลิของอิตาลีได้ลงนามในสัญญาร่วมทุนกันมูลค่า 120 ล้านบาทเหรียญสหรัฐฯ เพื่อก่อสร้างโรงงานผลิตยางรถจักรยานยนต์ขนาด 7 ล้านเส้น/ปี โดยฝ่ายพิเรลลิถือหุ้นใหญ่ร้อยละ 60 ขณะที่แอสตร้าถือหุ้นร้อยละ 40 อนึ่ง กลุ่มแอสตร้ามีโรงงานผลิตยางรถจักรยานยนต์อยู่แล้ว ภายใต้แบรนด์ Aspira

ล่าสุดเมื่อต้นเดือนธันวาคม 2555 บริษัท เดนโซ่เริ่มก่อสร้างโรงงานมูลค่า 110 ล้านเหรียญสหรัฐฯ นับเป็นโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์แห่งที่ 3 ของบริษัทในอินโดนีเซีย โดยจะจ้างงาน 1,700 คน

เร่งรัดแก้ไขปัญหานักลงทุน

รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเร่งรัดแก้ไขปัญหาสำคัญต่าง ๆ ที่นับเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ คือ ปัญหาคอรัปชั่น ปัญหาขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน และปัญหาความล่าช้าของระบบราชการตลอดจนการปรับปรุงมาตรการต่างๆ เพื่อสร้าง

ความโปร่งใส เสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน และแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่างๆ โดยมีระบบ Tracking System ที่นักลงทุนสามารถติดตามได้ตลอดเวลาว่าเรื่องการขออนุมัติ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนใด และคาดว่าเมื่อใดจะได้รับอนุมัติ

สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย / สุทธิเกตติ์ ทัดพิทักษ์กุล

วิเคราะห์

4 อุตสาหกรรมเป้าหมายไทย และก้าวต่อไปในอนาคต

ประเทศไทยมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสภาพแวดล้อมและภูมิอากาศที่เหมาะสม รวมถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เปรียบเสมือนศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีพรมแดนติดกับหลายประเทศไม่ว่าจะเป็นมาเลเซีย พม่า ลาว กัมพูชา ผนวกเข้ากับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและแรงงานที่มีศักยภาพ ปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมานี้ มีส่วนสนับสนุนให้เศรษฐกิจทั้งภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องมาตลอดช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ทั้งการลงทุนของผู้ประกอบการไทย และการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ของบริษัทชั้นนำขนาดใหญ่จากทั้งญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และประเทศอื่นๆ ในหลายกลุ่มอุตสาหกรรม ถือเป็นการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของภาคการผลิตในประเทศอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม การเคลื่อนย้ายแรงงานและรูปแบบของการเคลื่อนย้ายทุนต่างๆ ในปัจจุบันเป็นไปอย่างเสรีมากขึ้น รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านของไทยเองก็ได้มีความตั้งใจที่จะยกระดับความสามารถทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผนวกเข้ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศไทยที่ปรับตัวสูงขึ้นในรอบปีที่ผ่านมาและปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ปัจจัยต่างๆ ได้ส่งผลเชิงลบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก

บีโอไอ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ได้ตระหนักถึงประเด็นดังกล่าว และทราบดีว่าการแข่งขันในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานราคาถูกเป็นหลักคงจะเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะเมื่อการเข้าร่วมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซี่ยนกำลังจะมาถึง อีกทั้งประเทศเพื่อนบ้านได้เริ่มเปิดประเทศ และได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ขึ้นมา เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างชาติ ที่ต้องการหาแรงงานราคาถูกในการผลิตสินค้า ดังเช่นอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น

บีโอไอจึงได้ร่วมกับสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดำเนินการศึกษาอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มีศักยภาพ โดยพิจารณาถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่ประเทศไทยมี ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่างๆ รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อนำมาประมวลผลหาจุดแข็งจุดอ่อนต่างๆ ในแต่ละอุตสาหกรรมที่ศึกษา และนำผลต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและภาคอุตสาหกรรมเอง แทนที่จะเป็นการแข่งขันในเรื่องต้นทุนการผลิตที่ต่ำเป็นหลัก อย่างไรก็ดีแม้จะมีจุดแข็งแต่หากจุดอ่อนต่างๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขก็คงเป็นการยากที่อุตสาหกรรมดังกล่าวจะเติบโตอย่างยั่งยืนได้

อุตสาหกรรมที่มีการศึกษาในด้านศักยภาพและการพัฒนาในอนาคต ซึ่ง 4 อุตสาหกรรมนั้นได้แก่

1) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
2) อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนและซ่อมบำรุงอากาศยาน
3) อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์
4) อุตสาหกรรม Digital Content และ Embedded Software

ซึ่งทั้ง 4 กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ล้วนเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นศักยภาพจากทางการที่ประเทศไทยมีวัตถุดิบเป็นจำนวนมาก มีบุคลากรที่มีคุณภาพ จนไปถึงมีอุตสาหกรรมสนับสนุนขนาดใหญ่ในประเทศไทย เป็นต้น

อย่างไรก็ดีทั้ง 4 อุตสาหกรรมยังประสบกับปัญหาและประเด็นที่ต้องเร่งได้รับการแก้ไขเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาขึ้นมาเป็นผู้นำในภูมิภาคได้ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะขออธิบายแยกเป็นรายอุตสาหกรรมในภาพรวมดังนี้

อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง

ไทยเป็นประเทศที่มีการผลิตยางพาราดิบ และยางพาราขั้นต้นสูงที่สุดในโลกมาตลอดช่วงเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา โดยในปี 2554 มีปริมาณการผลิตยางอยู่ที่ 3,569,033 ตัน นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีพื้นที่การปลูกยางมากเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากประเทศอินโดนีเซีย โดยในปี 2553 ประเทศไทยมีพื้นที่การปลูกยางราว 18,320,011 ไร่

หากมองจากจุดแข็งดังกล่าวจะพบว่าประเทศไทยน่าจะเป็นศูนย์กลางที่สำคัญในการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่มาจากยางพารา ซึ่งเป็นความจริงบางส่วนเท่านั้น เนื่องจากในปี 2554 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกยางรวม 578,731.92 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นมูลค่าจากการส่งออกยางแปรรูปขั้นต้น 383,318.60 ล้านบาท และผลิตภัณฑ์ยาง 195,413.32 ล้านบาท ซึ่งผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ที่จะใช้ยางพาราผลิต ได้แก่ ยางยานพาหนะ ถุงมือยาง ยางยืด ท่อยาง ซึ่งหากศึกษาในข้อมูลเชิงลึกแล้วจะพบว่า การส่งออกผลิตภัณฑ์จากยางพาราของไทยส่วนใหญ่ จะเป็นผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้นที่ยังไม่ได้รับการต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าทั้งๆ ที่ผลิตภัณฑ์ยางขั้นสูงเป็นตัวสร้างมูลค่าเพิ่มที่สำคัญ ซึ่งถือว่าน่าเสียดายเป็นอย่างมาก

ปริมาณการส่งออกยางและผลิตภัณฑ์ยาง มูลค่าการส่งออกยางและผลิตภัณฑ์ยาง

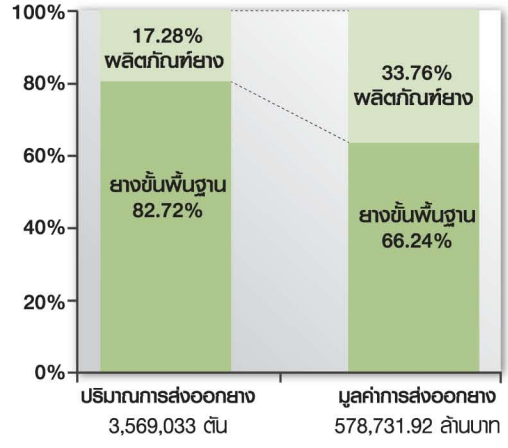

อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางของไทยนั้น ยังคงประสบกับปัญหาและส่งผลให้อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางขั้นสูงดังกล่าวไม่สามารถเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะการขาดความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ทำให้การพัฒนาไม่สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือเรียกได้ว่าขาดการบูรณาการ

ดังนั้น ในอนาคต เพื่อเป็นการต่อยอดให้บรรลุสู่การเป็นศูนย์กลางที่สำคัญในการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่มาจากยางพารา ภาครัฐและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ควรจะต้องมีแผนการเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาให้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดหลักสูตรการศึกษาที่ตรงและสอดคล้องกับความต้องการด้านทักษะแรงงานของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง เช่นเดียวกับประเทศมาเลเซีย ที่มีการพัฒนาทักษะต่างๆ ให้กับแรงงานที่จะมาปฏิบัติหน้าที่ในอุตสาหกรรมยางโดยเฉพาะ

อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์

ในปี 2552 อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ของโลกมีมูลค่ากว่า 563 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และมีอัตราการเติบโตทางด้านมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นทุกๆ ปี คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมกว่าร้อยละ 3.37 ตั้งแต่ปี 2548 - 2552 ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์เป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตตามไปกับ จำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นของทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ของไทยซึ่งแบ่งออกเป็นบรรจุภัณฑ์พลาสติก กระดาษ แก้วและโลหะนั้น เป็นอุตสาหกรรมสนับสนุนที่สำคัญของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม รวมไปถึงบรรจุภัณฑ์สำหรับอุปโภคและบริโภค ซึ่งประเทศไทยถือว่าเป็นฐานการผลิตที่สำคัญของสินค้าต่างๆ รวมถึงอาหารแปรรูป และเครื่องดื่ม โดยเฉพาะน้ำอัดลมและเครื่องดื่มแอลกอฮอลล์ อันเนื่องมาจากความได้เปรียบในเรื่องการมีวัตถุดิบจำนวนมาก รวมไปถึงการมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เปรียบเสมือนศูนย์กลางของภูมิภาค

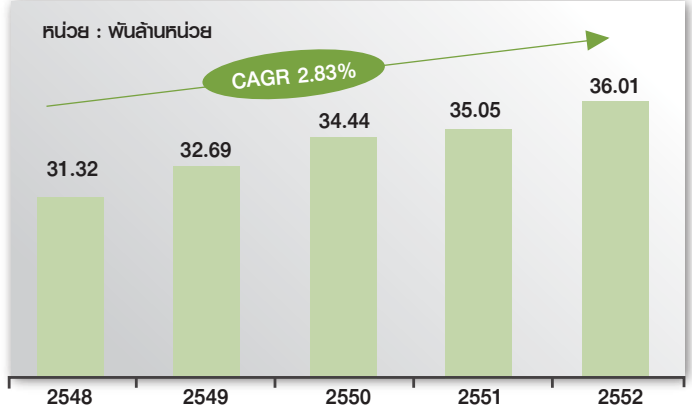

อย่างไรก็ดี ปัญหาในภาพรวมที่เป็นปัญหาต่อการเจริญเติบโตและการสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ในประเทศไทยประกอบไปด้วยปัญหาหลักๆ อันได้แก่ การขาดบุคลากรที่มีการศึกษาด้านบรรจุภัณฑ์ ซึ่งเป็นผลจากการขาดหลักสูตรที่มีการเรียนการสอนโดยตรงด้านบรรจุภัณฑ์ทั้งในระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา

การขาดหลักสูตรดังกล่าวมีผลโดยตรงกับการพัฒนาบุคลากรในด้านการผลิตที่ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รวมถึงบุคลากรในด้านการออกแบบโครงสร้างและด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับภาคอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการบรรจุภัณฑ์อาหารของไทยประสบ คือ จำนวนผู้ประกอบการที่ให้บริการทดสอบและบริการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อรับรองมาตรฐานด้านบรรจุภัณฑ์ที่ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ เนื่องจากปัญหาด้านต้นทุนที่สูงจากการซื้อเครื่องจักรที่ใช้ในทดสอบมาตรฐาน หากประเทศไทยต้องการจะเป็นประเทศผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ที่มีมาตรฐานส่งออกระดับโลกต่อไปในอนาคต จะต้องแก้ไขปัญหาการขาดหลักสูตรพัฒนาบุคคลากรด้านบรรจุภัณฑ์ และให้บริการห้องทดสอบทางวิทยาศาสตร์

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและซ่อมบำรุงอากาศยาน

ปัจจุบัน อุตสาหกรรมอากาศยานของโลกมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องไปพร้อมๆ กับการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลก โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย ประเทศไทยมีความได้เปรียบประเทศคู่แข่งในภูมิภาค คือ ประเทศมาเลเซีย และสิงคโปร์ ในด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณกลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสามารถเข้าถึงตลาดการซ่อมบำรุงได้ทั้งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกรวมถึงออสเตรเลียด้วย

นอกจากนี้ ปริมาณการจราจรทางอากาศยานที่เข้าออกในประเทศไทยมีจำนวนมาก ส่งผลให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยานของประเทศไทย มีแนวโน้มการส่งออกชิ้นส่วนอากาศยานที่เติบโตขึ้นอย่างมาก โดยคิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมของมูลค่าการส่งออกร้อยละ 44.7 ตั้งแต่ปี 2550 – 2554 ซึ่งกว่าร้อยละ 78 ของมูลค่าการส่งออกเป็นการส่งออกส่วนประกอบเครื่องยนต์อากาศยานจากมูลค่าการส่งออกทั้งหมด 1,081 ล้านบาท

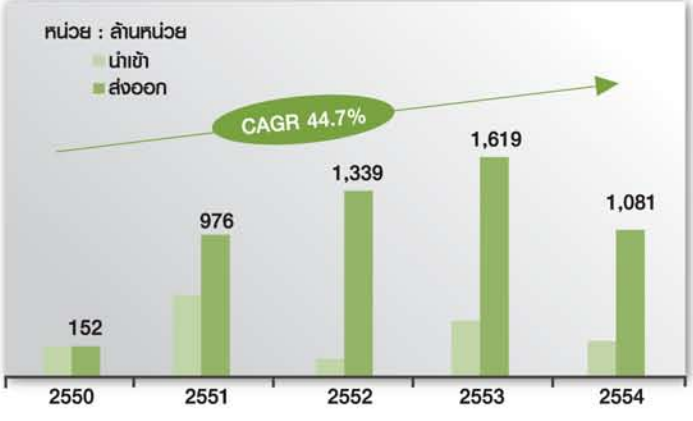

อย่างไรก็ตาม อุปสรรคที่สำคัญ 3 ประการที่ส่งผลให้อุตสาหกรรมดังกล่าวยังไม่สามารถก้าวขึ้นมาเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค และแข่งขันกับประเทศอย่างมาเลเซียและสิงคโปร์ได้ คือ

1. การขาดความต่อเนื่องเชิงนโยบายในการผลักดันอุตสาหกรรม ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยยังคงขาดแผนแม่บทที่เป็นรูปธรรมในการผลักดันอุตสาหกรรมอากาศยาน

2. ปัญหาด้านทรัพยากรมนุษย์เนื่องจากอุตสาหกรรมเกี่ยวกับอากาศยานทั้งหมด มีภาษากลางภาษาเดียวคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องยอมรับว่าภาษาอังกฤษของคนไทยส่วนใหญ่ ยังไม่สามารถแข่งขันกับประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย จึงส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารเพื่อซ่อมบำรุงอากาศยาน รวมถึงหลักสูตรการเรียนการสอนในภาคมหาวิทยาลัย ที่ยังขาดการเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง ทำให้บุคลากรที่ผลิตออกมามักไม่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม เช่น ในมหาวิทยาลัยของไทยทั้ง

8 แห่ง มุ่งเน้นการสอนไปที่เรื่องการออกแบบอากาศยาน ในขณะที่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม ต้องการแรงงานที่มีทักษะในด้านการปฏิบัติงาน

3. สิทธิประโยชน์อื่นที่นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ด้านภาษีของประเทศไทย ไม่น่าดึงดูดใจเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งเช่น ประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งทั้งสองประเทศได้มีการพัฒนารูปแบบสิทธิประโยชน์อื่น นอกเหนือจากด้านภาษีเพื่อดึงดูดบริษัทขนาดใหญ่ในระดับ 1st Tier และ Prime ให้เข้ามาลงทุนในประเทศของตนเอง จากนโยบายดังกล่าวส่งผลให้สิงคโปร์มีบริษัท Rolls Royce เข้ามาลงทุน ส่วนมาเลเซียมีบริษัท Spirit เข้ามาลงทุน ขณะที่ไทยเองซึ่งดูเหมือนมีศักยภาพที่เหนือกว่า 2 ประเทศดังกล่าว แต่ยังไม่มีบริษัทขนาดใหญ่ในอุตสาหกรรมนี้มาลงทุน

อุตสาหกรรม Digital Content และ Embedded Software

อุตสาหกรรม Digital Content และ Embedded Software เป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้แรงงานที่มีฝีมือเป็นหลัก ซึ่งประเทศไทยก็มีบุคลากรที่มีฝีมือในการผลิตสื่อ Digital Content อีกทั้งไทยยังเป็นประเทศผู้รับจ้างผลิตคอนเทนต์ให้ต่างชาติมาเป็นเวลานานและได้รับความเชื่อถือในระดับสากล แต่อุตสาหกรรม Digital Content และ Embedded Software ในไทยก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

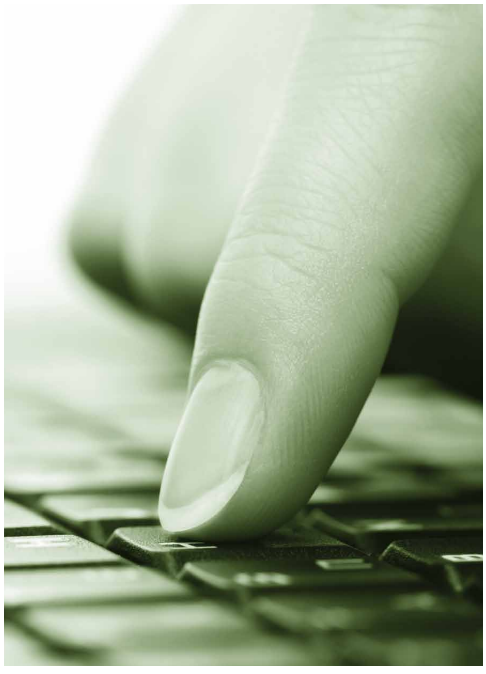

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือ เนื่องจากไม่มีผลิตภัณฑ์ลิขสิทธิ์หรือแบรนด์สินค้าที่เป็นของคนไทยเท่าที่ควร ส่วนทาง Embedded Software นั้น นับว่าเป็นอุตสาหกรรมที่โตตามอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ใช้ชิ้นส่วนประเภท Embedded Software เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมโทรคมนาคมและอิเล็กทรอนิคส์

นอกจากนี้ปัญหาของอุตสาหกรรม Embedded Software ของประเทศไทยคือ ไม่มีบุคลากรที่จบมาทางด้าน Embedded Software โดยตรงและส่งผลให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมดังกล่าวไม่สามารถหาแรงงานมาปฏิบัติงานเพื่อขยายฐานการผลิตของตนเองได้ อีกทั้งยังมีปัญหาด้านการขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ทำให้อุตสาหกรรมทั้งสองขาดทิศทางและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาเปรียบเทียบอุตสาหกรรมในประเทศคู่แข่งอันได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และเกาหลีใต้ พบว่าประเทศมาเลเซียที่มีนโยบายเน้นการพัฒนาประเทศให้เป็นเขตอุตสาหกรรมทางด้านมัลติมีเดีย ซึ่งเน้นการให้เงินช่วยเหลือในการร่วมทุนในการผลิตหรือ Co - Production กับต่างชาติ จึงทำให้มีบริษัทผู้ผลิตแอนิเมชั่นรายใหญ่เข้ามาลงทุนในประเทศ

ในประเทศสิงคโปร์มีการให้เงินช่วยเหลือด้านการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ และพัฒนาบุคลากรผ่านการฝึกอบรมผ่านโครงการความร่วมมือต่างๆ และความร่วมมือจัดตั้งสถาบันการศึกษาในด้านที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ จนทำให้มีบริษัทผู้ผลิตแอนิเมชั่นรายใหญ่เข้ามาลงทุน

ในประเทศเกาหลีใต้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับที่สูงผ่านการใช้กลยุทธ์การพัฒนาลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ (IP) ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม และมีตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่ที่บริโภคผลงานที่ผลิตของชาวเกาหลีด้วยกัน

จากการศึกษาของสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ฯ เห็นว่าทั้ง 4 อุตสาหกรรมที่กล่าวมาของประเทศไทย ล้วนเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและมีจุดแข็งต่างๆ ที่สำคัญ ที่จะสามารถเติบโตขึ้นมาเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศและของภูมิภาคได้ แต่ปัญหาด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมดังกล่าว ไม่สามารถพัฒนาและต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่าขึ้นไปได้ ซึ่งการแก้ปัญหาด้านทรัพยากรมนุษย์ จำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม และต่อเนื่องจากทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ การดึงดูดการลงทุนด้วยสิทธิพิเศษทางภาษีเพียงอย่างเดียว คงจะไม่เพียงพอที่จะดึงดูดให้บริษัทที่มีศักยภาพเข้ามาลงทุนได้ เพราะอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มส่วนใหญ่มักจะเลือกเข้ามาลงทุนในประเทศที่นอกจากจะมีสิทธิพิเศษทางภาษีแล้ว ยังมีการพิจารณาถึงศักยภาพของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศนั้นๆ ด้วย ซึ่งคงต้องติดตามกันต่อไปว่าอุตสาหกรรมทั้ง 4 ของประเทศไทยจะสามารถใช้จุดแข็งที่มี และดำเนินการแก้ไขจุดอ่อนและปัญหาที่ประสบอยู่เพื่อให้ก้าวขึ้นมาเป็นประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของภูมิภาคได้อย่างไร

ซึ่งในฉบับหน้า ขอนำเสนอว่าในต่างประเทศมีวิธีการแก้ไขจุดอ่อนและปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร เพื่อใช้เป็นบทเรียนและตัวอย่างในการแก้ไขปัญหาของไทยในอนาคต

สุภาดา เครือเนตร

ปีทอง สองห้าห้าห้า กับการส่งเสริมการลงทุนในภูมิภาค

ปี 2555 นับเป็นปีแห่งการยื่นขอรับส่งเสริมการลงทุน โดยมีโครงการลงทุนยื่นขอรับส่งเสริมฯ ถึง 2,582 โครงการ มูลค่าเงินลงทุนรวม 1,464,000 ล้านบาท ซึ่งสถิติในการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ในปีที่ผ่านมา จึงมีจำนวนมากด้วยเช่นกัน โดยมีโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ มากถึง 2,262 โครงการ มูลค่า 983,900 ล้านบาท

หากพิจารณาจากภาพรวมการส่งเสริมการลงทุนในปี 2555 พบว่ามีสถิติเพิ่มขึ้นในทุกภูมิภาคทั้งจำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุน โดยอุตสาหกรรมเกษตรและผลิตผลจากการเกษตร มีผู้ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ มากเป็นอันดับหนึ่งในทุกภูมิภาค ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ยกเว้นภาคตะวันออก กิจการผลิตโลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง จะมีผู้ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ มากเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับรายละเอียดรายภาคเป็นดังนี้

ภาคเหนือ

โครงการที่ได้รับอนุมัติ มีจำนวน 115 โครงการ มูลค่าการลงทุน 32,344.40 ล้านบาท **โดยอุตสาหกรรมเกษตรและผลิตผลจากการเกษตร เป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 36 โครงการ** คิดเป็นร้อยละ 31 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 3,896.10 ล้านบาท ประกอบด้วยกิจการสุกรขุน หรือการเลี้ยงสุกรในระบบปิด กิจการผลิตของใช้ในครัวเรือนที่สามารถย่อยสลายได้ (Biodegradable) กิจการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด กิจการเลี้ยงไก่เนื้อ กิจการผลิตแป้งมันสำปะหลัง กิจการผลิตพืชผัก ผลไม้ บรรจุภาชนะผนึกและแช่แข็ง กิจการอบพืชและไซโล กิจการผลิตไก่ไข่ กิจการขยายพันธุ์พืช (กล้าไม้ยูคาลิปตัส)

อันดับสอง คือ กิจการบริการและสาธารณูปโภค มีจำนวน 26 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 23 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 20,666 ล้านบาท ประกอบด้วยกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์และชีวมวล กิจการผลิตก๊าซธรรมชาติอัด (Compressed Natural Gas) ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (Liquefied Petroleum Gas) ก๊าซโซลีนธรรมชาติ (Natural Gasoline Liquid) และกิจการบริการตรวจวิเคราะห์คุณสมบัติของเพชรและอัญมณี

อันดับสาม คือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า มีจำนวน 22 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 19 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 3,305 ล้านบาท ประกอบด้วยกิจการผลิต Electronic Parts กิจการผลิตซอฟต์แวร์

โครงการที่ได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ในภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก คือ มีการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 93 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 81 ของจำนวนโครงการที่ได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น และเป็นนักลงทุนไทยร้อยละ 55 โดยลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตรและผลิตผลจากการเกษตร อุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภค และผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนโลหะ เครื่องจักร

การลงทุนของต่างชาติในภาคเหนือร้อยละ 28

การลงทุนของต่างชาติที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ มากเป็นอันดับหนึ่งในภาคเหนือ ได้แก่ การลงทุนจากญี่ปุ่น มีจำนวน 16 โครงการ เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภค และอุตสาหกรรมผลิตโลหะและเครื่องจักร รองลงมาเป็นการลงทุนจากฮ่องกงและเนเธอร์แลนด์ ประเทศละ 5 โครงการ เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ กิจการผลิตซอฟต์แวร์ การลงทุนของประเทศอังกฤษ 4 โครงการ ในอุตสาหกรรมผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ และอุตสาหกรรมเบา สิงคโปร์ สวิตเซอร์แลนด์และเยอรมนี ประเทศละ 3 โครงการ เป็นการลงทุนกิจการผลิตซอฟต์แวร์ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มีจำนวน 231 โครงการ มูลค่าการลงทุน 71,062.90 ล้านบาท **โดยอุตสาหกรรมเกษตรและผลิตผลจากการเกษตร มาเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 85 โครงการ** คิดเป็นร้อยละ 37 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 14,890 ล้านบาท ประกอบด้วย กิจการผลิตเชื้อเพลิงชีวมวล กิจการผลิตสารให้ความหวานสกัดจากหญ้าหวาน เช่น สตีวีโอไซด์ กิจการเลี้ยงไก่เนื้อ กิจการผลิตหรือถนอมอาหารพร้อมรับประทานหรืออาหารกึ่งพร้อมรับประทาน กิจการผลิตยางแท่ง กิจการผลิตโมดิฟายสตาร์ช กิจการผลิตน้ำมันรำข้าว กิจการผลิตแผ่นใยไม้อัดแข็ง (Hardboard)

อันดับสอง คือ กิจการบริการและสาธารณูปโภค มีจำนวน 74 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 32 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 12,307 ล้านบาท

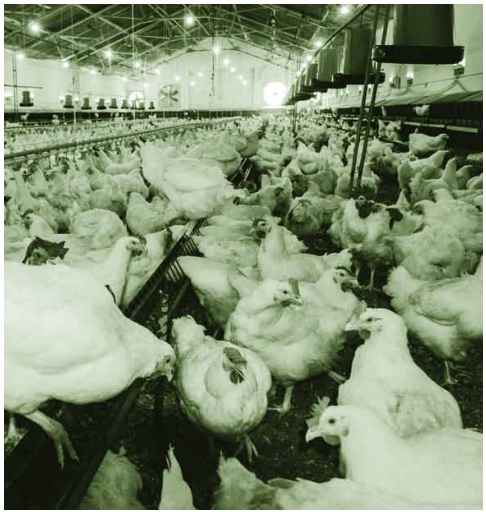

ประกอบด้วยกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ กิจการพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล กิจการศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานลม กิจการเขตอุตสาหกรรม

อันดับสาม คือ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง มีจำนวน 24 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 3,762 ล้านบาท ประกอบด้วยกิจการผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักร กิจการผลิตชุดสายไฟสำหรับยานพาหนะ กิจการชิ้นส่วนยางสำหรับยานพาหนะ เช่น Weatherstrips กิจการผลิตแม่พิมพ์ (Mold) ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ (Mold Parts) และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ (Mold Repairing) กิจการผลิตชิ้นส่วนอลูมิเนียมฉีดขึ้นรูป เช่น ลูกสูบเครื่องยนต์ (Engine Pision)

โครงการที่ได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กเช่นเดียวกันกับภาคเหนือโดยมีการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 150 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 65 ของจำนวนโครงการที่ได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น สำหรับโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ เป็นหุ้นทั้งสิ้นร้อยละ 76 แสดงให้เห็นว่าโครงการที่ได้รับการอนุมัติส่วนใหญ่เป็น SMEs ไทย

สำหรับโครงการที่มีเงินลงทุนตั้งแต่ 200 - 500 ล้านบาท มีจำนวน 113 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 49 ของโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น ส่วนใหญ่อยู่ในกิจการบริการและสาธารณูปโภค ได้แก่ กิจการพลังงานไฟฟ้า

โครงการที่มีเงินลงทุนตั้งแต่ 500 - 1,000 ล้านบาท มีจำนวน 40 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 17 ของโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น ส่วนใหญ่อยู่ในกิจการบริการและสาธารณูปโภค ได้แก่ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานลม

โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 1,000 ล้านบาท มีจำนวน 9 โครงการ มูลค่าการลงทุน 23,606.40 ล้านบาท ได้แก่ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานลม กิจการผลิตจอ LCD & LED Television กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ กิจการผลิตเครื่องกลึงอัตโนมัติ กิจการผลิตแผ่นใยไม้อัดแข็ง กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจาก Biomass กิจการผลิตคอนเทนเนอร์ ส่วนการลงทุนของต่างชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 11 ได้แก่ ญี่ปุ่น ฮ่องกง จีน เยอรมนี สหรัฐอเมริกา หมู่เกาะเคย์แมน และฟินแลนด์

ภาคตะวันออก

โครงการได้รับอนุมัติมีจำนวน 768 โครงการ มูลค่าการลงทุน 357,200 ล้านบาท **โดยผลิตโลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง มาเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 324 โครงการ** คิดเป็นร้อยละ 41 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 144,550 ล้านบาท ประกอบด้วย กิจการผลิตยางเรเดียล กิจการผลิต Car Assembly & Automotive Parts กิจการผลิต Gasoline Engine กิจการผลิตเกียร์รถยนต์

อันดับสอง คือ กิจการเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก มีจำนวน 155 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 112,354 ล้านบาท ประกอบด้วยกิจการผลิต Propylene กิจการผลิต Phenol กิจการผลิต LAB (Liner Alkybenzene)

อันดับสาม คือ กิจการบริการและสาธารณูปโภค มีจำนวน 113 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 16 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งหมด มูลค่าการลงทุน 32,030 ล้านบาท ประกอบด้วยกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ (Electricity Power from Natural Gas)

โครงการที่มีเงินลงทุนมากที่สุด ในภาคตะวันออก 5 อันดับ

1. บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) เป็นโครงการผลิต Propylene ตั้งโครงการในเขตอุตสาหกรรมของบริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เงินลงทุน 27,218 ล้านบาท

2. บริษัท บริดจสโตน สเปเชียลตี้ ไทร์ แมนูแฟคเจอริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด เป็นโครงการผลิต Radial Tire ตั้งโครงการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ จังหวัดระยอง เงินลงทุน 20,568 ล้านบาท

3. บริษัท นิปปอน สตีล แอนด์ ซิมิคิน กัลป์วาไนซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด เป็นโครงการผลิต Galvanized Sheet ตั้งโครงการในนิคมอุตสาหกรรมตะวันออก (มาบตาพุด) จังหวัดระยอง เงินลงทุน 10,346.20 ล้านบาท

4. บริษัท พีทีที ฟีนอล จำกัด เป็นโครงการผลิต Phenol , Acetone และ Benzene & Dipb Drag ตั้งโครงการในนิคมอุตสาหกรรมเหมราชตะวันออก (มาบตาพุด) จังหวัดระยอง เงินลงทุน 10,031.40 ล้านบาท

5. นายศุภสิทธิ์ บุญสนอง (ในนามบริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี่ จำกัด) เป็นโครงการผลิต Electricity Power จาก Natural Gas ตั้งโครงการที่ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เงินลงทุน 7,576.90 ล้านบาท

ภาพรวมภาวะการลงทุน ปี 2555 ในภาคตะวันออก

ภาพรวมการลงทุนในภาคตะวันออก ปี 2555 อันดับหนึ่ง ยังเป็นการลงทุนในกิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะสำหรับยานยนต์และส่วนประกอบรถยนต์ รองลงมาได้แก่ โครงการผลิตเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก อันดับสาม เป็นกิจการบริการโลจิสติกส์และกิจการเขตอุตสาหกรรม กิจการส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดระยองและชลบุรี ปี 2555 มีจำนวนโครงการเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 และเงินลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 78 จากปีก่อนหน้า โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมยานยนต์ที่มีแนวโน้มขยายการผลิตสูงขึ้น ซึ่งไทยมีเป้าหมายที่จะผลิตยานยนต์ให้ได้ 3,000,000 คันภายในปี 2558 เพื่อติดอันดับ Top Ten ประเทศที่ผลิตและส่งออกยานยนต์มากที่สุด โดยมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และ Big - Bike (Over 500 CC)

แนวโน้มการลงทุน ปี 2556 ในภาคตะวันออก

แนวโน้มการลงทุนในภาคตะวันออก ปี 2556 นั้น การลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ ยังเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายการลงทุนอย่างต่อเนื่อง เพราะภาคตะวันออกมีฐานการผลิตของอุตสาหกรรมยานยนต์และส่วนประกอบรถยนต์มากถึง 8 แห่ง เมื่อแนวโน้มปัญหาเศรษฐกิจของยุโรปและสหรัฐอเมริกาเริ่มส่งสัญญาณฟื้นตัว การผลิตจักรยานยนต์ขนาดกลางและขนาดใหญ่ก็จะเพิ่มขึ้น และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ก็คาดว่าจะมีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้นด้วย

ภาคใต้

มีจำนวน 91 โครงการ มูลค่าการลงทุน 22,364.00 ล้านบาท **โดยอุตสาหกรรมเกษตรและผลิตผลจากการเกษตร มาเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 51 โครงการ** คิดเป็นร้อยละ 56 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 12,456.90 ล้านบาท ประกอบด้วยกิจการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ อุตสาหกรรมจากยางพารา สัตว์น้ำบรรจุภาชนะผนึก สัตว์น้ำแช่แข็ง อาหารแปรรูป บริการรับฝากห้องเย็น ไก่ชำแหละและเลี้ยงไข่ไก่

อันดับสอง คือ กิจการบริการและสาธารณูปโภค มีจำนวน 23 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น มูลค่าการลงทุน 8,909.90 ล้านบาท ประกอบด้วยกิจการโรงแรม บริการทดสอบและวิเคราะห์โครงสร้างทางวิศวกรรมของแท่นขุดเจาะในอุตสาหกรรมปิโตรเลียม และกิจการสนับสนุนการค้าการลงทุน

อันดับสาม มี 2 ประเภทกิจการ ได้แก่ อุตสาหกรรมเบา 4 โครงการ มูลค่าการลงทุน 335.10 ล้านบาทประกอบด้วยกิจการการผลิตของเล่นบังคับวิทยุ ไม้อัดยางพารา ถุงยางอนามัย และกิจการผลิตภัณฑ์โลหะ **เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง 4 โครงการ** มูลค่าการลงทุน 92.7 ล้าน ประกอบด้วยกิจการผลิตอุปกรณ์เครื่องจักร ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป เป็นต้น

โครงการที่ได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ในภาคใต้ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก คือ มีการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 69 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 76 ของจำนวนโครงการที่ได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น และโครงการที่ได้รับอนุมัติเป็นนักลงทุนไทยจำนวน 62 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 68 ของจำนวนโครงการที่ได้รับการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น

การลงทุนของต่างชาติในภาคใต้ร้อยละ 19

การลงทุนของต่างชาติที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ในภาคใต้ มีจำนวน 14 โครงการ เป็นการลงทุนของอังกฤษ 2 โครงการในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ และการผลิต Fiber Glass Boad การลงทุนของจีน 2 โครงการ ในกิจการโรงแรม การลงทุนของสิงคโปร์ 1 โครงการ ในกิจการโรงแรม การลงทุนของฮ่องกง 1 โครงการในกิจการ E-Commerce และการลงทุนของสหรัฐอเมริกาและอินเดีย 1 โครงการในกิจการ water Supply / Portable Water

สุทธิเกตติ์ ทัดพิทักษ์กุล

ลี เมียงบัค
อดีตผู้นำเกาหลีใต้ที่ก้าวจากซีอีโอ

เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2555 ได้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีของเกาหลีใต้ ผลปรากฏว่า นางปาร์ค กึน แฮ ลูกสาวของอดีตประธานาธิบดีเกาหลีใต้ นายพล ปัก จุง ฮี เป็นผู้ชนะการเลือกตั้งและกำลังจะเป็นประธานาธิบดีหญิงคนแรกของเกาหลีใต้ ส่วนประธานาธิบดีคนปัจจุบันของเกาหลีใต้ คือ นายลี เมียงบัค (Lee Myung-Bak) ซึ่งเป็นประธานาธิบดีคนที่ 10 ของเกาหลีใต้ ดำรงตำแหน่งมาตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 จนถึงปัจจุบัน โดยจะสิ้นสุดวาระในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556

ก่อนหน้านี้ นายลี เมียงบัค เคยดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีกรุงโซล ที่มีผลงานมากมาย และเคยได้ชื่อว่าเป็นซีอีโอบริษัทที่มีอายุน้อยที่สุดอีกด้วย

แต่มีน้อยคนที่จะรู้ว่า ผู้นำเกาหลีใต้ท่านนี้ มีชีวิตในวัยเด็กที่ยากลำบากมาก และที่สำคัญได้เริ่มต้นชีวิตการทำงานที่ประเทศไทย รวมทั้งมีข่าวที่ไม่ยืนยันว่า สามารถพูดไทยสำเนียงใต้ได้ด้วย

วารสารส่งเสริมการลงทุนฉบับนี้ จะพาผู้อ่านไปพบตัวตน และความเป็นมาของผู้นำเกาหลีใต้ นายลี เมียงบัค เจ้าของนโยบายพัฒนาด้านเศรษฐกิจภายใต้รหัส **"Korea 747"** อันลือลั่น ก่อนที่ผู้นำเกาหลีใต้ท่านนี้จะอำลาตำแหน่งไปในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 ที่จะถึงนี้

ชีวิตวัยเด็ก เกิดที่โอซาก้า

ประธานาธิบดี ลี เมียงบัค เกิดเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2484 ในชุมชนชาวเกาหลี ที่ตำบลนากาคาวะชิคุน นครโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น เป็นบุตรคนที่ 5 จากพี่น้องทั้งหมด 7 คน โดยมีบิดาทำงานอยู่ที่ฟาร์มปศุสัตว์แห่งหนึ่ง และมารดาเป็นแม่บ้านที่เคร่งครัดในคริสต์ศาสนา

หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สองในปี 2488 ครอบครัวของ ลี เมียงบัค ได้ย้ายกลับมาอยู่ที่บ้านเกิดของพ่อ ที่เมืองโปฮาง จังหวัดกยองชางบุก (Po-hang, Gyeongsangbuk-Do) เกาหลีใต้ ระหว่างสงครามเกาหลี พ่อของลี เมียงบัค ได้เสียชีวิตลง ทำให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ลำบากขึ้นกว่าเดิม ต้องย้ายไปอาศัยในโบสถ์ร้าง และตัวของเขาเองต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ด้วยการขายของตั้งแต่ยังเป็นนักเรียนชั้นประถม ต่อเนื่องไปจนถึงชั้นมัธยม เมื่อเรียนจบมัธยมต้น แทนที่จะไปศึกษาต่อในระดับมัธยมปลาย เขากลับวางแผนช่วยแม่ของเขาขายขนมปัง เพื่อหารายได้เลี้ยงดูครอบครัว พร้อมกับสมัครเข้าเรียนภาคค่ำที่โรงเรียนพาณิชย์ดองจิ (Dongji Commercial High School) ในเมืองโปฮาง (Pohang)

นายลีได้เป็นผู้นำนักศึกษา

เดินขบวนประท้วง ประธานาธิบดีปาร์ก ชุงฮี

จนถูกจับในข้อหากบฏ และถูกตัดสินจำคุก 3 ปี

ผู้นำนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย

หลังจบการศึกษาชั้นมัธยมปลาย นายลี เมียงบัค ได้ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกาหลี (Korea University) ในระหว่างที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 3 เมื่อปี 2507 ได้รับคัดเลือกให้เป็นประธานสภานักศึกษา และในปีนั้นเอง ได้เป็นผู้นำนักศึกษาเดินขบวนประท้วงประธานาธิบดีปาร์ก ชุงฮี (Park Chung-hee's) เพราะไม่เห็นด้วยกับการเจรจา โชล-โตเกียว จนถูกจับในข้อหากบฏและถูกตัดสินจำคุก 3 ปี แต่ติดคุกอยู่เพียง 3 เดือน ก็ได้รับการปล่อยตัว

เหตุการณ์ครั้งนั้น ทำให้นายลี เมียงบัค ได้ชื่อว่า เป็นหนึ่งในหัวขบวนของ ***"ชนรุ่นแรกผู้บุกเบิกการปกครองระบบประชาธิปไตย"*** หรือ 1st generation of democratization ของสาธารณรัฐเกาหลี

เริ่มงานที่ฮุนได สร้างถนนปัตตานี - นราธิวาส

ภายหลังจบการศึกษา นายลี เมียงบัค ได้ทำงานกับบริษัท ฮุนได เมื่อปี 2508 ซึ่งในขณะนั้นบริษัทฮุนได เป็นบริษัทขนาดกลาง ที่มีกิจการหลักคือการก่อสร้าง ไม่ได้มีธุรกิจหลายสาขาเหมือนปัจจุบัน

ในปี 2531 ได้ก้าวขึ้นเป็นซีอีโอของฮุนได

ขณะที่มีอายุเพียง 35 ปี

นับว่าเป็นซีอีโอ ที่มีอายุน้อยที่สุด

ในเกาหลีใต้

บริษัท ฮุนได ได้ชนะการประมูลการก่อสร้างถนนสายปัตตานี - นราธิวาส ระยะทาง 98 กิโลเมตร จากผู้เข้าประมูลทั้งหมด 29 บริษัท

จาก 16 ประเทศ โดยฮุนไดเสนอราคาต่ำสุด คือ 5,220,000 เหรียญสหรัฐฯ จึงได้งานชิ้นนี้ไป และนายลี เมียงบัค ได้ถูกส่งมาประจำฝ่ายการเงิน ที่งานก่อสร้าง

การก่อสร้างปีแรก ไม่คืบหน้าตามแผนเท่าที่ควร เพราะบริษัท ฮุนไดขาดประสบการณ์ในการก่อสร้างทาง อุปกรณ์ก่อสร้างที่นำมาจากเกาหลีก็ล้าหลัง อีกทั้งยังมีปัญหาการสื่อสารกับแรงงานที่เป็นคนไทย จนเกิดความขัดแย้งอยู่เสมอ จนส่งผลให้งานล่าช้า

คืนหนึ่ง ขณะที่นายลี เมียงบัค กำลังเคลียร์งานอยู่ ก็มีคนงานเกาหลีหัวรุนแรงก่อการจลาจลบุกสำนักงานกักตัวเขาไว้ในห้อง คนงานเหล่านั้นเมาทุบทำลายข้าวของเสียหาย และบังคับให้เขามอบกุญแจตู้เซฟบริษัทฯ ให้ ถึงแม้จะบาดเจ็บเพียงใดก็ตามนายลี เมียงบัค ก็ไม่ยอมมอบกุญแจเซฟให้

นายลี เมียงบัค ได้เปิดเผยข้อมูลนี้ว่า *"ในเซฟที่เก็บเงินก็มีเงินไม่มากนัก ซึ่งเหตุการณ์ที่เกิดในวันนั้น หากผมให้กุญแจไป ก็คงไม่มีใครว่าอะไร แต่สุดท้าย ผมไม่อาจให้กุญแจพวกเขาไปได้ ผมคิดว่า ผมไม่สามารถปล่อยให้ เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาได้ ก็เลยถูกพวกนั้นซ้อมจนล้มไปบนพื้น ในท่าคว่ำหน้ากอดตู้เซฟเอาไว้ พวกนั้นก็รุมทำร้ายผมอีก ผมก็ยังไม่ยอมปล่อยมือจากตู้เซฟ จนได้ยินเสียงไซเรนรถตำรวจ พวกหัวรุนแรงก่อเหตุจึงวิ่งหนีกระเจิงไป"*

เหตุการณ์ครั้งนี้ ได้รับการกล่าวขานบอกต่อไปทั่วบริษัทฯ จนทำให้นายลี เมียงบัค กลายเป็นวีรบุรุษของบริษัท ฮุนได หลังจากนั้น 2 ปี เขาก็ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้จัดการโครงการ และสามารถก่อสร้างทางได้จนเสร็จเรียบร้อยในปี 2511 เมื่อกลับมายังเกาหลี ได้รับมอบหมายให้ดูแลโรงงานเครื่องจักรหนัก และอุปกรณ์ก่อสร้างของฮุนไดในกรุงโซล

นายลี เมียงบัค ได้เป็นผู้บริหารของบริษัท ฮุนได เมื่อตอนอายุเพียง 29 ปี และในปี 2531 เขาได้ก้าวขึ้นเป็นซีอีโอของบริษัทฯ ขณะที่มีอายุเพียง 35 ปี นับว่าเป็นซีอีโอ ที่มีอายุน้อยที่สุดในเกาหลีใต้ และอีก 12 ปีต่อมา ก็ได้ดำรงตำแหน่งประธานของบริษัท ก่อสร้างฮุนได

ตอนที่นายลี เมียงบัค เริ่มทำงานที่บริษัท ฮุนได ในปี 2508 ในขณะนั้นบริษัท ฮุนได มีพนักงานอยู่เพียง 90 คนเท่านั้น แต่เมื่อเขาดำรงตำแหน่งประธานบริษัท ได้มีพนักงานเพิ่มมากกว่า 160,000 คน ในฐานะประธานบริษัทยักษ์ใหญ่ของเกาหลีใต้ นายลี เมียงบัค มีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีใต้กับกลุ่มผู้นำชาติต่างๆ รวมไปถึงอดีตนายกรัฐมนตรีนายลี กวนยู ของสิงคโปร์ นายกรัฐมนตรีสมเด็จฮุนเซน ของประเทศกัมพูชา อดีตนายกรัฐมนตรี นายมหาเธร์ โมฮัมหมัด ของมาเลเซีย อดีตประธานาธิบดีนายเจียง ซีมิน ของจีน และอดีตผู้นำ นายมิคาอิล กอร์บาชอฟ ของสหภาพโซเวียต

รวมทั้ง ยังได้เป็นผู้ริเริ่มกำหนดเป้าหมายการลงทุนของฮุนไดไปยังประเทศในตะวันออกกลางมากขึ้น เช่น กิจการขนส่งสินค้าทางเรือและการท่าเรือในแถบอาหรับ และการศึกษาด้านโรงแรมในประเทศบาห์เรน และยังมีโครงการเขตอุตสาหกรรมอ่าว Jubail ในซาอุดีอาระเบียอีกด้วย

พลิกชีวิตมาเป็นนักการเมือง "ชองเกชอน" ผลงานสร้างชื่อ

ผลงานที่โดดเด่น

*และเป็นที่กล่าวขานกันมากคือ การตัดสินใจย้ายทางด่วนที่พาดผ่านใจกลางกรุงโซล และสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับประชาชนชื่อโครงการ**ชองเกชอน***

หลังจากที่นายลี เมียงบัค ทำงานกับบริษัท ฮุนได เป็นเวลาถึง 27 ปี เขาคิดว่าคงถึงจุดอิ่มตัวในทางธุรกิจแล้ว จึงได้ลาออก เพื่อเข้าสู่เส้นทางการเมืองในปี 2535 โดยได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในสมาชิกของการประชุมแห่งชาติเกาหลีครั้งที่ 14 และได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. 2 สมัยคือ ระหว่างปี 2535 - 2539 และปี 2539 - 2541 แต่ในสมัยที่สอง ต้องลาออกก่อนที่จะครบวาระ เพราะถูกกล่าวหาว่า ใช้เงินหาเสียงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด

โครงการชองเกชอนหลังปรับปรุง

อย่างไรก็ตาม ในปี 2545 นายลี เมียงบัค ได้กลับเข้ามาสู่วงการเมืองอีกครั้ง โดยลงสมัครแข่งขันเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีกรุงโซล และชนะเลือกตั้งได้เป็นนายกเทศมนตรีกรุงโซลสมความตั้งใจ

นายลี เมียงบัค ได้โชว์ผลงานการบริหารกรุงโซลได้อย่างโดดเด่น ฝากผลงาน ในโครงการสำคัญๆ หลายโครงการในการสร้างสรรค์ความเจริญให้เมืองหลวง โดยผลงานที่โดดเด่นและเป็นที่กล่าวขานกันมากคือการตัดสินใจย้ายทางด่วนที่พาดผ่านใจกลางกรุงโซลและสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับสาธารณชนด้วยเงินกว่าหลายล้านเหรียญโดยใช้ชื่อว่า ***"โครงการชองเกชอน"*** (Cheonggyecheon)

โครงการชองเกชอน เป็นความมุ่งมั่นของนายลี เมียงบัค ที่ต้องการทำให้แม่น้ำไหลผ่านใจกลางเมืองโซล และไม่เพียงเปลี่ยนสถานที่แห่งนี้ให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจอันทันสมัยสำหรับสาธารณชนเท่านั้น แต่ยังเป็นบ้านพักเชิงนิเวศด้วย ซึ่งผลงานนี้ได้รับความชื่นชมทั้งจากชาวกรุงโซล และคนเกาหลีทั่วประเทศด้วย รวมทั้งยังได้รับความชื่นชมในระดับสากล ที่สามารถเปลี่ยนป่าคอนกรีตให้เป็นพื้นที่สีเขียวได้สำเร็จ

ในเดือนตุลาคม 2550 นายลี เมียงบัค ได้รับเลือกให้เป็น ***"ฮีโร่แห่งสิ่งแวดล้อม"*** จากนิตยสาร ไทมส์ พร้อมกับนายอัล กอร์ อดีตรองประธานาธิบดีของสหรัฐฯ จากผลงานเปลี่ยนแม่น้ำที่ไหลผ่านกรุงโซล ที่สกปรก ให้กลายเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ ที่สะอาดทันสมัยปลูกป่าในกรุงโซล ด้วยต้นไม้กว่า 4 แสนต้น และมีสัตว์กว่า 100 ชนิด อาศัยอยู่

ชัยชนะของนายลี ส่วนหนึ่งมาจาก การนำเสนอนโยบายด้านเศรษฐกิจ ที่มีชื่อว่า แผนโคเรีย 747

สู่จุดหมายสำคัญในชีวิต ผู้นำสูงสุดในแดนโสมขาว

ภายหลังการสร้างชื่อในตำแหน่งนายกเทศมนตรีกรุงโซลแล้ว นายลี เมียงบัค ได้ประกาศลงสมัครรับเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเกาหลีใต้เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2550 ในนามของพรรค แกรนด์ เนชั่นแนล ปาร์ตี้ (Grand National Party)

ก่อนถึงวันหย่อนบัตรลงคะแนน 3 วัน คู่แข่งทางการเมืองได้นำคลิปวิดีโอเมื่อปี 2543 ออกเผยแพร่ เปิดโปงเรื่องเก่าที่นายลี เมียงบัค ถูกกล่าวหาว่า พัวพันการปั่นหุ้นในปี 2544 ซึ่งเรื่องนี้สำนักงานอัยการเคยสอบสวน และได้ข้อสรุปไปแล้วว่านายลี เมียงบัค ไม่เกี่ยวข้อง

การนำคลิปวิดีโอนี้ออกมาแฉ มีผลต่อการ

เลือกตั้งมาก เพราะทำให้กลุ่มผู้สนับสนุนนายลี เมียงบัค รวมตัวกันแข็งแกร่งมากขึ้น ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามบางกลุ่มขอสละสิทธิ์ เพราะไม่ชอบกลวิธีสาดโคลนใส่ร้ายคู่แข่ง ซึ่งทำให้นายลี เมียงบัค ชนะการเลือกตั้งในเดือนตุลาคม 2550 ด้วยคะแนนเสียงร้อยละ 48.7 จากคะแนนเสียง ทิ้งห่างคู่แข่งที่ได้อันดับ 2 คือ นายชุง ดอง - ยัง ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลของพรรคสหประชาธิปไตยใหม่ ซึ่งได้เสียงสนับสนุนเพียงร้อยละ 26.2 เป็นชัยชนะที่ทิ้งห่างกันมากที่สุด นับตั้งแต่มีการเลือกตั้งประธานาธิบดี ทำให้นายลี เมียงบัค เป็นผู้บริหารธุรกิจเอกชนคนแรก ที่ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำประเทศ

ชัยชนะของนายลี เมียงบัค ส่วนหนึ่งมาจากการนำเสนอนโยบายด้านเศรษฐกิจ ที่มีชื่อว่า ***"แผนโคเรีย 747"*** ซึ่งเขาประกาศเป็นสัญญาประชาคมในช่วงการรณรงค์หาเสียงว่า หากได้รับการเลือกตั้งจะดำเนินการตามแผนนี้

ตามแผน ***"โคเรีย 747"*** เลข 7 ตัวแรก หมายถึง เป้าหมายที่จะทำให้เศรษฐกิจของเกาหลีใต้เติบโตในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7 (ช่วงของรัฐบาลก่อนหน้านั้น มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 4) เลข 4 คือ การเพิ่มรายได้ของประชาชนต่อหัวต่อปีขึ้นเป็น 2 เท่าในอัตรา 40,000 เหรียญสหรัฐฯ (อัตราของปี 2549 อยู่ที่ 20,400 เหรียญสหรัฐฯ) และเลข 7 ตัวหลังคือแผนการที่จะทำให้เกาหลีใต้กลายเป็นประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่อันดับ 7 ของโลก

นายลี เมียงบัค ยังหาเสียงว่าจะส่งเสริมการลงทุน ด้วยการลดกฎระเบียบยุ่งยากทางราชการ และการปรับภาษีต่างๆ ให้เหมาะสม รวมทั้งจะใช้งบประมาณ 14 ล้านล้านวอน หรือ

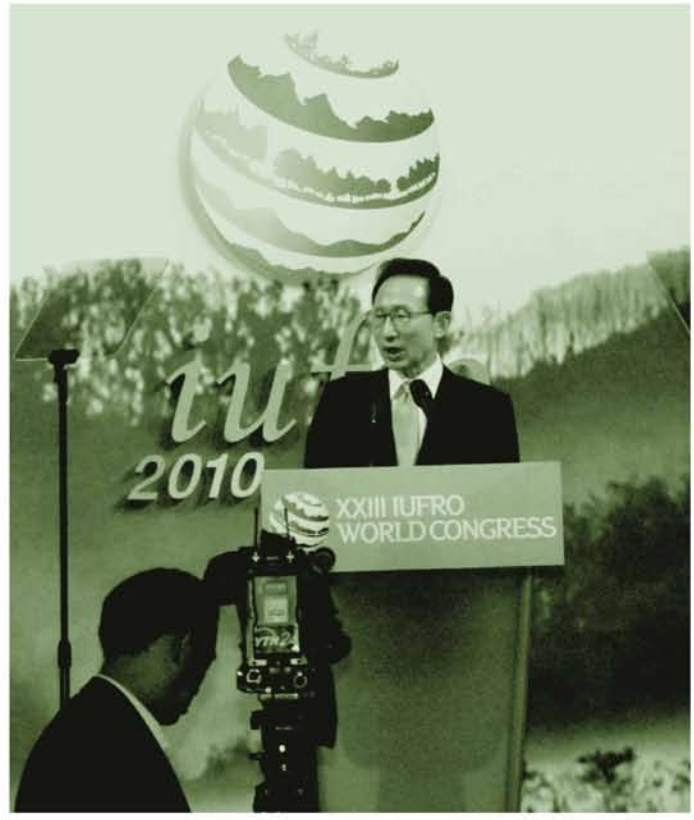

ประมาณ 5 แสนล้านบาท ทำโครงการเมกะโปรเจกต์ ขุดคลองข้ามประเทศ เพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านการคมนาคมขนส่ง

เบื้องหลังความสำเร็จของนายลี เมียงบัค มีหลายปัจจัยด้วยกัน ส่วนใหญ่คือ เรื่องเศรษฐกิจ ที่สามารถเป็นผู้นำพลิกฟื้นเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด โดยอาศัยประสบการณ์จากการเป็นนักธุรกิจมาก่อน รวมทั้งการเป็นผู้นำที่ปฏิบัติตัวแบบง่ายๆ เข้าถึงประชาชนทั่วไป

จากผลงานที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นการสร้างภูมิทัศน์ที่ดีให้กับกรุงโซลในนาม ***"โครงการชองเกชอน"*** รวมทั้ง ผลงานการพลิกฟื้นเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ให้กลับมาโดดเด่นในเวทีเศรษฐกิจโลก จึงไม่น่าแปลกใจที่ นายลี เมียงบัค จะเป็นผู้นำที่เป็นขวัญใจของชาวเกาหลีใต้ในปัจจุบัน จนกระทั่งจะหมดวาระที่จะถึงนี้ ซึ่งถือว่าเป็นการบ้านที่ท้าทายของว่าที่ประธานาธิบดีหญิงคนใหม่ของเกาหลีใต้ด้วยว่า จะทำผลงานได้เทียบเท่าอดีตประธานาธิบดีเกาหลีใต้ นายลี เมียงบัค ได้หรือไม่

รู้จักกับ “โครงการชองเกชอน”

คลองชองเกชอน (Cheonggyecheon) ถูกขุดขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อราว 600 ปีก่อนในสมัยของกษัตริย์ YEONGJO กษัตริย์องค์ที่ 21 แห่งราชวงศ์โชซอน พระองค์ได้มีรับสั่งให้ดำเนินการขุดคลองชองเกชอน ซึ่งถือได้ว่าเป็นงานใหญ่ใช้คนงานประมาณ 200,000 คน เพื่อปรับพื้นที่ให้กระแสน้ำไหลเป็นทางตรง ภายหลังสงครามเกาหลี พื้นที่ริมคลองได้กลายสภาพไปเป็นชุมชนแออัด น้ำเน่าเสีย สิ่งแวดล้อมโดนทำลาย

ภาพในอดีตของ
แหล่งที่อยู่อาศัยริมคลองชองเกชอน

ในช่วงทศวรรษ 1960 และ 70 มีความพยายามที่จะเวนคืนพื้นที่สลัมและปรับปรุงสุขอนามัย จึงได้ปิดคลองตั้งแต่สะพานควางเกียวไปถึงสะพานโอกันชูเกียว ในทงแดมุน หลังจากนั้น ได้มีการสร้างทางด่วนยกระดับขึ้นเหนือถนนที่เกิดจากการปิดคลอง เพื่อลดความแออัดของการจราจร ผลที่ตามมาคือ มีสิ่งก่อสร้างสมัยใหม่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางธุรกิจเกิดขึ้นมากมาย

ช่วงทศวรรษ 1980 และ 90 พื้นที่แถบนี้ยังคงเจริญอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็นศูนย์การค้ากรุงโซล จนเวลาผ่านไปโครงสร้างถนนก็ผุพัง เนื่องจากฝุ่นละอองและควันพิษ กลายเป็นปัญหาความปลอดภัยของสาธารณะ

ในปี 2548 นายกเทศมนตรีกรุงโซลในขณะนั้น คือ นายลี เมียงบัค ได้มีนโยบายที่จะพัฒนาให้กรุงโซลกลายเป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยสำหรับศตวรรษที่ 21 จึงได้เกิดโครงการฟื้นฟูคลองชองเกชอน ทำให้คลองสะอาด น้ำสีฟ้าใส ปรับปรุงพื้นที่สองฝั่งคลองให้สวยงาม ร่มรื่น เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของชาวเมือง ทำให้กรุงโซล กลายเป็นเมืองที่มีความสมดุลระหว่างธรรมชาติ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์

ปัจจุบัน บริเวณคลองชองเกชอนเป็นหนึ่งในเป้าหมายการแวะชม ของนักท่องเที่ยวทั้งจากต่างประเทศ และชาวเกาหลีเอง รวมทั้งยังใช้เป็นสถานที่จัดงานใหญ่ ตลอดสองฝั่งคลองซึ่งมีความยาว 2.9 กิโลเมตร เรียงรายไปด้วยร้านค้า มีการประดับไฟ ตกแต่งไฟตลอดทาง ในแต่ละช่วงของคลอง มีการออกแบบบรรยากาศ ที่แตกต่างกันถึง 22 แบบ

สุนันทา อักขระกิจ

ศูนย์ต้นคิด ต่อยอดธุรกิจสิ่งทอไทย

ปัจจุบันการส่งออกสิ่งทอของไทย ได้รับผลกระทบอย่างมากจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว โดยเฉพาะเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาและยุโรป การส่งออกสิ่งทอในช่วง 8 เดือน (มกราคม – สิงหาคม 2555) ที่ผ่านมา ติดลบร้อยละ 11.02 และเฉพาะเดือนสิงหาคมติดลบถึงร้อยละ 11.8 จากตัวเลขดังกล่าวทำให้หลายฝ่ายตระหนักถึง ภาวการณ์แข่งขันของสิ่งทอไทยในอนาคต จึงเกิดแนวคิดการจัดตั้งศูนย์ต้นคิดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ และเครื่องแต่งกายของไทยให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ศูนย์ต้นคิด
ช่วยต่อยอดธุรกิจสิ่งทอ
เป็นแหล่งเรียนรู้
เพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์
และธุรกิจ

กำเนิดศูนย์ต้นคิด

สำหรับแนวคิดในการจัดตั้ง **"ศูนย์ต้นคิด กลุ่มผลิตภัณฑ์ และเครื่องแต่งกาย"** นั้น เกิดขึ้นภายใต้ความร่วมมือของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) หรือ OKMD สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย หรือ TGMA และมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย หรือ SHARE

นายยุทธนา ศิลป์สรรค์วิชช์ กรรมการและเลขาธิการมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ต้นคิด

ศูนย์ต้นคิดไม่ได้ตั้งขึ้นเพื่อช่วยผลักดันการส่งออก แต่ถือเป็นการวางรากฐาน และต่อยอดธุรกิจสิ่งทอ ซึ่งจะเป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์และธุรกิจ ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษา และสนับสนุนการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์แก่ผู้ประกอบการและผู้ผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยการใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ในกระบวนการผลิต และออกแบบผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ร่วมกับผู้ประกอบการ ทำให้ลดต้นทุนการออกแบบ การขึ้นต้นแบบ ลดเวลา และต้นทุนการผลิตต่อหน่วยให้แก่ผู้ประกอบการ ทำให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์ได้ด้วยตนเอง ผ่านการสนับสนุนของเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง มีแหล่งข้อมูลเชิงลึก และเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยสำหรับการพัฒนาต้นแบบ เปิดช่องทางให้สามารถเข้าถึงเครือข่ายธุรกิจขนาดใหญ่ เข้าถึงบริการของหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้องจนสามารถแข่งขันทางธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

นายยุทธนา ศิลป์สรรค์วิชช์ กรรมการและเลขาธิการมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ต้นคิด กล่าวว่าศูนย์ต้นคิดเปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2555

โดยศูนย์ต้นคิด เป็นศูนย์ที่อยู่ภายใต้การดำเนินงานของมูลนิธิฯ แต่แยกเฉพาะส่วนการบริหารจัดการออกจากมูลนิธิฯ การจัดตั้งศูนย์ต้นคิดขึ้น เนื่องจากมองว่าในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของไทยในอนาคตนั้น จะทำอย่างไรให้อุตสาหกรรมดังกล่าวเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น ซึ่งในส่วนนี้มีองค์ประกอบสำคัญหลายประการดังนี้

ประการแรก เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยให้ความสำคัญกับการลดต้นทุนในด้านต่างๆ ซึ่งปัจจุบันโรงงานสิ่งทอกำลังประสบปัญหาเรื่องการไม่สามารถลดต้นทุนได้ทันกับความเร็วในการขึ้นอัตราค่าจ้าง ดังนั้นแนวทางที่มักนำมาใช้คือ การออกไปตั้งโรงงานในประเทศที่มีอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำ

ประการที่สอง การสร้างความสามารถผ่านทางการแข่งขันด้านมูลค่าเพิ่มของสินค้า ซึ่งข้อนี้ตรงกับวัตถุประสงค์ของศูนย์ต้นคิดมากที่สุด ที่ต้องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวสินค้าและบริการที่มีอยู่

ประการที่สาม เป็นเรื่องเกี่ยวกับการรู้จักใช้สิทธิประโยชน์ของประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับตลาดยุโรป โดยเฉพาะ ลาว พม่า กัมพูชา ซึ่งทั้ง 3 ประเทศนี้สามารถส่งสินค้าไปยุโรปโดยไม่ต้องเสียอากรขาเข้า ขณะที่ประเทศไทยหากส่งไปยุโรปจะต้องเสียอากรขาเข้าในอัตราร้อยละ 12 - 13 ส่วนสหรัฐฯ ร้อยละ 20 - 30

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นเรื่องหลักที่อุตสาหกรรมจะแข่งขันได้ แต่คำว่าอุตสาหกรรมไม่ได้หมายถึงเครื่องนุ่งห่มอย่างเดียวเท่านั้น ยังรวมถึงอุตสาหกรรมที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น เครื่องหนัง รองเท้า กระเป๋า กล่าวโดยรวมคือ เครื่องแต่งตัวทั้งหมด ซึ่งสามารถเข้ามาพัฒนาที่ศูนย์ต้นคิดได้

เรื่องหลักๆ ที่ศูนย์ต้นคิด

จะพัฒนาผู้ประกอบการคือ
การสร้างกระบวนการ
ความรู้ที่ถูกต้อง
การพัฒนาสินค้าออกสู่ตลาด
ผ่านทางการออกแบบ
การเลือกใช้วัตถุดิบ
และการเลือกสรรเทรนด์ให้เหมาะสม

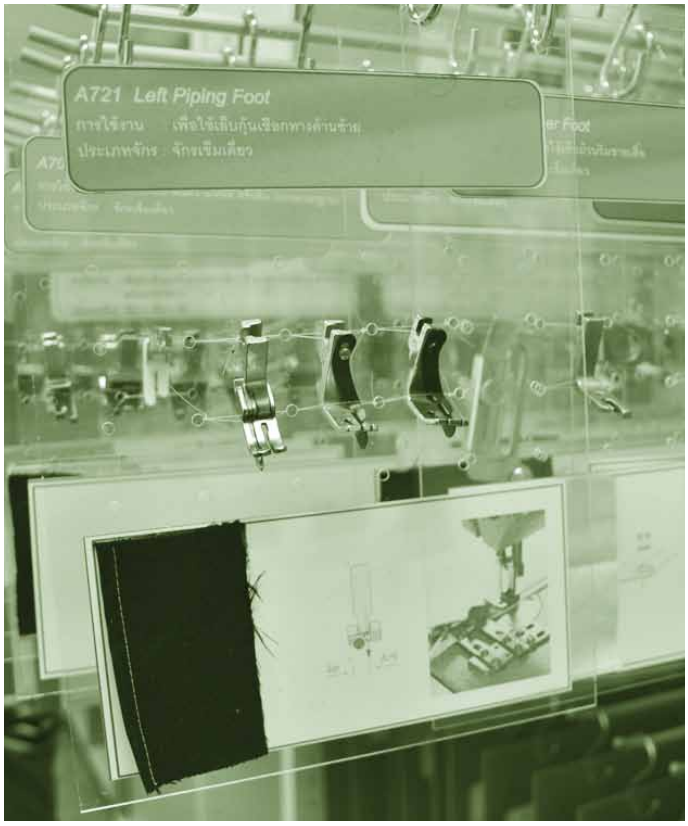

เน้นสร้างกระบวนการความรู้ที่ถูกต้อง

สำหรับเรื่องหลักๆ ที่ศูนย์ต้นคิด จะพัฒนาผู้ประกอบการคือ การสร้างกระบวนการความรู้ที่ถูกต้อง การพัฒนาสินค้าออกสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาสินค้าผ่านทางการออกแบบ การเลือกใช้วัตถุดิบ การเลือกสรรเทรนด์ให้เหมาะสมกับปัจจุบัน การใช้สี การสร้างฟังก์ชั่น ซึ่งศูนย์ต้นคิดจะนำกระบวนการทั้งหมดในเชิงวิทยาศาสตร์มาสอนผู้ประกอบการให้รู้จักการสร้างสินค้าที่ถูกต้อง เพื่อให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

โดยกระบวนการทั้งหมดเริ่มจากการสำรวจข้อมูล ต่อมาเป็นการสำรวจตลาด ความต้องการของลูกค้า จากนั้นก็พัฒนาอย่างต่อเนื่องไปจนถึงการที่เราสามารถจะทำการทดลองตลาด และสามารถสร้างเครือข่ายซึ่งกันและกันได้ การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้อุตสาหกรรมมีความแข็งแรง และแข่งขันได้ สินค้ามีคุณภาพดีขึ้น ในที่สุดก็สามารถเป็นผู้นำในภูมิภาคนี้ได้ทุกประเทศ โดยเฉพาะเมื่อ AEC เปิด ความต้องการสินค้าจากเมืองไทยจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากความแตกต่างมีคุณภาพดี มีการเลือกใช้วัตถุดิบที่เหมาะสมและหลากหลาย

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจทางด้านสิ่งทอส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจในประเภท SMEs ซึ่งกลุ่มนี้ยังต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจอีกหลายเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่จะทำอย่างไรให้สินค้าที่มีความแตกต่างจากรายอื่นๆ เพื่อจะเพิ่มมูลค่าให้สินค้า จำเป็นต้องหาจุดเด่นของสินค้าที่ผลิต รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะต้องเผยแพร่ให้ SMEs ได้รับทราบ เพื่อสร้างความเข้าใจต่อสินค้าที่ผลิตอยู่ว่าควรผลิตแบบใด ถึงจะสามารถจำหน่ายได้ทั้งในและต่างประเทศ

ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการในระดับ OTOP วิสาหกิจชุมชน ทั้งรายเล็กรายใหญ่ที่อยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ทั้งส่งออกและยังไม่เคยส่งออก สามารถเข้ามาทดลองใช้บริการที่ศูนย์ต้นคิด เพื่อจะได้ทราบถึงความต่างจากความรู้ที่ท่านมีอยู่ว่าแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งเรื่องต่างๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ศูนย์ต้นคิด ต้องการให้ผู้ประกอบการได้รับทราบและได้มีโอกาสมาทดลองใช้บริการ

นอกจากศูนย์จะเปิดรับผู้ประกอบการแล้ว ยังมีการเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาด้วย โดยการเปิดโอกาสให้ครู อาจารย์ มาอบรมร่วมกันศูนย์ต้นคิด เปิดให้บริการในวันจันทร์ - เสาร์ ตั้งแต่เวลา 10.00 - 17.30 น.

บุคลากรของศูนย์ฯ

สำหรับบุคลากรของศูนย์ฯ นั้น แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มแรก เป็นผู้บริหารของศูนย์ฯ ส่วนหนึ่งมาจากภาคผู้ประกอบการ อีกส่วนหนึ่งมาจาก OKMD นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่จากภาครัฐที่มาเป็นคณะกรรมการ (บอร์ด) เพื่อร่วมกันพิจารณาเรื่องราวต่างๆ

กลุ่มที่สอง เป็นเจ้าหน้าที่ประจำ โดยจะอยู่ในการดูแลของมูลนิธิฯ มีเจ้าหน้าที่ประจำ 6 คน ซึ่งดูแลงานทั้งทางด้านการบริหาร เป็นที่ปรึกษา และเป็นผู้เชี่ยวชาญอีกด้วย

กลุ่มที่สาม เป็นเครือข่ายที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจากบุคคลภายนอก ปัจจุบันมีประมาณ 20 คน ซึ่งยังไม่เพียงพอ จะต้องเพิ่มผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกระบวนการผลิตให้มากขึ้น เพื่อรองรับการเติบโตในอนาคต เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมีความเชี่ยวชาญต่างกันในแต่ละกระบวนการผลิต

ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการไทย

จะได้รับคือ สามารถแข่งขันกับประเทศในอาเซียนได้ โดยไทยเป็นแหล่งผลิตสินค้าที่มีคุณภาพดี และมีรูปแบบที่ทันสมัย

ประโยชน์ของผู้ประกอบการ

สำหรับประโยชน์ที่ศูนย์ต้นคิด คิดว่าผู้ประกอบการไทยจะได้รับคือ สามารถแข่งขันกับประเทศในอาเซียนได้นั้น นอกจากรูปแบบและการพัฒนาแล้ว ไทยยังเป็นแหล่งผลิตสินค้าที่มีคุณภาพดีกว่าประเทศเพื่อนบ้าน และมีรูปแบบที่ทันสมัยกว่า ทั้งนี้หากเปรียบเทียบกับอินโดนีเซีย จะพบว่าอินโดนีเซียไม่เน้นเรื่องคุณภาพและแฟชั่น แต่เน้นเรื่องการส่งออกเป็นหลัก หากมองในแง่อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยนับเป็นหนึ่งในอาเซียนเช่นกัน

หากเปรียบเทียบกับญี่ปุ่น ฮ่องกง เซี่ยงไฮ้ และเกาหลีใต้ ทุกประเทศมีศูนย์ฯ ที่ใกล้เคียงกับศูนย์ต้นคิดเช่นกัน โดยเปิดเป็นศูนย์พัฒนาแฟชั่น เกาหลีใต้เปิดดำเนินการมาประมาณ 5 – 6 ปี เซี่ยงไฮ้ประมาณ 2 – 3 ปี ฮ่องกงประมาณ 10 ปี โตเกียวประมาณ 20 ปี อย่างไรก็ตามแม้ว่าไทยจะเริ่มต้นเปิดศูนย์ต้นคิดก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ช้ากว่าประเทศดังกล่าวข้างต้นแต่อย่างใด และศูนย์ต้นคิดมั่นใจว่าจะสามารถพัฒนาไปถึงจุดนั้นได้ในอนาคตอันใกล้นี้

ประเทศที่กล่าวมาข้างต้นทุกรัฐบาลของประเทศนั้น ได้จัดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกาหลีใต้ รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณมากกว่า 1,000 ล้านบาท เซี่ยงไฮ้มากกว่า 2,000 ล้านบาท และโตเกียวกว่า 100 ล้านบาท ทั้งนี้ด้วยขนาดของตลาดและความชำนาญ ซึ่งไม่ได้ผลิตที่ประเทศของตนเอง แต่ส่งไปผลิตที่ประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตในประเทศจีน โดยแตกต่างจากประเทศไทยที่สร้างและพัฒนาจากสิ่งที่มี จึงทำให้การเติบโตทำได้ง่ายกว่า หากเร่งพัฒนาอย่างรวดเร็วก็อาจจะตามทันทั้งเกาหลีใต้ ไต้หวัน โตเกียว และเซี่ยงไฮ้

ผู้ประกอบการที่มีผลงานโดดเด่น

สามารถผลิตเพื่อจำหน่ายได้จริงจำนวน 2 รายคือ ผู้ประกอบการซึ่งผลิตสินค้าเกี่ยวกับมวยไทย และผู้ผลิตกระเป๋าใส่ไอแพด

ก่อนเปิดมี 51 บริษัทร่วมพัฒนา

ทั้งนี้ก่อนที่ศูนย์ต้นคิด จะเปิดอย่างเป็นทางการนั้น เมื่อเดือนพฤษภาคม 2555 ได้มีผู้ประกอบการมาเข้ารับการอบรมกับศูนย์ต้นคิดแล้วจำนวน 51 บริษัท โดยครึ่งหนึ่งเป็นผู้ประกอบการ OTOP และวิสาหกิจชุมชน ส่วนที่เหลือเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ ซึ่งทั้ง 51 บริษัท สิ้นสุดโครงการในเดือนพฤศจิกายน 2555 ทั้งนี้บริษัทที่เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ต่างรู้สึกพอใจที่ได้มีการพัฒนาสินค้าใหม่ บางบริษัทมีรูปแบบสินค้าที่หลากหลายมากขึ้น มีการออกสายการผลิตใหม่ ปรับเปลี่ยนวิธีการทำตลาดใหม่ จากสินค้าที่ผลิตออกมาหลังจากเข้ารับการอบรมจากศูนย์ต้นคิดแล้ว และสามารถทำยอดขายได้มากขึ้น

สำหรับการอบรมในครั้งนี้มีผู้ประกอบการที่มีผลงานโดดเด่นสามารถผลิตเพื่อจำหน่ายได้จริงจำนวน 2 รายคือ ผู้ประกอบการซึ่งผลิตสินค้าที่เกี่ยวกับมวยไทย และผู้ผลิตกระเป๋าใส่ไอแพด

อย่างไรก็ตาม หากศูนย์ต้นคิดเกิดขึ้นเมื่อ 4 - 5 ปีที่แล้ว อุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยจะแข็งแรงมากกว่าทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นนับจากนี้เป็นต้นไปจะต้องเร่งพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

เปิดบริการ 4 โซน

ศูนย์ต้นคิด เปิดให้บริการทั้งหมด 4 โซน ประกอบด้วย

โซนที่ 1 Fashion Resources เป็นห้องสมุดองค์ความรู้ทางด้านแฟชั่น ซึ่งให้บริการแหล่งข้อมูลแฟชั่น ทั้งในรูปของหนังสือ วัตถุดิบ และเว็บไซต์เทรนด์ มีที่สำหรับใช้เป็นพื้นที่ Workshop กลุ่มย่อยได้อีกด้วย

โซนที่ 2 Design & Product Engineering เป็นห้องปฏิบัติการแพทเทิร์น ให้การบริการในการสอนสร้างแพทเทิร์นทั้งระบบมือและเครื่องด้วย Software Design and 3D Fitting พร้อมเครื่องตัดแพทเทิร์นอัตโนมัติ บริการแนะนำการเย็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ ด้วยเครื่องจักรระบบยืนเย็บ มีการจัดทำคู่มือการทำตัวอย่างต้นแบบ คู่มือการใช้อุปกรณ์ช่วยเย็บ ให้คำแนะนำการวิเคราะห์ขั้นตอนการเย็บ การฝึกเย็บด้วยระบบ AAMT

โซนที่ 3 Testing Lab เป็นห้องปฏิบัติการทดสอบผลิตภัณฑ์พื้นฐาน ให้บริการสอนแนะนำการทดสอบและวัดผลผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง

โซนที่ 4 Fashion Studio เป็นห้องปฏิบัติการจัดแสดงนำเสนอสินค้าและถ่ายภาพแฟชั่น ให้บริการสอนการฝึกปฏิบัติเรื่อง Visual Merchandising and Collection Analysis และการถ่ายภาพแฟชั่นในการนำเสนอผลิตภัณฑ์

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่า **"ศูนย์ต้นคิด กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกาย"** เป็นศูนย์ฯ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าใจการออกแบบตลอดกระบวนการ ทำให้ผู้ประกอบการได้รับความรู้ความเข้าใจถึงแนวคิดเชิงลึก สามารถนำความรู้ไปขยายผลสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์และสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง พร้อมเปิดรับผู้ประกอบการเข้าร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ก้าวสู่ตลาดการแข่งขันในระดับสากล

ทั้งนี้ Tom Peters, Guru of rethinking ได้กล่าวไว้ว่า **"อย่าได้คาดหวังความสำเร็จ จากการขายสินค้าของท่าน ท่านควรคาดหวังคุณค่าของสินค้าท่าน ที่ท่านได้มอบให้แก่ลูกค้า และความสำเร็จจะเกิดขึ้นเอง"**

โซนที่ 1 Fashion Resources
เป็นห้องสมุดองค์ความรู้ทางด้านแฟชั่น

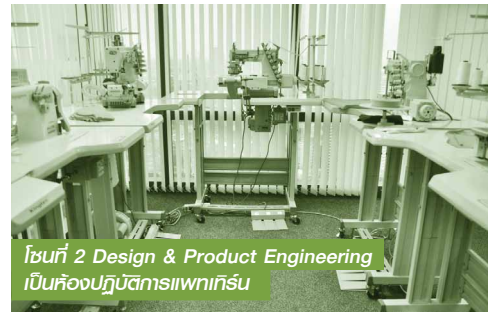

โซนที่ 2 Design & Product Engineering
เป็นห้องปฏิบัติการแพทเทิร์น

โซนที่ 3 Testing Lab
เป็นห้องปฏิบัติการทดสอบผลิตภัณฑ์พื้นฐาน

โซนที่ 4 Fashion Studio
เป็นห้องปฏิบัติการจัดแสดงนำเสนอสินค้าและถ่ายภาพแฟชั่น

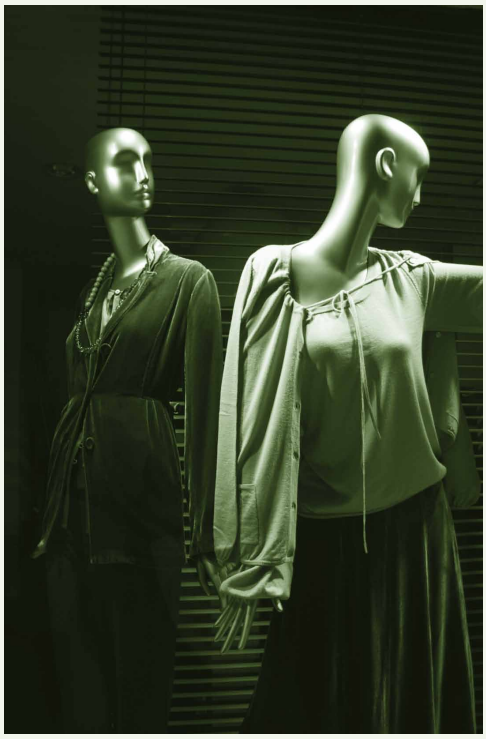

ทำไมถึงเป็นศูนย์ต้นคิด
(กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกาย)

หลักการและเหตุผล

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (OKMD) และมูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย (SHARE) ตระหนักถึงความสำคัญของการมีแหล่งเรียนรู้ที่ผู้ประกอบการสามารถขึ้นต้นแบบผลิตภัณฑ์ และช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าใจการออกแบบตลอดกระบวนการ ภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญรอบด้าน มีข้อมูลวัตถุดิบและวัสดุประกอบครบถ้วนจะทำให้ผู้ประกอบการได้รับความรู้ความเข้าใจถึงแนวคิดเชิงลึก สามารถนำความรู้ไปขยายผล สร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง จึงได้จัดตั้ง “ศูนย์เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์” เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้เฉพาะทาง ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์แก่ผู้ประกอบการและผู้ผลิต เป็นการลดความสูญเสียจากการผลิตที่ไม่เหมาะสม มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาด ส่งเสริมความรู้ความสามารถในการออกแบบ สร้างความสามารถในการทำธุรกิจของผู้ประกอบการอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

ประการแรก เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์หรือบริการให้แก่ผู้ประกอบการ/ผู้ผลิต โดยการใช้ความรู้ความคิดสร้างสรรค์ในกระบวนการผลิตและออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการ

ประการที่สอง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ร่วมกับผู้ประกอบการ ทำให้ลดต้นทุนการออกแบบการขึ้นต้นแบบ ลดเวลาและต้นทุนการผลิตต่อหน่วยให้แก่ผู้ประกอบการ

ประการที่สาม เพื่อให้มีต้นแบบ **“ศูนย์เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์”** เป็นแนวทางในการขยายผลแหล่งเรียนรู้เฉพาะทาง สำหรับผู้ประกอบการสินค้า OTOP หรือผู้ประกอบการรายย่อย

ประการที่สี่ เพื่อสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญของผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทที่สามารถร่วมกันพัฒนาผู้ประกอบการได้อย่างประหยัด

ประการที่ห้า เพื่อรวบรวมองค์ความรู้และเผยแพร่ด้านการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการผู้ผลิตได้นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์

ศูนย์ต้นคิด มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ ช่วยลดต้นทุนการออกแบบ การขึ้นต้นแบบ ลดเวลาและต้นทุนการผลิตให้กับกลุ่มเป้าหมายผู้ได้รับประโยชน์ ได้แก่ ผู้ประกอบการ/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ OTOP วิสาหกิจชุมชน SMEs ผู้ประกอบการรายย่อย และบุคคลทั่วไป ที่ดำเนินธุรกิจในกลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกาย เข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษา (Coaching) ของทีมผู้เชี่ยวชาญและสนับสนุนการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ร่วมกันภายใต้การบริหารจัดการของ “ศูนย์เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์” ที่ตั้งขึ้น

ผลที่คาดหวัง

ประการแรก “ศูนย์เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์” มีรูปแบบและกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพสามารถสนับสนุนทั้งในด้านความรู้และผู้รู้ให้กับผู้ประกอบการ/ผู้ผลิต ได้ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้และสร้างสรรค์ความคิด ต่อยอดผลิตภัณฑ์เพิ่มคุณค่าและมูลค่าเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

ประการที่สอง ผู้ประกอบการและผู้ผลิตได้เข้าร่วมกระบวนการเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยมีผู้รู้ให้คำปรึกษาและเชื่อมโยงการมีส่วนร่วมในการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์ ช่วยลดต้นทุนและเวลาในการขึ้นต้นแบบ และได้ต้นแบบผลิตภัณฑ์ที่จะนำไปสู่กระบวนการผลิตและจำหน่ายได้ตรงตามเป้าประสงค์ของตลาดสินค้ากลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกาย

ประการที่สาม มีนักจัดการความรู้เป็นกลไกเชื่อมโยงแหล่งความรู้และขับเคลื่อน “ศูนย์เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์” ให้สามารถดำเนินงานเป็นแหล่งเรียนรู้เฉพาะทางสำหรับผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สี่ มีการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ เสริมสร้างแนวคิดและเปิดโอกาสให้กับผู้ประกอบการ/ผู้ผลิต ได้เข้าถึงแหล่งความรู้ สร้างแรงบันดาลใจในการคิดค้น สร้างนวัตกรรม นำไปสู่การเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์

ศิรพันธ์ ยงวัฒนานันท์

ภาพรวม
การส่งเสริมการลงทุน ปี 2555

มูลค่าขอรับส่งเสริมการลงทุน 1.48 ล้านล้านบาท สูงที่สุดนับตั้งแต่ก่อตั้งบีโอไอในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา จำนวนโครงการที่ยื่นขอรับส่งเสริมฯ ในแต่ละปี มีจำนวนไม่ต่างกันมากนักประมาณ 1,200 – 1,500 โครงการ และเริ่มขยายตัวถึงจำนวน 2,000 โครงการในปี 2554 – 2555 ขณะที่มูลค่าเงินลงทุนของโครงการที่ยื่นขอรับส่งเสริมฯ ในบางปีแตกต่างกันค่อนข้างมากถึงระดับแสนล้านบาท เพราะบางปีมีโครงการลงทุนขนาดใหญ่ระดับหมื่นล้านบาทยื่นขอรับส่งเสริมฯ เข้ามาหลายโครงการ

การขอรับส่งเสริมฯ ในปีที่ผ่านมา 2555 ถือเป็นประวัติศาสตร์หน้าใหม่ในการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย เพราะมีมูลค่าเงินลงทุนสูงถึง 1,479,000 ล้านบาท ซึ่งก่อนที่จะมาถึงวันนี้เคยมีรัฐมนตรีนักการเมืองหลายท่าน ที่กำกับดูแลกระทรวงอุตสาหกรรมและบีโอไอ ประกาศเจตนารมณ์ว่าจะสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในประเทศไทยให้มีมูลค่าเงินลงทุนทะลุ 1 ล้านล้านบาท และวันนั้นก็ได้เกิดขึ้นจริงแล้วในปีที่ผ่านมา

ปี	จำนวนโครงการ	มูลค่าเงินลงทุน (ล้านบาท)
2545	840	264,500
2546	1,029	319,000
2547	1,268	656,100
2548	1,358	704,500
2549	1,357	514,300
2550	1,318	655,800
2551	1,262	446,300
2552	1,573	723,400
2553	1,591	447,400
2554	2,112	672,800
2555	2,584	1,480,000

ที่สุดหรือท้ายที่สุดในรอบ 46 ปี

ปัจจัยที่ทำให้มูลค่าเงินลงทุนของโครงการที่ยื่นขอรับส่งเสริมฯ สูงขนาดนี้ มิใช่เป็นเพราะการฟื้นฟูการลงทุนของโครงการที่ถูกน้ำท่วมในปี 2554 อย่างที่เข้าใจ เพราะมูลค่าเงินลงทุนของโครงการที่ฟื้นฟูจากน้ำท่วมมีประมาณ 200,000 ล้านบาท ซึ่งหากนำมูลค่า 1,480,000 ล้านบาท มาลบด้วยมูลค่าเงินลงทุนของโครงการฟื้นฟูจากน้ำท่วม ก็ยังเหลือมูลค่าถึง 1,280,000 ล้านบาท

ปัจจัยหลักที่ทำให้มูลค่าเงินลงทุนสูงนั้นเป็นเรื่องของระยะเวลาให้ส่งเสริมภายใต้มาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งขณะนั้นกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดมาตรการเมื่อ 31 ธันวาคม 2555 (การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมฯ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2555 มีมติขยายระยะเวลามาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนออกไปอีก 1 ปี ให้สิ้นสุด 31 ธันวาคม 2556) จึงส่งผลให้มีโครงการยื่นขอรับส่งเสริมฯ ภายใต้มาตรการนี้ โดยเฉพาะในเดือนธันวาคม 2555 เดือนเดียวมีการยื่นขอรับส่งเสริมฯ ถึง 649 โครงการ รวมมูลค่าเงินลงทุน 525,900 ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม บีโอไอกำลังอยู่ระหว่างการปรับปรุงยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนใหม่ ซึ่งจะมีการปรับเปลี่ยนเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และประเภทกิจการที่จะให้ส่งเสริมฯ เปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งแนวทางในเบื้องต้นอาจมีกิจการที่เข้าข่ายเลิกให้การส่งเสริมฯ ประมาณ 80 ประเภท รวมทั้งมีแนวทางในการให้สิทธิประโยชน์สูงสุดแก่กิจการที่ลงทุนเพิ่มด้านวิจัยพัฒนา หรือด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม ดังนั้น นักลงทุนที่ไม่แน่ใจว่าในปี 2556 นี้ จะยังสามารถยื่นขอส่งเสริมฯ ได้อีกหรือไม่ ก็เลยยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ในปีที่ผ่านมาด้วย จึงทำให้สถิติขอรับส่งเสริมฯ ในปีที่ผ่านมาสูงถึงหลักล้านล้านบาท

สถิติขอรับส่งเสริมฯ 1.48 ล้านล้านบาท สูงที่สุดในรอบ 46 ปี จะกลายเป็นสถิติสูงสุดครั้งสุดท้ายของบีโอไอหรือไม่ ภายในหนึ่งปีจะได้คำตอบ

เจาะลึกคำขอส่งเสริมฯ ในปี 2555

การขอรับการส่งเสริมฯ ใน ปี 2555 มีมูลค่าคำขอรวมทั้งสิ้นประมาณ 1,479,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ประมาณ 844,800 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 133 เมื่อพิจารณาจำนวนโครงการ พบว่าในปี 2555 มีจำนวนโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 30 โดยเพิ่มจาก 1,990 โครงการในปี 2554 เป็น 2,584 โครงการในปี 2555 ซึ่งการขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2555 ก่อให้เกิดการจ้างงานทั้งสิ้น 348,901 คน

เมื่อพิจารณาจำนวนคำขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2555 แบบรายเดือน พบว่า จำนวนคำขอในแต่ละเดือนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำนวนโครงการเฉลี่ยเดือนละ 215 โครงการ มีมูลค่าเงินลงทุนเฉลี่ยสูงถึง 123,000 ล้านบาท นอกจากนี้ยังพบว่าเดือนธันวาคมเป็นเดือนที่มียอดการขอส่งเสริมฯ สุทธิสูงที่สุด โดยมีมูลค่าการขอส่งเสริมฯ สุทธิประมาณ 540,700 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 37 ของมูลค่าการขอส่งเสริมฯ สุทธิตลอดทั้งปี โดยมีจำนวนโครงการขอรับการส่งเสริมฯ ในช่วงเดือนธันวาคมสูงถึง 651 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 25 ของจำนวนโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ตลอดปี 2555 ซึ่งการลงทุนในช่วงเดือนธันวาคมนั้น เป็นการลงทุนในโครงการผลิตไฟฟ้าจากลมและก๊าซธรรมชาติเป็นหลัก โดยมีมูลค่าการขอรับการส่งเสริมฯ ในเดือนธันวาคมประมาณ 240,360 ล้านบาท สาเหตุน่าจะเกิดจากการขอรับการส่งเสริมฯ ก่อนที่มาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและมาตรการด้านภาษีอากรเพื่อฟื้นฟูการลงทุนจากวิกฤติอุทกภัยจะสิ้นสุดลงในปี 2555

สำหรับโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2555 เป็นโครงการใหม่ยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ จำนวน 1,185 โครงการ หรือร้อยละ 46 ของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ทั้งหมด โดยมีมูลค่าการลงทุนประมาณ 580,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 40 ของมูลค่าการลงทุนรวมทั้งหมด

การลงทุนทดแทนความเสียหายจากวิกฤติอุทกภัย 2 แสนล้าน

การขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการด้านภาษีอากรเพื่อฟื้นฟูการลงทุนจากวิกฤติอุทกภัย พบว่ามีการขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการนี้ทั้งสิ้น 310 โครงการ มูลค่าเงินลงทุนประมาณ 204,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 14 ของเงินลงทุนรวมตลอดทั้งปี โดยแบ่งเป็นการขอรับการส่งเสริมฯ ตามประกาศ 1/2555 ซึ่งเป็นโครงการที่เสียหายจากน้ำท่วมและลงทุนเพิ่มเพื่อฟื้นฟูการลงทุนจากวิกฤติอุทกภัย จำนวน 259 โครงการ มูลค่าการลงทุนประมาณ 178,000 ล้านบาท ในขณะที่การขอรับการส่งเสริมฯ ตามประกาศ 2/2555 ซึ่งเป็นการลงทุนของโครงการลงทุนใหม่ หรือการขยายการลงทุนของโครงการเดิม ในนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดที่เคยถูกน้ำท่วม ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และปทุมธานี มีจำนวน 51 โครงการ มูลค่าการลงทุนประมาณ 26,000 ล้านบาท

นักลงทุนสนใจลงทุนในโครงการขนาดกลางและขนาดใหญ่และสนใจลงทุนในเขต 2

สำหรับการกระจายขนาดของโครงการที่มีการขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2555 นั้น โครงการที่มีขนาดการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 1,502 โครงการในปี 2554 เป็น 1,615 โครงการในปี 2555 โดยคิดเป็นมูลค่าเงินลงทุนประมาณ 99,900 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 6.8 ของเงินลงทุนทั้งหมด ซึ่งในส่วนนี้สะท้อนให้เห็นว่า กิจการในกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กที่ยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ขณะที่โครงการที่มีขนาดการลงทุนระหว่าง 200 ล้านบาท ถึงไม่เกิน 1,000 ล้านบาท มีจำนวน 692 โครงการ เพิ่มขึ้น 304 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุน 314,900 ล้านบาท หรือร้อยละ 21.3 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด

โครงการที่มีขนาดการลงทุนมากกว่า 1,000 ล้านบาทขึ้นไปนั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 277 โครงการ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2554 จำนวน 177 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุน 1,064,000 ล้านบาท หรือร้อยละ 48.2 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด

สัดส่วนการกระจายขนาดเงินลงทุนเปรียบเทียบ ปี 2554 และปี 2555

ขนาดเงินลงทุน	จำนวนโครงการ			เงินลงทุน (พันล้านบาท)		
	2554	2555	% เปลี่ยนแปลง	2554	2555	% เปลี่ยนแปลง
ขนาดไม่เกิน 20 ล้านบาท	580	494	-14.8	5.2	4.2	-19.2
ขนาดมากกว่า 20 - 200 ล้านบาท	922	1,121	21.6	71.8	95.7	33.3
ขนาดมากกว่า 200 - 500 ล้านบาท	265	460	73.6	89.8	156.2	73.9
ขนาดมากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท	123	232	88.6	90.3	158.7	75.7
ขนาดมากกว่า 1,000 ล้านบาท	100	277	177.0	377.0	1,064.3	182.2
รวม	**1,990**	**2,584**	**29.8**	**634.1**	**1,479.1**	**133.2**

ในปี 2555 การขอรับส่งเสริมฯ มีการกระจายตัวอยู่ในเขต 2 เป็นหลัก โดยมีการลงทุนทั้งสิ้น 1,242 โครงการ มูลค่าการลงทุนประมาณ 830,600 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 56.2 ของมูลค่าเงินลงทุนทั่วประเทศ การลงทุนในเขต 3 มีขนาดการลงทุนมากเป็นลำดับถัดมา โดยมีการลงทุนทั้งสิ้น 718 โครงการ มูลค่าการลงทุน 488,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 33 สำหรับการลงทุนในเขต 1 มีการขอรับส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น 616 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุนประมาณ 157,500 ล้านบาท หรือร้อยละ 10.6 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด

หมวดบริการและสาธารณูปโภคได้รับความสนใจสูงสุด

ประเภทกิจการที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนมากที่สุดในปี 2555 คือ ประเภทกิจการด้านบริการและสาธารณูปโภค คำขอรับส่งเสริมฯ

ในประเภทกิจการนี้มีทั้งสิ้น 791 โครงการ เงินลงทุนรวม 612,500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นประมาณ 1.7 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โครงการขนาดใหญ่ที่น่าสนใจ คือ โครงการการขนส่งทางอากาศ 32 โครงการ โดยแยกเป็นเครื่องบิน 78 ลำ และเฮลิคอปเตอร์ 1 ลำ ลงทุนรวมกว่า 131,000 ล้านบาท โครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม 47 โครงการ ลงทุนประมาณ 167,000 ล้านบาท และกิจการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ 32 โครงการลงทุนประมาณ 107,000 ล้านบาท

ประเภทกิจการด้านอุตสาหกรรมโลหะเครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง ได้รับความสนใจในการขอรับส่งเสริมฯ เป็นอันดับที่ 2 มีมูลค่าการขอรับส่งเสริมฯ รวมประมาณ 255,500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 97.3 เมื่อเทียบกับการลงทุนด้านนี้ ในปี 2554 โดยโครงการที่สำคัญ คือ กิจการผลิตยางรถยนต์ 7 โครงการ ลงทุนรวมกว่า 47,000 ล้านบาท โครงการผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคล มูลค่าเงินลงทุนประมาณ 32,500 ล้านบาท กิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ลงทุน 80,000 ล้านบาท กิจการผลิตเครื่องยนต์ ลงทุน 3,200 ล้านบาท กิจการผลิตเกียร์รถยนต์ และ CVT ลงทุนรวมกว่า 7,500 ล้านบาท กิจการผลิตยางรถแทรกเตอร์ ลงทุน 4,000 ล้านบาท กิจการผลิตท่อรวมไอเสียรถยนต์ ลงทุน 3,975 ล้านบาท กิจการผลิตโคมไฟรถยนต์ ลงทุน 2,540 ล้านบาท กิจการผลิตรถตู้ ลงทุน 1,750 ล้านบาท เป็นต้น

ประเภทกิจการที่ได้รับความสนใจลงทุนมากเป็นอันดับที่ 3 คือ กิจการเคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก โดยมีมูลค่าการขอรับส่งเสริมฯ 244,800 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2554 เกือบ 2.5 เท่า โครงการขนาดใหญ่ที่ขอรับการส่งเสริมฯ ในประเภทกิจการนี้ คือ กิจการผลิตปิโตรเคมีขนาดใหญ่ จำนวน 17 โครงการ เงินลงทุนรวมกว่า 144,000 ล้านบาท เป็นการผลิต Para - Xylene, Phenol, Bio Succinic acid, Propylene, Aromatic Naphtha, Ethylene Hydrogen gas และ Linear Alkylbenzene (LAB)

กิจการด้านอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าได้รับความสนใจจากนักลงทุนในอันดับที่ 4 มีมูลค่าการขอรับการส่งเสริมฯ ราว 167,600 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ราว 80,200 ล้านบาท โครงการสำคัญในกลุ่มกิจการนี้ คือ กิจการผลิตกล้องดิจิทอลและอุปกรณ์ เงินลงทุน 2 โครงการ ลงทุนรวม 28,000 ล้านบาท กิจการผลิต HDD 3 โครงการ ลงทุนรวม 15,000 ล้านบาท กิจการผลิต Flexible Printed Circuit ลงทุน 15,000 ล้านบาท กิจการผลิต Capacitor ลงทุนรวม 6,326 ล้านบาท กิจการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ ลงทุน 9,200 ล้านบาท กิจการผลิต PCBA เงินลงทุน 8,200 ล้าน กิจการผลิต LCD & LED TV เงินลงทุน 4,100 ล้านบาท เป็นต้น

กิจการในหมวดเกษตรกรรม และผลิตผลจากการเกษตรได้รับความสนใจจากนักลงทุนเป็นอันดับที่ 5 โดยมีมูลค่าขอรับการส่งเสริมฯ ประมาณ 94,800 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ร้อยละ 36.4 โครงการขนาดใหญ่ในหมวดกิจการนี้ คือ กิจการผลิต Bio Diesel และ Glycerin 2 โครงการ ลงทุน 3,170 ล้านบาท กิจการผลิตมันฝรั่งทอดกรอบ ลงทุน 2,387 ล้านบาท กิจการผลิตซุปไก่สกัด ลงทุน 2,385 ล้านบาท กิจการผลิต Pyrolysis Gas Oil ลงทุน 2,300 ล้านบาท กิจการผลิตนม UHT ลงทุน 2,100 ล้านบาท กิจการปลูกต้นยูคาลิปตัส 2 โครงการ ลงทุนรวมกว่า 1,033 ล้านบาท กิจการผลิตเครื่องดื่มจากผักและผลไม้ ลงทุน 1,875 ล้านบาท เป็นต้น

คำขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำแนกตามประเภทกิจการเปรียบเทียบ ปี 2554 และปี 2555

หมวดประเภทกิจการ	จำนวนโครงการ			เงินลงทุน (พันล้านบาท)		
	2554	2555	% เปลี่ยนแปลง	2554	2555	% เปลี่ยนแปลง
เกษตรกรรม และผลิตผลการเกษตร	361	331	-8.3	69.5	94.8	36.4
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	62	75	21.0	31.1	58.9	89.4
อุตสาหกรรมเบา	128	102	-20.3	15.4	45.0	192.2
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร อุปกรณ์ขนส่ง	505	611	21.0	129.5	255.5	97.3
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	276	347	25.7	87.4	167.6	91.8
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	257	327	27.2	71.7	244.8	241.4
บริการ และสาธารณูปโภค	401	791	97.3	229.5	612.5	166.9
รวม	**1,990**	**2,584**	**29.8**	**634.1**	**1,479.1**	**133.3**

การกระจายสัดส่วนผู้ถือหุ้น

โครงการที่คนไทยถือหุ้นทั้งสิ้นมีจำนวน 910 โครงการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.2 ของจำนวนโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ทั้งหมด ส่วนเงินลงทุนมีมูลค่าทั้งสิ้น 551,800 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.3 ของทั้งหมด ในขณะที่โครงการต่างชาติลงทุนทั้งสิ้น มีจำนวน 999 โครงการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.7 ของจำนวนโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ทั้งหมด ส่วนเงินลงทุนมีมูลค่าทั้งสิ้น 349,700 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.6 ของทั้งหมด

การกระจายสัดส่วนผู้ถือหุ้นเปรียบเทียบ ปี 2554 และปี 2555

การกระจายผู้ถือหุ้น	จำนวนโครงการ			เงินลงทุน (พันล้านบาท)		
	2554	2555	% เปลี่ยนแปลง	2554	2555	% เปลี่ยนแปลง
ไทยทั้งสิ้น	893	910	1.9	214.1	551.8	157.7
ต่างชาติทั้งสิ้น	630	999	58.6	207.5	349.7	68.5
ร่วมลงทุนไทยและต่างชาติ	467	675	44.5	212.5	577.6	171.8
รวม	**1,990**	**2,584**	**29.8**	**634.1**	**1,479.1**	**133.3**

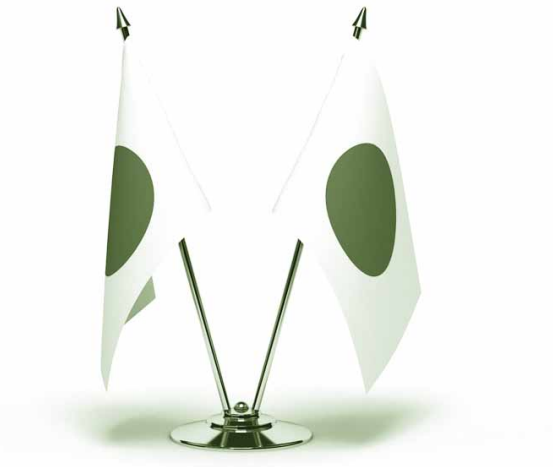

ต่างประเทศเชื่อมั่น ลงทุนเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 60 ญี่ปุ่นอันดับหนึ่ง

มูลค่าการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริมฯ จากต่างประเทศในช่วงปี 2555 มีมูลค่า 647,972 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ร้อยละ 63.5 โดยญี่ปุ่นยังคงเป็นประเทศที่ลงทุนมากที่สุดทั้งจำนวนโครงการและเงินลงทุน โดยประเทศญี่ปุ่น มีการลงทุนเป็นอันดับหนึ่ง มีจำนวน 872 โครงการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 55.1 ของจำนวนโครงการลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้น และมูลค่าลงทุนรวมกว่า 374,000 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.7 ของมูลค่าลงทุนจากต่างชาติทั้งสิ้น 514,498 ล้านบาท

การลงทุนจากญี่ปุ่นส่วนใหญ่ เป็นกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่น โครงการผลิตยางรถยนต์ 2 โครงการ ลงทุน 25,000 ล้านบาท โครงการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ลงทุน 14,000 ล้านบาท โครงการผลิต Flexible Printed Circuit Board ลงทุน 12,000 ล้านบาท โครงการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ลงทุน 9,500 ล้านบาท โครงการผลิตเครื่องยนต์เบนซิน ลงทุน 7,000 ล้านบาท โครงการผลิต Capacitor ลงทุน 4,000 ล้านบาท โครงการผลิตท่อรวมไอเสียรถยนต์ ลงทุน 3,975 ล้านบาท และโครงการผลิต LED TV ลงทุน 4,099 ล้านบาท เป็นต้น

การลงทุนจากต่างประเทศที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ

นอกเหนือจากการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นที่มีมูลค่ารวมกว่า 374,000 ล้านบาทนั้น ยังมีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นผ่านประเทศอื่นๆ ด้วย โดยมีเหตุผลมาจากอัตราภาษีประกอบธุรกิจของประเทศเหล่านั้นมีระดับต่ำ ซึ่งหากวิเคราะห์ถึงตัวเลขเงินลงทุนดังกล่าวแล้ว พบว่ามีมูลค่าการลงทุนกระจายอยู่ตามประเทศเหล่านั้นมากถึงกว่า 62,000 ล้านบาท

สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในปี 2555 ที่ผ่านมา ฮ่องกง มีการลงทุนเป็นอันดับสอง มีมูลค่าการลงทุนรวม 52,678 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.1 ของมูลค่าลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้น สาเหตุที่ฮ่องกงมีเงินลงทุนสูง มี 2 ประการ คือ มีการลงทุนจริงในโครงการต่างๆ โดยเป็นการร่วมลงทุนกับนักลงทุนจากชาติต่างๆ โดยโครงการสำคัญ ได้แก่ การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม 7 โครงการ เงินลงทุนประมาณ 21,700 ล้านบาท โครงการการขนส่งทางอากาศ 5 โครงการ ลงทุน 5,245 ล้านบาท โครงการอบชุบผิวโลหะด้วยวิธีการ Anodize ลงทุน 3,330 ล้านบาท โครงการผลิตยางรถยนต์และรถบัส ลงทุน 3,200 ล้านบาท เป็นต้น

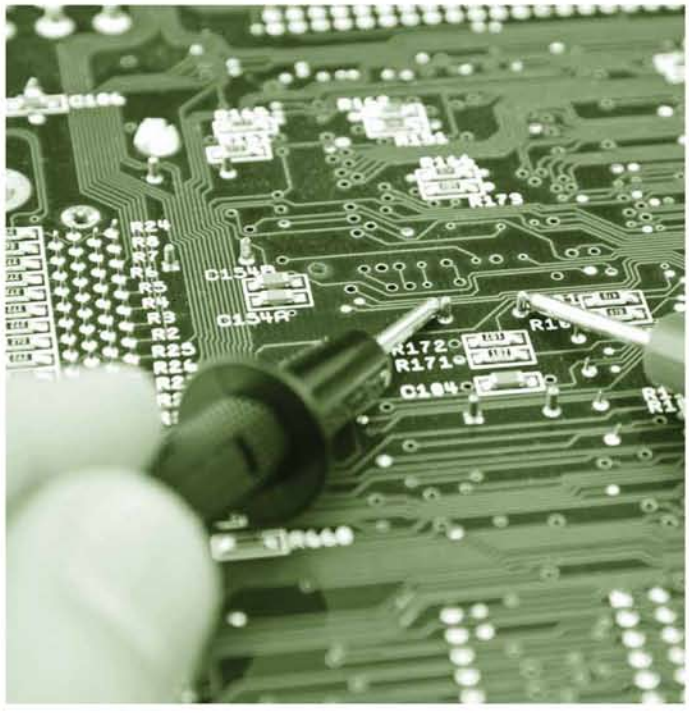

นอกจากนั้น มีโครงการจากประเทศญี่ปุ่นลงทุนผ่านฮ่องกง โดยมีเงินลงทุนรวมกว่า 15,200 ล้านบาท สำหรับโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ที่สำคัญ ได้แก่ โครงการประกอบ Flexible Printed Circuit 2 โครงการ เงินลงทุน 7,000 ล้านบาท โครงการผลิต LCD & LED TV เงินลงทุน 4,100 ล้านบาท

เนเธอร์แลนด์ มีการลงทุนเป็นอันดับสาม มีมูลค่าการลงทุนรวม 36,046 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.6 ของมูลค่าลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้น สาเหตุที่ประเทศเนเธอร์แลนด์มีเงินลงทุนสูง เนื่องจากมีโครงการจากประเทศญี่ปุ่นลงทุนผ่านเนเธอร์แลนด์ โดยมีเงินลงทุนรวมกว่า 18,750 ล้านบาท สำหรับโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ที่สำคัญ ได้แก่ โครงการผลิตกล้องดิจิทอล เงินลงทุน 5,700 ล้านบาท โครงการผลิต IC เงินลงทุน 4,400 ล้านบาท และโครงการผลิตเลนส์แว่นตา 5 โครงการเงินลงทุน 5,900 ล้านบาท

สิงคโปร์ มีการลงทุนเป็นอันดับ 4 มีมูลค่าการลงทุนรวม 27,084 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.2 ของมูลค่าลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้น สาเหตุที่ประเทศสิงคโปร์มีเงินลงทุนสูง เนื่องจากมีโครงการจากประเทศญี่ปุ่นลงทุนผ่านสิงคโปร์ ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ โดยมีเงินลงทุนรวมกว่า 21,640 ล้านบาท สำหรับโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ที่สำคัญ ได้แก่ โครงการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ เงินลงทุน 9,228 ล้านบาท

สหรัฐฯ มีการลงทุนเป็นอันดับ 5 มีมูลค่าลงทุน 24,705 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.8 ของมูลค่าลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้น โครงการสำคัญ ได้แก่ โครงการประกอบ Suspension จำนวน 2 โครงการ ลงทุน 3,660 ล้านบาท โครงการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ เงินลงทุน 3,022 ล้านบาท โครงการผลิต Natural Colloidal Crystalline Cellulose เงินลงทุน 2,976 ล้านบาท โครงการผลิตมันฝรั่งทอดกรอบ เงินลงทุน 2,387 ล้านบาท และโครงการ IC Testing ลงทุน 1,640 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีโครงการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิต HDD ผ่านหมู่เกาะเคย์แมน ลงทุน 8,080 ล้านบาท

วันเพ็ญ หรูจิตตวิวัฒน์

เมื่อการส่งเสริมการลงทุน เข้าสู่เส้นทางแห่งการปรับเปลี่ยน

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนแปลงไป สภาพเศรษฐกิจไทยก็ต้องเปลี่ยน การค้า การลงทุน การแข่งขัน ความร่วมมือ และการรวมกลุ่มในภูมิภาค ล้วนมีความเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าทั้งสิ้น จึงถึงเวลาที่ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนต้องเข้าสู่เส้นทางแห่งการปรับเปลี่ยนเช่นกัน ภายใต้การกำกับดูแล และรับผิดชอบของสำนักงานบีโอไอ

ความเป็นมาและความจำเป็นของการปรับเปลี่ยน ทิศทางยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนใหม่ การปรับเปลี่ยนทิศทางการส่งเสริมการลงทุนใหม่ และการส่งเสริมแบบมีเป้าหมายชัดเจน (Focus & Prioritized)

ความเป็นมา และความจำเป็นของการปรับเปลี่ยน

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2554 ให้บีโอไอร่วมกับกระทรวงการคลังทบทวนการให้สิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุน เพื่อให้สอดรับกับสภาวการณ์ และการให้สิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนของต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเพื่อเป็นการดูแลฐานภาษีเงินได้ของประเทศ ให้สอดคล้องกับการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

จากภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงจากร้อยละ 30 เหลือเพียงร้อยละ 23 ในปี 2555 และร้อยละ 20 ในปี 2556 และรายได้ของอากรขาเข้าลดลงมากจากความตกลงระหว่างประเทศต่างๆ เช่น เขตการค้าเสรีหรือข้อตกลงการค้าเสรี (Free Trade Area or Free Trade Agreement - FTA) เป็นต้น

ทิศทางยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนใหม่

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนใหม่มุ่งส่งเสริมการลงทุน เพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน และสามารถก้าวข้าม Middle Income Trap ด้วยการส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวเพื่อการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน ส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่ๆ ในภูมิภาคเพื่อสร้างการรวมตัวใหม่ของการลงทุน รวมถึงส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทย

การปรับเปลี่ยนทิศทางการส่งเสริมการลงทุนใหม่ จำแนกเป็น 6 ประเด็น ประกอบด้วย

ประเด็นที่ 1 ส่งเสริมแบบมีเป้าหมายชัดเจน (Focus & Prioritized)

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมตามประเภทกิจการ โดยเน้นส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับประเทศ (Sector & Merit-based Incentives)

ประเด็นที่ 3 ส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่ในภูมิภาค (New Regional Clusters)

ประเด็นที่ 4 ปรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้เหมาะสม และเน้นการอำนวยความสะดวกให้เกิดการลงทุน (Tax Incentives & Facilitation)

ประเด็นที่ 5 ส่งเสริมการลงทุนในประเทศเป็นหลัก และเพิ่มบทบาทส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Inbound & Outbound)

ประเด็นที่ 6 การวัดผลจากคุณค่าของโครงการลงทุน (Outcomes)

ประเด็นที่ 2 ส่งเสริมตามประเภทกิจการโดยเน้นส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับประเทศ (Sector & Merit - based Incentives)

หลัก Merit นำมาใช้เพื่อจูงใจให้นักลงทุนพัฒนาความสามารถ และยกระดับภาคอุตสาหกรรมให้สูงขึ้น เช่น การวิจัยและพัฒนา ทั้งดำเนินการเองหรือร่วมกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย หรือสนับสนุนกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากร ให้สิทธิประโยชน์ตามสัดส่วนของยอดรวมการวิจัยและพัฒนาต่อยอดขาย โดยไม่กำหนดสัดส่วนการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (การไม่ Cap วงเงินที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล) กล่าวคือ

ร้อยละ 1 หรือไม่น้อยกว่า 150 ล้านบาท ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่ม 1 ปี

ร้อยละ 2 หรือไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่ม 2 ปี

ร้อยละ 3 หรือไม่น้อยกว่า 450 ล้านบาท ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่ม 3 ปี

นอกจากนั้น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การได้รับมาตรฐาน ISO 14000 หรือ Carbon Footprint หรือมาตรฐานอื่นที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเห็นชอบ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่ม 1 ปี รวมทั้งการตั้งสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมฯ ก็จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่ม 1 ปีเช่นกัน

แนวทางการพิจารณาโครงการพิจารณาจาก 3 ปัจจัยหลัก คือ ประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และความเป็นไปได้ของโครงการ

(1) ประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ พิจารณาจาก

- มูลค่าเพิ่มต่อแรงงาน (บาท/คน)
- ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคลากรต่อค่าใช้จ่ายเงินเดือน
- กรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัย มีความซับซ้อน และใช้เครื่องจักรใหม่ (กรณีเครื่องจักรเก่าใช้แล้วจากต่างประเทศที่จะได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าต้องมีอายุไม่เกิน 5 ปี นับตั้งแต่ปีที่ผลิต ถึงปีที่นำเข้า) และต้องได้รับใบรับรองประสิทธิภาพจากสถาบันที่เชื่อถือได้

(2) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พิจารณาจาก

- การมีระบบป้องกันสภาพแวดล้อมเป็นพิษ และการบำบัดกากของเสีย น้ำเสีย ฝุ่นละออง หรือไอเสียที่เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ
- ยอดขายต่อค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพลังงาน

(3) ความเป็นไปได้ของโครงการ พิจารณาจาก

- อัตราหนี้สินต่อทุนของบริษัท (โครงการริเริ่มต้องมีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนจดทะเบียนไม่เกิน 3 ต่อ 1 สำหรับโครงการขยาย ซึ่งหมายถึง โครงการลงทุนโดยบริษัทเดิม และลงทุนในผลิตภัณฑ์เดิม โดยไม่มีกระบวนการผลิต หรือเทคโนโลยีที่สูงขึ้นนั้น จะพิจารณาตามความเหมาะสมเป็นรายกรณี)

- IRR (Internal Rate of Return = อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการนั้น) และระยะเวลาคืนทุนของโครงการ

- โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 750 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องแนบรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

- ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ และระยะเวลาดำเนินธุรกิจในไทย

ประเด็นที่ 3 ส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่ในภูมิภาค (New Regional Clusters)

คลัสเตอร์ (Cluster) เป็นกลุ่มของธุรกิจที่มารวมตัวดำเนินกิจกรรมอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน เพื่อร่วมมือเกื้อกูล เชื่อมโยงและเสริมกิจการซึ่งกันและกันอย่างครบวงจร แล้วยังเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมสนับสนุนต่างๆ และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน คือ การเพิ่มผลผลิตของคลัสเตอร์โดยรวม อีกทั้งจะทำให้มีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

ประเด็นนี้จะยกเลิกการแบ่งเขตการลงทุนที่ 1 ถึง 3 แล้วสร้างการรวมตัวใหม่ของการลงทุน โดยส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่ในภาคต่างๆ หรือบริเวณชายแดน ตามนโยบายการพัฒนาพื้นที่เฉพาะของรัฐบาลกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งบีโอไอ จะกำหนดสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมเป็นรายกรณี อีกทั้งจะประสานงานเชิงรุก เพื่อให้มีมาตรการสนับสนุนอื่นๆ เช่น การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพื้นที่รองรับอุตสาหกรรม การลดค่าสาธารณูปโภค การพัฒนาบุคลากร มาตรการสนับสนุนทางการเงินหรือภาษีต่างๆ เป็นต้น

ประเด็นที่ 4 ปรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้เหมาะสม และเน้นการอำนวยความสะดวกให้เกิดการลงทุน (Tax Incentives & Facilitation)

การเพิ่มบทบาทใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการลงทุน ประกอบด้วย

(1) การสนับสนุน และอำนวยความสะดวกโดย

- การเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน และผลักดันให้มีการปรับปรุงกฎระเบียบ และลดอุปสรรคในการลงทุน ตลอดจนแก้ไขปัญหาด้านการลงทุน เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี

- สร้างภาพลักษณ์ด้านการลงทุนที่ดีของประเทศไทย

- บูรณาการเครื่องมือสนับสนุนหน่วยงานต่างๆ ในลักษณะ Package

- อำนวยความสะดวกผ่านสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีอากร และบริการที่เป็นเลิศทั้งก่อน และหลังการลงทุน ในลักษณะ One Start & One Stop Service

- เป็นศูนย์ให้ข้อมูล และคำปรึกษาด้านการลงทุนเชิงลึก

- สร้างเครือข่าย และความสัมพันธ์กับนักลงทุนไทย - ต่างชาติ

(2) การสร้าง Regional Cluster โดยประสานงานเชิงรุก เพื่อให้เกิด Regional Cluster ในภูมิภาค หรือพื้นที่ชายแดน

(3) การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม โดยขยายบทบาทของหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BOI Unit for Industrial Linkage Development) ในการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ

(4) การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรม โดยเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน กระทรวงแรงงาน และสถาบันการศึกษา ทั้งระดับอุดมศึกษา และอาชีวศึกษา (University - Industry Linkage)

(5) การส่งเสริมลงทุนไทยในต่างประเทศ โดยบริการข้อมูลและคำปรึกษา สัมมนาและฝึกอบรม ประสานงาน อำนวยความสะดวก รวมถึงจัดกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ประเด็นที่ 5 ส่งเสริมการลงทุนในประเทศเป็นหลัก และเพิ่มบทบาทส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Inbound & Outbound)

การลงทุนไทยในต่างประเทศ จำเป็นต่อการสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม เพื่อก้าวข้ามข้อจำกัดด้านทรัพยากรในประเทศ และเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบันยังค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับเพื่อนบ้าน

ประเด็นที่ 6 การวัดผลจากคุณค่าของโครงการลงทุน (Outcomes)

กำหนดตัวชี้วัดรองรับเป้าประสงค์แต่ละประการ กล่าวคือ

ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม

(1) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว

(2) ส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่ในภูมิภาค

(3) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการปรับยุทธศาสตร์ใหม่

ภาคส่วนของประเทศ บรรยากาศการลงทุนน่าจะดีขึ้น เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ยกระดับ Value Chain ของภาคอุตสาหกรรม เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมใหม่รายภูมิภาคและพื้นที่ชายแดน เกิดการกระจายความเจริญ ลดความเหลื่อมล้ำ ภาระทางการคลังลดลง โดยมีการใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาคส่วนของนักลงทุน ก็จะมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เนื่องจากได้รับสิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีอากร และที่ไม่ใช่ภาษีอากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการ Merit-based ยิ่งช่วยยกระดับ และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยบริการ และการอำนวยความสะดวกที่ยกระดับของบีโอไอ ทั้งก่อน และหลังการลงทุน ทั้งการลงทุนในประเทศ และต่างประเทศ

ภาคส่วนของบีโอไอ ก็จะเป็นองค์กรหลักที่ชี้นำทิศทาง และดูแลการลงทุนภาคเอกชนในภาพรวม ดำเนินนโยบายภายใต้เป้าหมายที่ชัดเจน และสามารถวัดผลได้เป็นรูปธรรม

การแก้ไขกฎหมายส่งเสริมการลงทุน

ตั้งแต่วันที่มีผลบังคับใช้ ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนอยู่แต่เดิม และหากยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนใหม่เป็นประโยชน์ต่อกิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนอยู่เดิม ก็สามารถยื่นคำร้องขอรับประโยชน์นั้นได้ จึงไม่มีผลย้อนหลังเป็นโทษสำหรับกิจการบีโอไอเดิม โดยหากการใช้ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนใหม่มีประสิทธิภาพและประสบผลสัมฤทธิ์แล้ว ก็คาดหมายว่า จะสามารถยกระดับการเจริญเติบโตของประเทศอย่างก้าวกระโดด พร้อมไปกับความเจริญมั่งคั่งของผู้ประกอบการได้อย่างแน่นอน

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนกุมภาพันธ์ 2556

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลทางการเกษตร						
1	นายอรรถสิทธิ์ สวัสดี (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการรับฝากห้องเย็น 5,400 ตัน	1.19	65.00	75	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
2	แปซิฟิค ห้องเย็น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการรับฝากห้องเย็น 25,000 ตัน	1.19	200.00	29	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
3	อิสเทิร์นไรซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 100,000 ตัน	1.14	76.00	34	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4	เอส ทู เค มารีน โปรดักส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - เกาหลี)	สัตว์น้ำแช่แข็ง 12,000 ตัน บริการแช่แข็ง 1,000 ตัน บริการรับฝากห้องเย็น 1,000 ตันสินค้า	1.11 และ 1.19	85.00	275	จ.สงขลา (เขต 3)
5	เดชา ปักธงชัย ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 2,880,000 ตัว	1.5	100.00	25	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
6	โรงสีข้าวบุญสนอง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 19,200 ตัน	1.14	30.00	29	จ.หนองคาย (เขต 3)
7	นายบัณฑิต เกิดวงศ์บัณฑิต (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย - ไต้หวัน)	ยางแผ่นรมควัน 201,600 ตัน	1.16	250.00	875	จ.อุดรธานี (เขต 3)
8	นางละมูล ลือสุขประเสริฐ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการรับฝากห้องเย็น 25,000 ตันสินค้า	1.19	200.00	29	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
9	สุวิทย์เกษตรผล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง 30,000 ตัน	1.13	203.60	162	จ.มุกดาหาร (เขต 3)
10	ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ยางแท่ง (BLOCKED RUBBER) และหรือยางผสม (COMPOUNDED RUBBER) 144,000 ตัน	1.16	614.10	265	จ.พิษณุโลก (เขต 3)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
11	ซินชิง รับเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	ยางแท่ง (BLOCKED RUBBER) 150,000 ตัน	1.16	480.00	390	จ.เชียงราย (เขต 3)
12	ซินเนอร์ยี่ กรีน พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เชื้อเพลิงชีวมวลอัด 25,000 ตัน	1.17	29.00	32	จ.ระยอง (เขต 2)
13	พรีเมียร์ควอลิตี้สตาร์ช (2012) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง 90,000 ตัน	1.13	400.00	150	จ.สกลนคร (เขต 3)
14	ตั้งพรชัยฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 3,402,000 ตัว	1.5	82.00	30	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
15	ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซชีวภาพ 724 ลูกบาศก์เมตร	1.18	159.30	4	จ.ชุมพร (เขต 3)
16	เลิศเพชร มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ 18,000 ตัน	1.12	40.00	11	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
17	ปิติชัยโลจิสติคส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการรับฝากห้องเย็น 27,000 ตันสินค้า	1.19	270.00	25	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
18	โอมนิ เทรดดิ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสำเร็จรูปบรรจุภาชนะผนึก 3,050 ตัน	1.11	60.00	200	จ.ราชบุรี (เขต 2)
19	ไท-ไก้ บิสซิเนส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากข้าว 12,000 ตัน	1.11	80.00	208	จ.ราชบุรี (เขต 2)
20	อุตสาหกรรมทวีวงษ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากเนื้อปลาบดและบริการรับฝากห้องเย็น 10,000 ตัน	1.11 และ 1.19	190.00	92	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
21	ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย -สหรัฐฯ)	น้ำมันปาล์มดิบ 48,375 ตัน น้ำมันเมล็ดในปาล์มดิบ 6,522 ตัน	1.12	199.50	18	จ.ชุมพร (เขต 3)
22	เสิงสางพัฒนาพลังงาน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซชีวภาพ 15,997,500 ลูกบาศก์เมตร	1.18	83.70	9	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
23	ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สุกรพันธุ์และสุกรขุน 31,620 ตัว	1.5	231.90	37	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
24	เบทาโกรภาคใต้ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เนื้อสุกรชำแหละ 9,770 ตัน	1.9	255.70	340	จ.กระบี่ (เขต 3)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
25	พี.ซี. ปาล์ม (2550) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ 75 ตัน เมล็ดในปาล์มอบแห้ง 19,800 ตัน	1.12	577.80	38	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน						
1	MR.MASAO KAKIZAKAI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การตัดและแปรรูปโลหะ 70 ตัน	2.18	16.00	20	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2	เวียงสระยิปซั่ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ทำเหมืองและแต่งแร่ยิปซั่ม 200,000 ตัน	2.2	75.00	50	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
3	แอพพลายด์ เมทาลเพรซิชั่น เทคโนโลยี จำกัด (ร่วมทุน จีน - ไต้หวัน - สหรัฐฯ)	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อ เช่น ท่อเหล็กหล่อ (CASTING TUBE) ลูกกลิ้ง (ROLLER) และชิ้นส่วนโลหะ (PRECISION PARTS) 1,620 ตัน	2.15 และ 4.3	79.00	15	จ.ระยอง (เขต 2)
4	กรีนซิลเวอร์ไนต์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การทำเหมืองและแต่งแร่เหล็ก 150,000 ตัน	2.2	232.00	83	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
5	ไท้เฮงการช่างและการหล่อ (1959) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อ 5,800 ตัน	2.15	65.30	42	จ.ชลบุรี (เขต 2)
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา						
1	แซนด้า แฟคตอรี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ของเล่นไม้ 2,000,000 ชุด เครื่องเรือนไม้และชิ้นส่วน 1,000,000 ชุด	3.12	100.00	320	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
2	คัสตอมไมซ์ เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วัสดุฟังในร่างกายทดแทนกระดูก 900 ชิ้น	3.9	6.20	11	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
3	แมรีกอท จิวเวลรี่ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสวิสเซอร์แลนด์ - ออสเตรเลีย)	เครื่องประดับและชิ้นส่วน 3,500,000 ชิ้น	3.7	97.30	1,232	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
4	จอยน์แอนด์ส อินดัสตรี้ จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ถุงพลาสติก 600 ตัน และถุง NONWOVEN 100 ตัน	3.4 และ 6.12	70.00	13	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5	นายสุธี ไตรวิวัฒน์วงศ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หลอดฉีดยา (GLASS SYRINGE) 1,800,000 ชิ้น	3.9	80.00	45	จ.นนทบุรี (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6	เอลิแอล อินเตอร์เนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ผ้าอ้อมสำเร็จรูป 289,643,000 ชิ้น	3.2	503.30	93	จ.ระยอง (เขต 2)
7	เฟมีน่า เลซ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย)	ผ้าลูกไม้ (LACE FABRIC) 548,450 กิโลกรัม	3.1	714.00	276	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
8	อีตัน อินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	ที่จับด้ามไม้กอล์ฟ 1,320 ตัน	3.5	85.50	80	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
9	เกรท โกลฟ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ถุงมือสำหรับตรวจโรค 1,384,080,000 ชิ้น	3.9	240.00	200	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง						
1	ทีเอสดับบลิว เพลทติ้ง แอนด์ เพ้นท์ติ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	การเคลือบผิว (SURFACE TREATMENT) 6,000 ตัน	4.4	101.30	20	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
2	วัฒนไพศาล เอ็นยิเนียริ่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะสำหรับงานอุตสาหกรรม 10,000 ตัน	4.19	91.00	161	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
3	ฟูรูกาวา ออโตโมทีฟ ซีสเต็มส์ กบินทร์บุรี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับข้อต่อสายไฟสำหรับยานพาหนะ 770 ตัน	4.10	28.00	133	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
4	ชินเอ พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ฮ่องกง)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น SLEEVE, THROTTLE BODY, CYLINDER BLOCK 2,500 ตัน	4.3	149.00	280	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
5	อีเคเค อีเกิล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น DIAPHRAGM DAMPER เป็นต้น 4,800,000 ชิ้น	4.10	56.20	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6	MR.MASANO NODA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดสำหรับงานอุตสาหกรรมที่ผลิตเอง และ CHROME DIE 10 ตัน	4.2	18.00	12	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
7	MR. SA YOUNG, KIM (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (MOULD) 24 ชุด การซ่อมแซมแม่พิมพ์ 150 ชุด และชิ้นส่วนพลาสติก 456 ตัน	4.2	43.20	43	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
8	อัทสุมิเท็ค แอนด์ ฮายาชิ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป สำหรับยานพาหนะ 2,400 ตัน	4.10	225.20	46	จ.ระยอง (เขต 2)
9	วาย เอส ภัณฑ์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานพาหนะ เช่น RAIL SUB-ASSY, ROOF SIDE, PILLAR และ PANEL 3,600,000 ชิ้น	4.10	138.80	32	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
10	MR.KAZUYA MATSUMURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง 360 ชุด	4.2	40.00	51	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11	MR.PHILIP HOLLYWOOD (ร่วมทุนฮ่องกง - ออสเตรเลีย)	โครงสร้างโลหะขยาย (STEEL STRUCTURES) 30,000 ตัน	4.19	44.80	34	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12	MR.SRILNGAM SUGIRTHALINGAM (หุ้นแคนาดาทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเครื่องจักรที่มีการออกแบบทางวิศวกรรม เช่น CONTAINERS, STEM, SHOT SLEEVE และ PLUNGER ROD 1,650 ชิ้น	4.2	123.50	40	จ.ระยอง (เขต 2)
13	อาร์ทีเอ็ม โคทติ้ง จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การอบ - ชุบโลหะ (HEAT TREATMENT) 1,030 ตัน	4.5	22.00	14	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
14	มัทสึดะ เด็นกิ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับยานพาหนะ เช่น ส่วนประกอบ SWITCH 4,656,000 ชิ้น	4.10	225.00	96	จ.ระยอง (เขต 2)
15	สยามไอชิน จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น HANDLE, CAP FRAME 321 ตัน	4.10	159.10	44	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
16	วายเอส เทค (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนในชุดส่งกำลัง เช่น HUB TC PUMP, HUB TC TURBINE, INNER-OUTTER RING STATOR 1,750,000 ชิ้น	4.10	137.80	21	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
17	MR.MOTOKI MAEDA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น OUTER RING และ INNER RING 60,000,000 ชิ้น	4.3	82.50	60	จ.ระยอง (เขต 2)
18	อิมาอิ เมทัล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอะลูมิเนียมฉีดขึ้นรูป เช่น COVER, CASE และ BASE 3,500 ตัน	4.3	251.80	151	จ.ระยอง (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
19	บางกอกสปริง อินดัสเตรียล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น สปริงขด (COIL SPRING) 10,350 ตัน	4.10	253.20	28	จ.ระยอง (เขต 2)
20	พงศ์พารา โคดัน โพลิเมอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยางและพลาสติกสำหรับยานพาหนะ เช่น ยางขอบกระจก ท่อยาง กันชน และแผงประตูข้าง 4,700 ตัน	4.10	442.00	551	จ.ชลบุรี (เขต 2)
21	แอ็ดวานซ์ เอเชียไฟเบอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะสำหรับงานก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม 4,200 ตัน	4.19	58.70	175	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
22	ไอเบล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนนอร์เวย์ - สิงคโปร์)	แท่นผลิตก๊าซและน้ำมัน 20,000 ตัน	4.19	79.80	1,942	จ.ชลบุรี (เขต 2)
23	เอส เอ็น ซี ซาวด์พรูฟ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น แผ่นกันเสียง (DAMPING SHEET) 3,744,000 ตารางเมตร	4.10	165.00	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24	ไทย อิเคดะ คากินูมา จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น CORE METAL, PULLEY และ BRACKET 427 ตัน	4.3	60.00	27	จ.ชลบุรี (เขต 2)
25	เหย่าคุน แมชชินเนอรี่ จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเครื่องจักรกล เช่น ถังน้ำมันและท่อส่งน้ำมัน ของรถขุดตัก 275,000 ชิ้น	4.2	211.60	121	จ.ระยอง (เขต 2)
26	เจแปนเบรค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผ้าเบรค (BRAKE LINING) 4,200,000 ชิ้น	4.10	70.00	20	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
27	ไทยสวิชบอร์ด แอนด์ เมดัลเวอร์ค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น ตู้โลหะ รางไฟฟ้า และชั้นวางโลหะ 7,140 ตัน	4.3	110.00	93	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
28	ฟูรูกาวา พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การชุบหรือเคลือบผิว 822,000,000 ชิ้น	4.4	31.00	8	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
29	ที-เร็กซ์ สตีล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะที่ใช้ในการก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม 6,000 ตัน	4.19	60.00	150	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
30	นิชิได (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ เช่น DIES และ PUNCH 650 ชิ้น	4.2	43.10	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
31	โคเซ่ อลูมินัม (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 72 ชุด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง 47 ตัน	4.2	93.10	16	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
32	เฟล็กซ์โซ กราฟฟิก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดสำหรับงานพิมพ์ (PLATE DIE-CUT) และแบบพิมพ์โพลิเมอร์สำหรับงานพิมพ์ (FLEXOGRAPHIC PHOTOPOLYMER PLATE) 100,000 ชิ้น	4.2	11.20	63	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
33	ทีโรลิท ไทย ไดมอนด์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - สวิส - สหรัฐฯ)	อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดสำหรับเจาะเจียร เช่น CORE DRILL 245,000 ชิ้น ชิ้นส่วนอุปกรณ์สำหรับงานตัดเจาะเจียร เช่น SEGMENTS 1,800,000 ชิ้น	4.2	68.90	17	จ.ระยอง (เขต 2)
34	สยามเอทีอุตสาหกรรม จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	BRAKE DRUM 280,000 ชิ้น	4.10	53.70	18	จ.ชลบุรี (เขต 2)
35	นายนิรวัจ คงวัฒนานนท์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เตาเผาชีวมวล (GASIFIER) และอุปกรณ์ 12 ชุด	4.2	12.00	15	จ.อุดรธานี (เขต 3)
36	ไทยโตเคน เทอร์โม จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชุบแข็ง 70,000 ตัน	4.5	495.00	219	จ.ชลบุรี (เขต 2)
หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า						
1	นางสาวกิ่งไผ่ เลิศรัฐการ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.60	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2	โมเม้นท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ 60,000 ชุด	5.7	1.00	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3	ทาคะมัทสึ อิเล็คทริค (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	เครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับงานอุตสาหกรรม เช่น ELECTRIC CONTROL PANEL, OPERATION PANEL, JUNCTION BOX 150 ชุด CABLE HARNESS 300 ชิ้น	5.1 และ 5.5	6.00	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4	เคียวเซร่า ครัสตันดีไวซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น QUARTZ CRYSTAL 75,000,000 ชิ้น	5.5	202.00	17	จ.ลำพูน (เขต 3)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
5	นางประไพพิศ กรพิทักษ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.88	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6	แด-เอ อีเลคโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	POWER CORD 5,960,000 ชิ้น	5.3 และ 5.5	60.00	37	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7	นายชาณัฏฐ์ เจริญธรรม (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องรับโทรทัศน์ เช่น PLASMA, LCD, LED และ CRT TV 450,080 เครื่อง	5.4	50.00	50	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
8	โตโย อิเล็กทรอนิกส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคม เช่น OPTICAL TRANSMITTER และ OPTICAL RECEIVER 260,000 ชิ้น	5.5	60.00	83	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9	นายขัติยา ไกรกาญจน์ (ร่วมทุนไทย - ฮ่องกง)	ชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคม 2,000 เครื่อง	5.5	23.00	53	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
10	MR.PANYA SAYAVONGSA (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	175	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11	ทีดีเค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานยนต์ เช่น STROKE SENSOR 1,000,000 ชิ้น	5.5	34.20	10	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
12	บูชอน อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	WIRE HARNESS 5,000,000 ชิ้น	5.3	65.00	233	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13	MR. IGNATIUS LOH KEAB LOY (ร่วมทุนไทย - ฮ่องกง)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานพาหนะ 1,369,210,000 ชิ้น	5.5	1,084.50	376	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
14	เบนช์มาร์ค อิเล็คทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	อุปกรณ์โทรคมนาคมและชิ้นส่วนอุปกรณ์โทรคมนาคม 7,408,800 ชิ้น	5.4 และ 5.5	566.00	520	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
15	เบนช์มาร์ค อิเล็คทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY (PCBA) และผลิตภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ 14,200,000 ชิ้น	5.4 และ 5.5	1,056.00	1,017	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
16	MR.HIROKUNI SUGIYAMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	6.00	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
17	นางสาวอาทิมา สุรพงษ์ชัย (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	ซอฟต์แวร์	5.8	100.00	3	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
18	นายวฐา พรหมสิขิตชัย (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.00	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
19	MR.YUJI YASUI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	4.50	9	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
20	MR.ABHIJIT BANERJEE (หุ้นอินเดียทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.60	3	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
21	นายพิชิต วิวัฒน์รุจิราพงศ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.50	53	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
22	MR.HIDEKI YAMAMOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.20	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
23	ฮานัม อิเลคทริคซิตี้ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับมอเตอร์และเครื่องใช้ไฟฟ้า 7,940 ตัน	5.3	75.00	15	จ.ระยอง (เขต 2)
24	ชิบะ เมทัล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - สิงคโปร์)	ชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น TERMINAL BOARD 60,000,000 ชิ้น	5.5	18.10	110	จ.ระยอง (เขต 2)
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก						
1	ซีออน แอดวานซ์โพลิมิกซ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	COMPOUNDED RUBBER 10,000 ตัน	6.12	130.00	24	จ.ระยอง (เขต 2)
2	โฮริคาวะ รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยางสังเคราะห์สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 460 ตัน	6.12	36.00	22	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3	MR.MASAKASU HORI (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม 1,600 ตัน	6.2	230.00	30	จ.ระยอง (เขต 2)
4	ไทย เอ บี เอส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	COMPOUNDED PLASTIC 6,000 ตัน	6.12	166.00	22	จ.ระยอง (เขต 2)
5	เอ็มเอ็มพี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	LLDPE STRETCH FILM 8,800 ตัน	6.12	165.50	12	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
6	ไทย เอ บี เอส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สารเติมแต่ง 40 ตัน	6.2	120.00	9	จ.ระยอง (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
7	โรงงานเภสัชกรรม แอตแลนติค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยาเม็ด 1,200,000,000 เม็ด ยาแคปซูล 200,000,000 เม็ด ยาน้ำ 700,000 ลิตร ยาครีม,ยาขี้ผึ้ง,ยาเจล 100 ตัน ยาฉีด 30,000,000 หลอด	6.5	392.00	307	กรุงทพมหานคร (เขต 1)
8	นายกิตติศักดิ์ สุทธิธนาคม (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	จาระบีเพื่อการอุตสาหกรรม 22,000 ตัน	6.2	600.00	40	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
9	เจ คอม จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก	6.12	12.00	5	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10	MR.ZHENWEI TAO (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	กล่องกระดาษและสิ่งพิมพ์จากกระดาษ 3,600 ตัน	6.15 และ 6.16	278.00	270	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
11	วีซี่ แพ็คเกจจิ้ง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - ออสเตรเลีย)	บรรจุภัณฑ์พลาสติก 3,700 ตัน	6.12	550.00	15	จ.ระยอง (เขต 2)
12	นวพลาสติก อุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก 3,170 ตัน	6.12	249.90	6	จ.ระยอง (เขต 2)
13	ควอลิตี้คอยส์ อินดัสตรี้ส์ (พี.บี.) จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ยากันยุงชนิดขด 167,485,000 ขดคู่	6.7	31.90	50	จ.สงขลา (เขต 3)
14	ไทยเมจิฟาร์มาซิวติคัล จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ยาแผนปัจจุบัน 50 ตัน	6.5	150.50	112	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15	โซลาร์เลนซ์ จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	สารเคมีสำหรับเคลือบผิวเลนส์ 25,100 กิโลกรัม	6.2	32.00	7	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
16	แอ็ดวานซ์ แพคเกจจิ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก 4,700 ตัน และกระดาษเคลือบสารเคมี 230 ตัน	6.12 และ 6.15	43.40	112	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
17	ทาพาโก้ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ฮ่องกง - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 1,000 ตัน	6.12	420.40	275	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
18	อูเบะ ไฟน์ เคมิคอลส์ (เอเชีย) จำกัด (มหาชน) (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	POLYCARBONATE DIOL และ POLYESTER POLYOL 3,000 ตัน	6.1	364.00	5	จ.ระยอง (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค						
1	พนาลี เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย หรือปานกลาง 474 หน่วย	7.5	72.20	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2	พนาลี เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย หรือปานกลาง 474 หน่วย	7.5	72.20	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
3	ยามะชิน ไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	1.50	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4	ไทคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ - สิงคโปร์ - จีน - ฮ่องกง)	พัฒนาอาคารสำหรับ โรงงานอุตสาหกรรม	7.8	73.00	2	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5	เอ็มวายแอลเจ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.8	12.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6	ยังชิน เมทัล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	1.80	4	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7	MR.YOICHI MIZUTA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์กระจายสินค้า ด้วยระบบที่ทันสมัย	7.10	2.10	5	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
8	เหมราช อีสเทิร์น ซีบอร์ด อินดัสเตรียล เอสเตท จำกัด (ร่วมทุนไทย-สหรัฐฯ)	พัฒนาอาคารสำหรับ โรงงานอุตสาหกรรม	7.8	69.00	15	จ.ระยอง (เขต 2)
9	เหมราช อีสเทิร์น ซีบอร์ด อินดัสเตรียล เอสเตท จำกัด (ร่วมทุนไทย-สหรัฐฯ)	พัฒนาอาคารสำหรับ โรงงานอุตสาหกรรม	7.8	210.50	9	จ.ระยอง (เขต 2)
10	เจ แคร์ ดิสตรีบิวชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	13.50	18	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11	ดิจิตอล ฮอลลีวูด (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์	7.18.1	12.16	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12	อินดัสเทรียล คลีนนิ่ง เซอร์วิส จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินโดนีเซีย)	บริการบำบัดน้ำเสียและขนถ่าย กากอุตสาหกรรมหรือสารเคมีที่ เป็นพิษ 910,000 ลูกบาศก์เมตร	7.26	35.00	24	จ.ระยอง (เขต 2)
13	อิจิโกห์ อินดัสตรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ เช่น ไฟหน้า ไฟท้าย และกระจก มองข้างรถยนต์	7.23	211.73	100	จ.ระยอง (เขต 2)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14	พี.เค.มารีน เทรดดิ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนถ่ายสินค้าเหลว 240,000 ตัน ขนถ่ายสินค้าทั่วไป 972,000 ตัน	7.1	160.00	14	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
15	นางสาววันทนีย์ รุจิราวรรณกร (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.12	80.00	60	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16	แมกซ์เวล 1991 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 1.0 เมกะวัตต์	7.1	30.00	15	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
17	เสม็ดยูทิลิตี้ส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตน้ำประปา 438,000 ลูกบาศก์เมตร	7.1	150.00	9	จ.ระยอง (เขต 2)
18	วีนัสแก๊สเทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ 300 ตัน	7.21	155.03	20	จ.สระบุรี (เขต 2)
19	อินเทค โซล่าร์ จำกัด (โครงการที่ 1) (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1.0 เมกะวัตต์	7.1	62.00	9	จ.มหาสารคาม (เขต 3)
20	อินเทค โซล่าร์ จำกัด (โครงการที่ 2) (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1.0 เมกะวัตต์	7.2	62.00	9	จ.มหาสารคาม (เขต 3)
21	บูทิค พรีเมียร์ อินน์ ซอย 11 จำกัด (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	โรงแรม 234 ห้อง	7.4	618.90	48	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
22	มุโตะ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	18.50	17	จ.สระบุรี (เขต 2)
23	อิจิโกห์ อินดัสตรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ 50 งาน	7.21	256.97	11	จ.ระยอง (เขต 2)
24	รีเจ้นท์ กรีน เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง 672 หน่วย	7.5	190.00	42	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
25	รีเจ้นท์ กรีน เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง 673 หน่วย	7.5	206.00	42	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
26	อาร์ ซี แอล จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - ญี่ปุ่น)	ขนส่งทางเรือ 1 ลำ	7.9	615.45	21	ไม่ระบุที่ตั้ง
27	บุญเจริญ กรีน เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 5.2 เมกะวัตต์	7.1	404.60	25	จ.สุพรรณบุรี (เขต 3)
28	ไฟฟ้าธรรมชาติ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 6.5 เมกะวัตต์ ไอน้ำ 25 ตัน/ชั่วโมง	7.1	444.00	41	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
29	โตโก รับเบอร์ คอมเพาน์ดิ้ง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	6.50	2	จ.ระยอง (เขต 2)
30	เตร์โมรัค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฟินแลนด์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	4.00	41	จ.ชลบุรี (เขต 2)
31	โพสโค (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	6.00	8	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
32	พีทีที แทงค์ เทอร์มินัล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือเดินทะเล 262,800 ตัน	7.1	80.00	63	จ.ระยอง (เขต 2)
33	เวทเธอร์ฟอร์ด เคเอสพี จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ 800 งาน	7.21	38.50	14	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
34	เรียวโค เคมีคัล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
35	พุทธชาด เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง 291 หน่วย	7.5	108.00	184	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
36	พรอสเพค ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 7 หน่วย	7.8	308.30	22	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
37	เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-สหรัฐฯ)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 3,010 ตารางเมตร	7.8	42.50	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)
38	นางชรินทร์พันธุ์ อินทรสุขสันติ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนาและบริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ 2,000 ตัวอย่าง	7.20 และ 7.21	20.00	64	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
39	นายเซทซีโอะ ซูซูกิ และนายอำนวย ธนารักษ์โชค (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	5.20	21	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
40	เอ พลัส เรียลเอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง 75 หน่วย	7.5	43.10	37	จ.นนทบุรี (เขต 1)
41	เกษตรลุ่มน้ำ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 1.0 เมกะวัตต์	7.1	40.00	32	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
42	เอสซีจี โลจิสติกส์ แมเนจเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 6 ลำ	7.9	141.30	12	ไม่ระบุที่ตั้ง

	บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
43	พรปิยะฌาน ทรานสปอร์ต จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 6 ลำ	7.9	85.20	12	ไม่ระบุที่ตั้ง
44	ไบโอเนท - เอเชีย จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฝรั่งเศส - เบลเยี่ยม)	วิจัยและพัฒนา	7.20	31.67	2	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
45	สวนอุตสาหกรรมโรจนะ ปราจีนบุรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เขตอุตสาหกรรม 4,200 ไร่	7.8	2,631.00	27	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
46	ไทย ฟิวเจอร์ เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 4.0 เมกะวัตต์	7.1	475.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
47	ไทย ฟิวเจอร์ เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 4.0 เมกะวัตต์	7.1	475.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
48	ไทย ฟิวเจอร์ เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (โครงการที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 4.0 เมกะวัตต์	7.1	475.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
49	ไทย ฟิวเจอร์ เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (โครงการที่ 4) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 4.0 เมกะวัตต์	7.1	475.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
50	ไทย ฟิวเจอร์ เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (โครงการที่ 5) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 4.0 เมกะวัตต์	7.1	475.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
51	ไทย ฟิวเจอร์ เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (โครงการที่ 6) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 4.0 เมกะวัตต์	7.1	475.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
52	ลพบุรี โซล่า จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 5.0 เมกะวัตต์	7.1	475.00	16	จ.ลพบุรี (เขต 2)
		รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม		**30,149.79**	**15,933**	เขต 1 = 46 เขต 2 = 80 เขต 3 = 40 ไม่ระบุที่ตั้ง = 3

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัดที่เหลือ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิก

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ชื่อ ..... นามสกุล .....

บริษัท/อาชีพ ..... ตำแหน่ง .....

ประเภทกิจการ/ผลิตภัณฑ์ .....

ที่อยู่ .....

โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

E-mail .....

ยินดีบริจาคเงินสมทบการจัดทำฉบับละ 70 บาท จำนวน ..... ฉบับ

ตั้งแต่เดือน ..... ถึงเดือน .....

รวมเป็นเงิน ..... บาท (.....)

- ◯ ชำระเป็นเงินสด ณ ศูนย์บริการลงทุน ชั้น 1 สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน
- ◯ ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ. สำนักงานใหญ่ ปตท. 10908 ในนาม "นางบุษยาพร วิริยะศิริ"
  โดยแนบแบบฟอร์มสมัครสมาชิกมายัง กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน
- ◯ โปรดออกใบเสร็จรับเงินในนาม .....
  (กรณีแตกต่างจากข้างต้น)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6196 โทรสาร 0 2553 8222 และ 0 2553 8316

พื้นที่ตรงนี้ นักลงทุน “มองเห็น”

“วารสารส่งเสริมการลงทุน”

วารสารรายเดือน เน่นด้วยเนื้อหา และข้อมูลด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ด้วยยอดพิมพ์ 4,000 ฉบับ เผยแพร่แก่สมาชิกที่เป็นนักธุรกิจ นักลงทุน รวมทั้งหน่วยงาน และองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมทั่วประเทศ

อัตราโฆษณาของ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ประจำปี 2556

ตำแหน่งโฆษณา	พิมพ์	อัตรา : หน้า : ครั้ง (บาท)	หมายเหตุ
1. ปกหลังนอก	4 สี	50,000	• ลงโฆษณา 3 เดือน ลด 20% 6 เดือน ลด 35%
2. ปกหน้าใน	4 สี	35,000	• อัตราค่าลงโฆษณาดังกล่าวเป็นราคาสุทธิ ไม่ต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่มีภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
3. หน้า 1	4 สี	35,000	
4. ปกหลังใน	4 สี	30,000	
5. หน้า 2	4 สี	25,000	
6. หน้า 4	4 สี	25,000	
7. หน้าในบทความ	2 สี	15,000	

สนใจลงโฆษณา กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 8184, 8188 โทรสาร 0 2553 8222 อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

คิดถึงการลงทุน คิดถึง บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด

ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

สมาคมสโมสรนักลงทุน
อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2936 1429 ต่อ 201-208 โทรสาร. 0 2936 1441-2
อีเมล : is-investor@ic.or.th เว็บไซต์ : www.ic.or.th

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน
โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194 อีเมล : visawork@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)
ห้อง 108 -110 อาคารแอร์พอร์ต บิซิเนส ปาร์ค
เลขที่ 90 ถนนมหิดล ตำบลหายยา อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50100
โทรศัพท์ 0 5320 3397-400
โทรสาร 0 5320 3404
อีเมล : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)
2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182
อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)
177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303
อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)
46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถนนสุขุมวิท
ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20230
โทรศัพท์ 0 3840 4900 โทรสาร 0 3840 4997-9
อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)
7-15 อาคารไชยยงค์ ถนนจุติอุทิศ 1
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทรศัพท์ 0 7434 7161-5
โทรสาร 0 7434 7160
อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)
49/21-22 ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์ 0 7728 4637, 0 7728 4435
โทรสาร 0 7728 4638
อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)
59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น 3
ถนนบรมไตรโลกนารถ 2 ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777
อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

OVERSEAS OFFICES

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing 100600, P.R.C.
Tel : +86 10 6532 4510 Fax : +86 10 6532 1620 E-mail : beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy, Bethmannstr. 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel : +49 (0) 69 9291 230 Fax : +49 (0) 69 9291 2320 E-mail : fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower, 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou 510064, P.R.C.
Tel : +86 20 8333 8999 Ext. 1216-18, +86 20 8387 7770 Fax : +86 20 8387 2700
E-mail : guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General,
611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles CA 90004, U.S.A.
Tel : +1 (0) 323 960 1199 Fax : +1 (0) 323 960 1190 E-mail : boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York N.Y. 10006, U.S.A.
Tel : +1(0) 212 422 9009 Fax : +1(0) 212 422 9119 E-mail : nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate – General, Bangkok Bank Building 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056, Japan
Tel : +81 (0) 6 6271 1395 Fax : +81 (0) 6 6271 1394 E-mail : osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thailande 8, rue Greuze, 75116 Paris, France
Tel : +33 (0) 1 5690 2600-1 Fax : +33 (0) 1 5690 2602 E-mail : par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea Tel : (822) 319-9998 Fax : (822) 319-9997 E-mail : seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate – General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai 200041, P.R.C.
Tel : +86 21 6288 9728-9 Fax : +86 21 6288 9730 E-mail : shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales 2000, Australia
Tel : +61 2 9252 4884 Fax : +61 2 9252 2883 E-mail : sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel : +46 (0)8 463 11 58, +46 (0)8 463 11 74-75 Fax : +46 (0)8 463 11 60
E-mail : stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40, No.5, Xin – Yi Road, Sec.5 Taipei 110, Taiwan R.O.C. Tel : +886 2 2345 6663 Fax : +886 2 2345 9223 E-mail : taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building, West 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052, Japan Tel : +81 (0) 3 3582 1806 Fax : +81 (0) 3 3589 5176 E-mail : tyo@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2553 8111 โทรสาร : 0 2553 8222 อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th